

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

1er janvier 2020

PROJET DE LOI

**portant diverses mesures fiscales urgentes en
raison de la pandémie
du COVID-19 (CORONA III)**

AMENDEMENTS

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 67.522/3 DU 25 JUIN 2020 (p. 22)

Voir:

Doc 55 **1390/ (2019/2020)**:
001: Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

1 januari 2020

WETSONTWERP

**houdende diverse dringende fiscale
bepalingen ten gevolge van
de COVID-19-pandemie (CORONA III)**

AMENDEMENTEN

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
N° 67.522/3 VAN 25 JUNI 2020 (blz. 22)

Zie:

Doc 55 **1390/ (2019/2020)**:
001: Wetsontwerp.

02717

N° 1 DE M. LEYSEN

Art. 2

Supprimer l'alinéa 6.

JUSTIFICATION

Comme la dispense de versement du précompte professionnel est calculée sur la masse du précompte professionnel dû après l'application de toutes les autres mesures de non-versement du précompte professionnel, il ne peut jamais y avoir de transfert.

Exemple

Une entreprise emploie 10 travailleurs pour lesquels l'employeur peut bénéficier de la dispense de versement du précompte professionnel pour le travail en équipe. Les rémunérations éligibles pour le mois de juin 2020 s'élèvent à 40 000 euros. Le précompte professionnel à retenir s'élève à 15 000 euros.

Dispense travail en équipe

40 000 euros x 22,80 % = 9 180 euros

Les travailleurs ont été placés en chômage temporaire du 1er avril au 15 mai et l'employeur peut également bénéficier de la nouvelle mesure. En mai, il a versé 15 000 euros de rémunérations sur lesquels 5 000 euros de précompte professionnel ont été retenus et dont 1 140 euros ont été exonérés de versement suite au travail en équipe:

Calcul dispense de versement corona:

$[(15\,000 - 9\,180) - (5\,000 - 1\,140)] \times 50\% = 980$ euros.

Déclarations précompte professionnel

Code 10: 15 000 euros

Code 53: - 9 180 euros

Code 71: - 980 euros

L'alinéa 6 visé est donc sans objet.

Nr. 1 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 2

Het zesde lid weglaten.

VERANTWOORDING

Aangezien de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing met betrekking tot de voorgestelde maatregel wordt berekend op de massa verschuldigde bedrijfsvoorheffing die overblijft na de toepassing van alle andere maatregelen inzake niet doorstorting bedrijfsvoorheffing, kan er nooit sprake zijn van een overdracht.

Voorbeeld

Een onderneming stelt tien werknemers te werk waarvoor de werkgever in aanmerking komt voor de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor ploegenarbeid. De in aanmerking komende bezoldigingen met betrekking tot de maand juni 2020 bedragen 40 000 euro. De in te houden bedrijfsvoorheffing bedraagt 15 000 euro.

Vrijstelling ploegenarbeid:

40 000 euro x 22,80 % = 9 180 euro

De werknemers werden op tijdelijke werkloosheid geplaatst van 1 april tot en met 15 mei en de werkgever komt eveneens in aanmerking voor de nieuwe maatregel. In mei betaalde hij 15 000 euro bezoldigingen waarop 5 000 euro bedrijfsvoorheffing werd ingehouden en waarvan 1 140 euro werd vrijgesteld van doorstorting ingevolge ploegenarbeid:

Berekening vrijstelling van doorstorting corona:

$[(15\,000 - 9\,180) - (5\,000 - 1\,140)] \times 50\% = 980$ euro.

Aangiften bedrijfsvoorheffing:

Code 10: 15 000 euro

Code 53: - 9 180 euro

Code 71: - 980 euro

Het beoogde zesde lid is dan ook zonder voorwerp.

Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 2 de M. MATHEÏ

Art. 12

Dans le titre 2, après l'article 12, insérer un chapitre 6/1 intitulé:

“Chapitre 6/1. Modification de l'exonération en vue de renforcer la solvabilité et les fonds propres des sociétés à la suite de la pandémie de COVID-19”

Nr. 2 VAN DE HEER MATHEÏ

Art. 12

Na artikel 12, in titel 2 een hoofdstuk 6/1 invoegen, luidende:

“Hoofdstuk 6/1. Aanpassing aan de vrijstelling ter versterking van de solvabiliteit en het eigen vermogen van de vennootschappen ten gevolge van de COVID-19-pandemie”

Steven MATHEÏ (CD&V)

N° 3 de M. MATHEÏ

Art. 12/1 (nouveau)

Dans le chapitre 6/1 précité, insérer un article 12/1 rédigé comme suit:

“Art. 12/1. Dans l’article 194septies/1 du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 23 juin 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le § 1er, alinéa 1er, les mots “l’exercice d’imposition 2019, 2020 ou 2021 correspondant à un exercice comptable clôturé au cours de la période allant du 13 mars 2019 à 31 décembre 2020” sont remplacés par les mots “l’exercice d’imposition 2019 ou 2020 correspondant à un exercice comptable clôturé au cours de la période allant du 13 mars 2019 à 31 juillet 2020”;

2° dans le § 1er, alinéa 1er, les mots “en raison des pertes éventuelles supportées au cours de la période imposable suivante qui se rattache, selon le cas, à l’exercice d’imposition 2020, 2021 ou 2022” sont remplacés par les mots “en raison des pertes éventuelles supportées au cours de la période imposable suivante qui se rattache, selon le cas, à l’exercice d’imposition 2020 ou 2021”;

3° dans le § 1er, alinéa 2, les mots “d’une période imposable qui se clôture au cours de la période allant du 13 mars 2019 au 31 décembre 2020” sont remplacés par les mots “de la période imposable visée au § 1er qui se clôture au cours de la période allant du 13 mars au 31 juillet 2020”;

4° dans le § 1er, alinéa 3, les mots “dans l’intervalle allant du 13 mars 2019 au 31 décembre 2020” sont remplacés par les mots “dans l’intervalle allant du 13 mars 2019 au 31 juillet 2020”;

5° dans le § 5, alinéa unique, les mots “selon le cas, pour les exercices d’imposition 2019 et 2020 ou pour les exercices d’imposition 2020 et 2021 ou pour les

Nr. 3 VAN DE HEER MATHEÏ

Art. 12/1 (nieuw)

In voornoemde hoofdstuk 6/1, een artikel 12/1 invoegen, luidende:

“Art. 12/1. In artikel 194septies/1 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 23 juni 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “het aanslagjaar 2019, 2020 of 2021 dat verband houdt met een boekjaar dat afgesloten werd tussen 13 maart 2019 tot 31 december 2020” vervangen door de woorden “het aanslagjaar 2019 of 2020 dat verband houdt met een boekjaar dat afgesloten werd tussen 13 maart 2019 tot 31 juli 2020”;

2° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “vanwege eventuele verliezen die worden geleden in de loop van het volgende belastbare tijdperk dat verbonden is met, naar gelang het geval het aanslagjaar 2020, 2021 of 2022” vervangen door de woorden “vanwege eventuele verliezen die worden geleden in de loop van het volgende belastbare tijdperk dat verbonden is met, naar gelang het geval, het aanslagjaar 2020 of 2021”;

3° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “van het belastbare tijdperk dat wordt afgesloten in de periode van 13 maart 2019 tot 31 december 2020” vervangen door de woorden “van het in het eerste lid bedoelde belastbare tijdperk dat wordt afgesloten in de periode van 13 maart 2019 tot 31 juli 2020”;

4° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “in de periode van 13 maart 2019 tot 31 december 2020” vervangen door de woorden “in de periode van 13 maart 2019 tot 31 juli 2020”;

5° in paragraaf 5, enig lid, worden de woorden “naar gelang het geval voor de aanslagjaren 2019 en 2020 of voor de aanslagjaren 2020 en 2021, dan wel voor

exercices d'imposition 2021 et 2022" sont remplacés par les mots "selon le cas, pour les exercices d'imposition 2019 et 2020 ou 2020 et 2021".

de aanslagjaren 2021 en 2022" vervangen door de woorden "naar gelang het geval voor de aanslagjaren 2019 en 2020 of 2020 en 2021".

Steven MATHEÏ (CD&V)

N° 4 DE M. MATHEÏ

Art. 12/2 (nouveau)

Dans le chapitre 6/1 précité, insérer un article 12/2 rédigé comme suit:

“Art. 12/2. Le présent chapitre entre en vigueur le 31 juillet 2020.”

JUSTIFICATION

Compte tenu de la situation de crise provoquée par la pandémie de COVID-19, la loi Corona II (loi du 23 juin 2020 portant des dispositions fiscales afin de promouvoir la liquidité et la solvabilité des entreprises dans le contexte de la lutte contre les conséquences économiques de la pandémie de COVID-19) a prévu une exonération fiscale en vue de renforcer la liquidité et la solvabilité des sociétés.

Dès lors que les entreprises touchées sont aussi bien des sociétés que des personnes physiques, il a été décidé d'élaborer une mesure d'aide analogue pour ces deux catégories en tenant compte des différences existant entre elles, et en veillant à n'avantager aucune catégorie par rapport à l'autre.

Une différence majeure entre l'impôt des personnes physiques (auquel sont assujetties les personnes physiques) et l'impôt des sociétés (auquel sont assujetties les sociétés) est que la période imposable prévue dans le cadre de l'impôt des personnes physiques correspond à l'année civile tandis que la période imposable prévue dans le cadre de l'impôt des sociétés correspond à l'année comptable, qui, en principe, peut être clôturée tout au long de l'année.

Pour les personnes physiques, assujetties à l'impôt des personnes physiques, il a dès lors été choisi d'exonérer fiscalement les bénéfices et profits de la période imposable liée à l'exercice d'imposition 2020 (soit les bénéfices et profits obtenus au cours de l'année civile 2019).

Étant donné que les périodes imposables à l'impôt des sociétés ne coïncident pas toujours avec une année civile, le gouvernement a choisi, dans le projet de loi qu'il a déposé, de permettre la constitution de la réserve pour les exercices comptables clôturés entre le 13 mars 2019 et le 12 mars 2020.

Nr. 4 VAN DE HEER MATHEÏ

Art. 12/2 (nieuw)

In voornoemde hoofdstuk 6/1, een artikel 12/2 invoegen, luidende:

“Art. 12/2. Dit hoofdstuk treedt in werking op 31 juli 2020.”

VERANTWOORDING

Omwille van de crisissituatie veroorzaakt door de COVID-19-pandemie, werd met de Corona II-wet (wet van 23 juni 2020 houdende fiscale bepalingen ter bevordering van de liquiditeit en solvabiliteit van ondernemingen in het kader van de bestrijding van de economische gevolgen van de COVID-19-pandemie) een vrijstelling ingevoerd ter bevordering van de liquiditeit en solvabiliteit van ondernemingen.

Aangezien onder de getroffen ondernemingen zich zowel vennootschappen als natuurlijke personen bevinden, werd besloten, met inachtnaam van de verschillen tussen deze beide groepen, om voor deze beide groepen een vergelijkbare steunmaatregel uit te werken, zonder de ene groep ten aanzien van de andere groep te bevoordelen.

Een belangrijk verschil tussen de personenbelasting (waaraan de natuurlijke personen worden onderworpen), en de vennootschapsbelasting (waaraan de vennootschappen worden onderworpen), is dat het belastbare tijdperk in de personenbelasting gelijk loopt met het kalenderjaar terwijl dit in de vennootschapsbelasting gelijk loopt met het boekjaar, dat in principe doorheen het hele jaar kan worden afgesloten.

Voor de natuurlijke personen, die aan de personenbelasting worden onderworpen, werd dus geopteerd om de winst of baten van het belastbare tijdperk dat verbonden is met het aanslagjaar 2020 (dit is de winst of baten behaald in de loop van het kalenderjaar 2019) vrij te stellen.

Aangezien de belastbare tijdperken in de vennootschapsbelasting niet altijd samenvallen met een kalenderjaar, werd er in het door de regering ingediende wetsontwerp voor geopteerd om de aanleg van de reserve mogelijke te maken voor de boekjaren die werden afgesloten tussen 13 maart 2019 en 12 maart 2020.

La commission compétente de la Chambre a toutefois constaté que cette mesure pénalisait certaines sociétés, à savoir les sociétés ayant clôturé leur exercice comptable au cours des mois les plus touchés. Une majorité de membres de la commission ont dès lors approuvé une extension du délai afin que la réserve puisse non seulement être constituée au cours des exercices clôturés entre le 13 mars 2019 et le 12 mars 2020, mais aussi au cours des exercices clôturés entre le 12 mars 2020 et le 31 décembre 2020.

Cette modification apportée par voie d'amendement a cependant eu pour effet indésirable de créer un déséquilibre entre les contribuables assujettis à l'impôt des personnes physiques, qui ne pourront constituer une réserve que pour l'année de revenus 2019, et les contribuables assujettis à l'impôt des sociétés, car si l'exercice comptable coïncide avec l'année civile (cas de loin le plus fréquent), ceux-ci pourront opter pour la constitution de la réserve pour l'année de revenus 2019 ou pour l'année de revenus 2020.

Dès lors que l'on ne peut pas raisonnablement justifier cette différence de traitement, sur ce point, entre les contribuables assujettis à l'impôt des personnes physiques et les contribuables assujettis à l'impôt des sociétés, le présent amendement tend à réduire le délai du 13 mars 2019 au 31 décembre 2020, prévu par la loi, à un délai compris entre le 13 mars 2019 et le 31 juillet 2020.

Le présent amendement ne vise en aucun cas à neutraliser complètement l'amendement adopté par la commission, ni à pénaliser à nouveau le groupe de sociétés pour lequel le changement de délai était initialement prévu. Le présent amendement vise donc simplement à rétablir, dans la mesure du possible, des conditions de concurrence équitables entre les différentes catégories de contribuables.

La réduction du délai à la période comprise entre le 13 mars 2019 et le 31 juillet 2020 présente en outre l'avantage d'éviter une interférence excessive entre cette mesure et les mesures de relance qui seront élaborées par le prochain gouvernement.

In de bevoegde Kamercommissie werd echter vastgesteld dat deze regeling sommige vennootschappen in de kou laat staan, wanneer deze hun boekjaar in de meest getroffen maanden afsluiten. Hierdoor heeft een meerderheid van de commissieleden ingestemd met een uitbreiding van de termijn zodat de reserve niet enkel kan worden aangelegd in de boekjaren die worden afgesloten tussen 13 maart 2019 en 12 maart 2020, maar ook deze die worden afgesloten tussen 12 maart 2020 en 31 december 2020.

Een onbedoeld gevolg van deze bij amendement aangebrachte wijziging is dat er een onevenwicht is ontstaan tussen de belastingplichtigen die aan de personenbelasting onderworpen zijn aangezien deze enkel de mogelijkheid hebben om een reserve voor het inkomstenjaar 2019 aan te leggen en de belastingplichtigen die aan de vennootschapsbelasting onderworpen zijn aangezien deze in de gevallen waarbij het boekjaar gelijk loopt met het kalenderjaar (wat in de overgrote meerderheid van de gevallen zo is), de keuze zullen hebben om de reserve aan te leggen voor het inkomstenjaar 2019 of het inkomstenjaar 2020.

Aangezien het niet redelijk te verantwoorden valt waarom de belastingplichtige die aan de personenbelasting onderworpen wordt, op dit punt anders moet worden behandeld dan een belastingplichtige die aan de vennootschapsbelasting onderworpen wordt, wordt in dit amendement voorgesteld om in de wet opgenomen termijn tussen 13 maart 2019 en 12 31 december 2020 terug te brengen naar een termijn tussen 13 maart 2019 en 31 juli 2020.

Dit amendement beoogt dus geenszins om het door de commissie goedgekeurde amendement volledig te neutraliseren, door de groep van vennootschappen voor wie de termijnwijziging initieel bedoeld was, opnieuw in de kou te plaatsen. Er wordt met dit amendement dan ook enkel getracht om het gelijke speelveld tussen de verschillende groepen van belastingplichtigen in de mate van het mogelijke te herstellen.

Een bijkomend voordeel van het beperken van de termijn naar de periode tussen 13 maart 2019 en 31 juli 2020 is dat door deze beperking ook vermeden wordt dat deze maatregel teveel zou interfereren met de relancemaatregelen die door de toekomstige regering zullen worden uitgewerkt.

Steven MATHEÏ (CD&V)

N° 5 DE M. LEYSEN

Art. 12

Dans le titre 2, après l'article 12, insérer un chapitre 6/2 intitulé:

“Chapitre 6/2. Réserve de reconstitution pour les sociétés”

JUSTIFICATION

La mesure relative à la réserve de reconstitution pour les sociétés, conçue dans le cadre de l'avant-projet de loi portant des dispositions fiscales afin de promouvoir la liquidité et la solvabilité des entreprises dans le contexte de la lutte contre les conséquences économiques de la pandémie de COVID-19, n'avait pas été examinée par le Conseil d'État en raison d'une motivation insuffisante de son urgence.

Dans le cadre d'un avant-projet de loi autonome, cette mesure a donc été une nouvelle fois soumise à l'avis du Conseil d'État, qui l'a examinée et a rendu son avis (avis 65 522/3 du 25 juin 2020).

Il est donc proposé d'insérer dans le présent projet de loi sous un nouveau chapitre 6/1 les dispositions relatives à l'introduction d'une réserve de reconstitution pour les sociétés.

Nr. 5 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 12

In titel 2, na artikel 12, een hoofdstuk 6/2 invoegen, luidende:

“Hoofdstuk 6/2. Wederopbouwreserve voor vennootschappen”

VERANTWOORDING

De maatregel met betrekking tot de wederopbouwreserve voor vennootschappen, ontworpen in het kader van wetsontwerp houdende fiscale bepalingen ter bevordering van de liquiditeit en solvabiliteit van ondernemingen in het kader van de bestrijding van de economische gevolgen van de COVID-19-pandemie, was niet onderzocht door de Raad van State vanwege onvoldoende motivering van de hoogdringendheid.

Als onderdeel van een op zichzelf staand voorontwerp van wet is deze maatregel daarom opnieuw voor advies voorgelegd aan de Raad van State, die dit heeft onderzocht en advies heeft uitgebracht (advies 65 522/3 van 25 juni 2020).

Daarom wordt voorgesteld om in dit wetsvoorstel, onder een nieuw hoofdstuk 6/1, de bepalingen op te nemen betreffende de invoering van een wederopbouwreserve voor vennootschappen.

Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 6 DE M. LEYSEN

Art. 12/3 (*nouveau*)

Dans le chapitre 6/2 précité, insérer un article 12/3, rédigé comme suit:

“Art. 12/3. Dans le titre III, chapitre II, section III, du même Code, il est inséré une sous-section- V/1 intitulée “Réserve de reconstitution”

JUSTIFICATION

Le présent amendement insère dans le Code des impôts sur les revenus 1992 une sous-section dédiée à la réserve de reconstitution pour les sociétés.

Nr. 6 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 12/3 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 6/2, een artikel 12/3 invoegen, luidende:

“Art. 12/3. In titel III, hoofdstuk II, afdeling III, van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, wordt een onderafdeling V/1 met als titel “Wederopbouwreserve” ingevoegd”

VERANTWOORDING

Dit amendement voegt in het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 een onderafdeling toe die is gewijd aan de wederopbouwreserve voor vennootschappen.

Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 7 DE M. LEYSEN

Art. 12/4 (nouveau)

Dans le chapitre 6/2 précité, insérer un article 12/4, rédigé comme suit:

“Art. 12/4. Dans la sous-section V/1 précitée, il est inséré un article 194quater/1, rédigé comme suit:

“Art. 194quater/1er. § 1er. La réserve de reconstitution constituée par la société à la fin d’une période imposable qui se rattache à un des exercices d’imposition 2022, 2023 ou 2024, est exonérée dans les limites et sous les conditions déterminées ci-après.

Sans préjudice du montant maximal d’exonération visé au paragraphe 3, la réserve de reconstitution est constituée à concurrence d’un montant d’affectation par période imposable limité aux bénéfices imposables réservés de la période imposable déterminés avant la composition de la réserve exonérée visée au présent article.

§ 2. Ce régime n’est pas applicable aux sociétés suivantes:

1° les sociétés d’investissement visées aux articles 15 et 271/10 de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances, les sociétés d’investissement visées aux articles 190, 195, 285, 288 et 298 de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, les sociétés immobilières réglementées, ainsi que les organismes de financement de pensions visés à l’article 8 de la loi du 27 octobre 2006 relative au contrôle des institutions de retraite professionnelle;

2° les sociétés coopératives en participation, en application de la loi du 22 mai 2001 relative à la participation des travailleurs dans le capital des sociétés

Nr. 7 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 12/4 (nieuw)

In het voornoemde hoofdstuk 6/2, een artikel 12/4 invoegen, luidende:

“Art. 12/4. In voornoemde onderafdeling V/1 wordt een artikel 194quater/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 194quater/1. § 1. De wederopbouwreserve, die bij het verstrijken van het belastbaar tijdperk dat verbonden is aan een van de aanslagjaren 2022, 2023 of 2024, is aangelegd door de vennootschap, wordt niet als winst aangemerkt binnen de grenzen en onder de hierna gestelde voorwaarden.

Onverminderd het maximale bedrag van de vrijstelling bedoeld in paragraaf 3, wordt per belastbaar tijdperk de wederopbouwreserve aangelegd ten belope van een bedrag beperkt tot de belastbare gereserveerde winst van het belastbaar tijdperk vastgesteld vóór de samenstelling van de vrijgestelde reserve bedoeld in dit artikel.

§ 2. Deze regeling is niet van toepassing voor volgende vennootschappen:

1° beleggingsvennootschappen bedoeld in de artikelen 15 en 271/10 van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldverdringen, de beleggingsvennootschappen bedoeld in de artikelen 190, 195, 285, 288 en 298 van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, de gereguleerde vastgoedvennootschappen, alsmede de organismen voor de financiering van pensioenen bedoeld in artikel 8 van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening;

2° de coöperatieve participatievennootschappen, in toepassing van de wet van 22 mei 2001 betreffende de werknemersparticipatie in het kapitaal van de

et à l'établissement d'une prime bénéficiaire pour les travailleurs;

3° les sociétés de navigation maritime qui sont soumises à l'impôt conformément aux articles 115 à 120 ou à l'article 124 de la loi-programme du 2 août 2002;

4° les sociétés qui ont effectué, durant la période du 12 mars 2020 jusqu'au jour de l'introduction de la déclaration se rattachant à l'exercice d'imposition endéans lequel l'affectation de la réserve de reconstitution est présentée, un rachat d'actions ou de parts propres, l'attribution ou la distribution de dividendes visée à l'article 18, en ce compris les distributions de réserves de liquidation visées aux articles 184quater et 541, ou une diminution de capital, en ce compris la diminution de capital visée à l'article 537 ou toute autre diminution ou distribution de capitaux propres;

5° les sociétés qui pouvaient être considérées comme entreprises en difficulté au 18 mars 2020.

§ 3. L'exonération visée au paragraphe 1er est accordée à concurrence d'un montant maximal, comprenant les montants de la réserve de reconstitution déjà taxés conformément au paragraphe 5, égal au montant des pertes d'exploitation, déterminé conformément à la législation sur la comptabilité et les comptes annuels, de l'exercice comptable clôturé en 2020, plafonné à 20 millions d'euros.

Par dérogation à l'alinéa précédent, les sociétés clôturant leur exercice comptable pendant la période allant du 1er janvier 2020 au 30 juin 2020, peuvent choisir que le montant maximal de l'exonération maximale visé à l'alinéa 1er soit limité au montant des pertes d'exploitation, déterminé conformément à la législation sur la comptabilité et les comptes annuels, de l'exercice comptable clôturé en 2021, plafonné à 20 millions d'euros. Ce choix est fait lors de la constitution de la réserve pour la première fois et il est irrévocable.

vennootschappen en tot instelling van een winstpremie voor de werknemers;

3° de zeescheepvaartvennootschappen die aan belasting worden onderworpen met inachtneming van de artikelen 115 tot 120 of van artikel 124 van de programmawet van 2 augustus 2002;

4° de vennootschappen, die in de periode van 12 maart 2020 tot aan de dag van de indiening van de aangifte die verbonden is aan aanslagjaar waarin de wederopbouwreserve wordt aangelegd, een inkoop van eigen aandelen, een toekenning of uitkering van dividenden als bedoeld in artikel 18, met inbegrip van de uitkering van liquidatiereserves als bedoeld in de artikelen 184quater en 541, of een kapitaalvermindering met inbegrip van de kapitaalvermindering als bedoeld in artikel 537, of elke andere vermindering of verdeling van het eigen vermogen hebben verricht;

5° vennootschappen die op 18 maart 2020 konden worden aangemerkt als een onderneming in moeilijkheden.

§ 3. De in de eerste paragraaf bedoelde vrijstelling wordt verleend ten belope van een maximumbedrag, inclusief de overeenkomstig paragraaf 5 reeds belaste bedragen van de wederopbouwreserve, gelijk aan het bedrag van de bedrijfsverliezen van het boekjaar, vastgesteld overeenkomstig de wetgeving betreffende de boekhouding en de jaarrekening op de afsluitdatum van het boekjaar in 2020, met een maximum van 20 miljoen euro.

In afwijking van het vorige lid mogen de vennootschappen die hun boekjaar afsluiten tijdens de periode van 1 januari 2020 tot 30 juni 2020 ervoor kiezen dat het maximale bedrag van de vrijstelling als bedoeld in het eerste lid beperkt wordt tot het bedrag van de bedrijfsverliezen, bepaald in overeenstemming met de wetgeving inzake boekhouding en jaarrekening voor het boekjaar dat afsluit in 2021, met een maximum van 20 miljoen euro. Deze keuze wordt gemaakt wanneer de reserve voor het eerst wordt aangelegd en is onherroepelijk.

§ 4. La réserve de reconstitution n'est exonérée que pour autant:

1° qu'elle soit portée et maintenue dans un ou plusieurs comptes distincts du passif et qu'elle ne serve pas de base pour le calcul de la dotation annuelle de la réserve légale ou des rémunérations ou attributions quelconques, et pour autant;

2° que la société, entre le 12 mars 2020 et la fin de la période imposable endéans laquelle la société bénéficie de la réserve de reconstitution, n'a pas détenu de participation directe dans une société établie dans un État qui est repris dans une des listes visées à l'article 307, § 1er/2, ou dans un État qui est repris dans la liste visée à l'article 179, AR/CIR 92, et n'a pas effectué des paiements à de telles sociétés d'un montant total de minimum 100 000 euros pour la période imposable, à moins qu'il n'ait été démontré que ces paiements ont été effectués dans le cadre d'opérations réelles et sincères résultant de besoins légitimes de caractère financier ou économique.

§ 5. Les montants affectés à la réserve de reconstitution sont partiellement ou entièrement considérés comme des bénéfices de la période imposable lorsque la société durant cette période imposable:

1° opère un rachat d'actions ou de parts propres, dans la mesure de la valeur du rachat;

2° distribue ou attribue des dividendes visés à l'article 18, en ce compris les distributions de réserves de liquidation visées aux articles 184quater et 541, dans la mesure du montant du dividende;

3° opère une diminution de capital, en ce compris la diminution de capital visée à l'article 537 ou toute autre diminution ou distribution de capitaux propres, dans la mesure du montant de la diminution de capital ou de la distribution;

4° comptabilise dans ses comptes de résultats sous le poste "620 Rémunération et avantages sociaux directs" un montant inférieur à un seuil de 85 p.c. du montant établi pour ce même poste à la date de clôture

§ 4. De wederopbouwreserve wordt alleen vrijgesteld in zoverre:

1° zij op één of meer afzonderlijke rekeningen van het passief geboekt is en blijft en niet tot grondslag dient voor de berekening van de jaarlijkse dotatie aan de wetelijke reserve of van enige beloning of toekenning; en

2° de vennootschap te rekenen vanaf 12 maart 2020 tot de laatste dag van het belastbaar tijdperk waarin de wederopbouwreserve wordt genoten geen rechtstreekse deelneming had in een vennootschap gevestigd in een Staat die is opgenomen in één van de lijsten bedoeld in artikel 307, § 1/2, of in een staat die is opgenomen in de lijst bedoeld in artikel 179, KB/WIB 92, en geen betalingen heeft gedaan aan dergelijke vennootschappen voor een totaalbedrag van ten minste 100 000 euro voor het belastbare tijdperk, tenzij is aangetoond dat deze betalingen zijn verricht in het kader van werkelijke en oprechte verrichtingen als gevolg van rechtmatige financiële of economische behoeften.

§ 5. De bedragen die aangelegd werden als wederopbouwreserve, worden geheel of gedeeltelijk aangemerkt als winst van het belastbare tijdperk indien de vennootschap in dat belastbare tijdperk:

1° een inkoop van eigen aandelen verricht, ten belope van de waarde van de inkoop;

2° dividenden toekent of uitkeert als bedoeld in artikel 18 met inbegrip van de uitkering van liquidatiereserves als bedoeld in de artikelen 184quater en 541, ten belope van het bedrag van het dividend;

3° een kapitaalvermindering, met inbegrip van de kapitaalvermindering als bedoeld in artikel 537, of elke andere vermindering of verdeling van het eigen vermogen verricht, ten belope van het bedrag van de kapitaalvermindering of verdeling;

4° in haar resultatenrekening onder de post "620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen" een bedrag opneemt onder een drempel van 85 pct. van het bedrag dat voor deze zelfde post is vastgesteld op

de l'exercice comptable clôturé en 2019 si cette condition est rencontrée pour la première fois au cours de la période imposable, ou comptabilise sous ce même poste un montant inférieur au seuil antérieurement le plus bas si cette même condition a déjà été rencontrée au cours d'une période imposable antérieure, à concurrence de la différence entre:

a) d'une part, le montant du seuil précité de 85 p.c., ou le montant du seuil antérieurement le plus bas, respectivement, et;

b) d'autre part, le montant susvisé du poste "620 Rémunération et avantages sociaux directs" de la période imposable qui est inférieur au seuil précité de 85 p.c., ou qui est inférieur au seuil antérieurement le plus bas, respectivement.

Le montant imposable visé au présent paragraphe, cumulé sur les différentes périodes imposables, est limité au montant total de la réserve de reconstitution exonérée.

§ 6. En cas d'exonération de bénéfices sur la base du présent article, le contribuable est tenu de joindre un relevé conforme au modèle arrêté par le Roi à la déclaration aux impôts sur les revenus pour les exercices d'imposition dans lesquels l'exonération est appliquée."

JUSTIFICATION

La constitution d'une réserve exonérée à l'exercice comptable 2019 (comptabilité par année calendrier) pour pertes provoquées par la pandémie du COVID-19 en 2020, soutient la position de liquidité et la solvabilité des entreprises à très court terme.

Il est ensuite également souhaitable de prendre une mesure à l'aide de laquelle les sociétés peuvent progressivement récupérer leur solvabilité, en constituant durant trois périodes imposables une "réserve de reconstitution" à la fin de l'exercice comptable se rattachant à l'exercice d'imposition 2022, 2023 ou 2024.

Cette réserve de reconstitution permettra de maintenir une fiscalité avantageuse pour les bénéfices à venir, à partir

de la date de clôture du livre de l'exercice comptable 2019 als voor het eerst tijdens het belastbare tijdperk aan deze voorwaarde wordt voldaan, of onder deze zelfde post een bedrag opneemt onder de drempel die voorheen de laagste was als aan dezelfde voorwaarde is voldaan in een vorig belastbaar tijdperk, ten belope van het verschil tussen:

a) enerzijds het bedrag van de eerder genoemde drempel van 85 pct. respectievelijk het bedrag van de voorheen laagste drempel, en;

b) anderzijds het bovengenoemde bedrag van de post "620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen" voor het belastbare tijdperk dat respectievelijk onder de bovengenoemde drempel van 85 pct. ligt, of dat onder de voorheen laagste drempel ligt.

Het belastbare bedrag bedoeld in deze paragraaf, gecumuleerd voor de verschillende belastbare tijdperken, gaat slechts tot het bedrag van de vrijgestelde wederopbouwreserve.

§ 6. In geval van vrijstelling van winst op grond van dit artikel is de belastingplichtige verplicht een formulier volgens het door de Koning vastgestelde model bij de aangifte inkomstenbelasting te voegen voor de aanslagjaren waarin de vrijstelling toegepast wordt."

VERANTWOORDING

Het aanleggen van een belastingvrije reserve in boekjaar 2019 (boekjaar per kalenderjaar) voor de verliezen veroorzaakt door de COVID-19-pandemie in 2020, ondersteunt de liquiditeits- en solvabiliteitspositie van de ondernemingen op zeer korte termijn.

Daarnaast is het ook wenselijk om een maatregel te nemen, waardoor vennootschappen hun solvabiliteitspositie terug geleidelijk beginnen herstellen door voor drie belastbare tijdperken een "wederopbouwreserve" aan te leggen op het einde van het boekjaar met betrekking tot de aanslagjaren 2022, 2023 of 2024.

Deze wederopbouwreserve zal toelaten om toekomstige winsten, vanaf aanslagjaar 2022, fiscaal gunstig te behouden

de l'exercice d'imposition 2022, en les exonérant, pour que les sociétés, si elles maintiennent leurs capitaux propres (pas de rachat d'actions ou parts propres, de diminution de capital ou d'attribution de dividendes) et leur niveau d'emploi, récupèrent au plus vite les fonds propres qu'elles possédaient avant l'ère COVID-19.

Le montant maximal de la présente réserve de reconstitution se limite en principe aux pertes d'exploitation de l'exercice comptable clôturé en 2020 et avec un maximum de 20 millions d'euros. Autrement dit, une société dont le résultat d'exploitation de l'exercice comptable clôturé en 2020 n'est pas en pertes ne peut bénéficier du régime.

Dans les grandes lignes, la mesure s'articule comme suit:

— une réserve de reconstitution peut être affectée à la fin de l'exercice comptable se rattachant à l'exercice d'imposition 2022, 2023 ou 2024;

— la réserve de reconstitution est soumise à la condition d'intangibilité, cela signifie que cette réserve exonérée devient imposable au plus tard à la clôture de la liquidation;

— les sociétés qui ont des liens avec les paradis fiscaux sont exclues de l'avantage de cette exonération. Plus spécifiquement, en sont exclus tant les contribuables qui font des paiements à des sociétés qui sont établies dans un paradis fiscal que les contribuables qui détiennent une participation directe dans ces sociétés;

— pour les sociétés qui ont effectué, durant la période du 12 mars 2020 jusqu'au jour de l'introduction de la déclaration se rattachant à l'exercice d'imposition endéans laquelle l'affectation de la réserve de reconstitution est, une réduction de capital, un rachat d'actions ou parts propres, ou une distribution ou attribution de dividendes, aucun montant qui serait sur le plan comptable affecté à la réserve de reconstitution ne peut bénéficier du présent régime d'exonération fiscale;

— les montants dûment affectés à la réserve de reconstitution sont toutefois partiellement ou entièrement considérés comme des bénéfices de la période imposable lorsque la société durant cette période imposable:

1° opère un rachat d'actions ou de parts propres, dans la mesure de la valeur du rachat;

2° distribue ou attribue des dividendes, dans la mesure du montant du dividende;

in de onderneming door deze vrij te stellen opdat vennootschappen, mits ze haar eigen vermogen (geen inkoop van eigen aandelen, kapitaalvermindering of dividendtoekenning) en haar tewerkstellingspeil behoudt, zo snel mogelijk terug over een gelijkwaardig eigen vermogen beschikken van voor het COVID-19-tijdperk.

Het maximumbedrag van deze wederopbouwreserve is in principe beperkt tot het bedrijfsverlies van het boekjaar op de afsluitdatum van het boekjaar in 2020, met als maximum 20 miljoen euro. Met andere woorden, een onderneming waarvan het bedrijfsresultaat van het boekjaar afgesloten in 2020 niet in verlies is, valt niet onder deze regeling.

In grote lijnen is de maatregel als volgt:

— de wederopbouwreserve kan aangelegd worden op het einde van het boekjaar met betrekking tot de aanslagjaren 2022, 2023 of 2024;

— de wederopbouwreserve is onderworpen aan de onaantastbaarheidsvoorwaarde, dit betekent dat deze vrijgestelde reserve belastbaar wordt uiterlijk bij het sluiten van de vereffening;

— de vennootschappen die banden hebben met belastingparadijzen worden uitgesloten van het voordeel van deze vrijstelling. Meer specifiek worden zowel belastingplichtigen die betalingen doen aan vennootschappen die in een belastingparadijs zijn gevestigd als de belastingplichtigen die in deze vennootschappen een rechtstreekse deelneming aanhouden uitgesloten;

— de vennootschappen, die in de periode van 12 maart 2020 tot en met de dag van de indiening van de aangifte die verbonden is aan het aanslagjaar waarin de wederopbouwreserve wordt uitgedrukt, een kapitaalvermindering, een inkoop van eigen aandelen verrichten of dividenden uitkeren of toekennen, kunnen geen enkel bedrag, dat in boekhoudkundig opzicht aan de wederopbouwreserve zou worden toegekend, in aanmerking nemen voor deze belastingvrijstelling;

— de bedragen die terdege aangelegd werden als wederopbouwreserve, worden geheel of gedeeltelijk aangemerkt als winst van het belastbare tijdperk indien de vennootschap in dat belastbare tijdperk:

1° een inkoop van eigen aandelen verricht, ten belope van de waarde van de inkoop;

2° dividenden toekent of uitkeert ten belope van het bedrag van het dividende;

3° opère une diminution de capital ou distribution de capitaux propres, dans la mesure du montant de la diminution de capital ou de la distribution;

4° comptabilise dans ses comptes de résultats sous le poste “620 Rémunération et avantages sociaux directs” un montant inférieur à un seuil de 85 pc. du montant établi pour ce même poste à la date de clôture de l’exercice comptable clôturé en 2019 si cette condition est rencontrée pour la première fois au cours de la période imposable, ou comptabilise sous ce même poste un montant inférieur au seuil antérieurement le plus bas si cette même condition a déjà été rencontrée au cours d’une période imposable antérieure, à concurrence de la différence entre:

— d’une part, le montant du seuil précité de 85 p.c., ou le montant du seuil antérieurement le plus bas, respectivement, et;

— d’autre part, le montant susvisé du poste “620 Rémunération et avantages sociaux directs” de la période imposable qui est inférieur au seuil précité de 85 p.c., ou qui est inférieur au seuil antérieurement le plus bas, respectivement.

Exemple

En 2019 (comptabilité par année civile), une société a au poste “620 Rémunération et avantages sociaux directs” des coûts qui s’élèvent à 100 000 euros.

Au cours de l’exercice comptable 2021, elle constitue une réserve exonérée de 200 000 euros. Le compte 620 s’élève à 100 000 euros.

Le poste “620 Rémunération et avantages sociaux directs” s’élève à 80 000 euros pour l’exercice comptable 2022.

Le montant de 80 000 euros est inférieur au seuil de 85 p.c. du poste “620 Rémunération et avantages sociaux directs” de l’exercice comptable 2019 (85 000 euros).

Le montant imposable de la réserve de reconstitution est de 85 000 (seuil) – 80 000 (coûts de l’exercice comptable)) = 5 000 euros.

Au cours de l’exercice comptable 2023, le poste “620 Rémunération et avantages sociaux directs” s’élève à 70 000 euros. La société ne crée plus de nouvelle réserve (le maximum en fonction des pertes d’exploitation de l’exercice comptable 2020 a été atteint).

3° een kapitaalvermindering of elke andere vermindering of verdeling van het eigen vermogen verricht, ten belope van het bedrag van de kapitaalvermindering of verdeling;

4° in haar resultatenrekening onder de post “620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen” een bedrag opneemt onder een drempel van 85 pct. van het bedrag dat voor deze zelfde post is vastgesteld op de afsluitdatum van het boekjaar dat is geëindigd in 2019 als voor het eerst tijdens het belastbare tijdperk aan deze voorwaarde wordt voldaan, of onder deze zelfde post een bedrag opneemt onder de drempel die voorheen de laagste was als aan dezelfde voorwaarde is voldaan in een vorig belastbaar tijdperk, ten belope van het verschil tussen:

— enerzijds het bedrag van de eerder genoemde drempel van 85 pct. respectievelijk het bedrag van de voorheen laagste drempel, en;

— anderzijds het bovengenoemde bedrag van de post “620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen” voor het belastbare tijdperk dat respectievelijk onder de bovengenoemde drempel van 85 pct. ligt, of dat onder de voorheen laagste drempel ligt.

Voorbeeld

Een vennootschap heeft in 2019 (boekhouding per kalenderjaar) kosten op de post “620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen” ten bedrage van 100 000 euro.

In boekjaar 2021 legt zij een belastingvrije reserve aan van 200 000 euro. De rekening 620 bedraagt 100 000 euro.

De post “620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen” bedraagt voor het boekjaar 2022 80 000 euro.

Het bedrag van 80 000 euro is onder de drempel van 85 pct. van de post “620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen” van boekjaar 2019 (85 000 euro.)

Het belastbare bedrag van de wederopbouwreserve is 85 000 (drempel) – 80 000 (kosten van het boekjaar) = 5 000 euro.

In boekjaar 2023 bedraagt de post “620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen” 70 000 euro. De vennootschap legt geen nieuwe wederopbouwreserve meer aan (het maximum in functie van het bedrijfsverlies van boekjaar 2020 was reeds bereikt).

Le montant imposable est alors de 80 000 euros (seuil antérieurement le plus bas) – 70. 000 euros (coûts de l'exercice comptable) = 10 000 euros.

L'imposition visée ne va pas au-delà du montant total de la réserve exonérée de reconstitution affecté au bilan. Cela vise les cas dans lesquels le montant imposable de l'attribution ou de la distribution du dividende, du rachat d'actions ou de parts propres, de la réduction du capital, d'autre distributions de capitaux propres, ou du déficit de rémunération est supérieur au montant de la réserve de reconstitution exonérée, ou les cas dans lesquels les dispositions générales pour l'imposition des réductions de capital imposeraient déjà une partie de la réserve exonérée. Dans ce dernier cas, les deux impositions sont appliquées avec, comme maximum, le montant de la réserve exonérée.

Il est à noter que les montants de la réserve de reconstitution déjà taxés entrent également en ligne de compte pour le calcul du plafond maximal de l'exonération.

Art. 12/2, § 1er.

Le paragraphe 1er dispose que l'exonération de l'impôt se produit par la constitution d'une réserve temporairement exonérée d'impôt. Celle-ci doit être comptabilisée dans un compte séparé dans la catégorie des réserves immunisées du bilan.

Pour chaque période imposable, l'exonération est limitée au montant des bénéfices imposables réservés de la période imposable déterminé avant la composition de la réserve exonérée visée au présent article. L'affectation maximale pour un exercice à cette réserve exonérée est donc le montant de l'accroissement des réserves, après ajustements positifs ou négatifs de la situation de début des réserves, avant l'affectation à cette réserve de reconstitution.

Art. 12/2, § 2

Étant donné que certaines sociétés ne sont pas soumises au régime fiscal normal, celles-ci sont exclues de la présente exonération. Concrètement, cela concerne les sociétés d'investissement visées aux articles 15 et 271/10 de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances, les sociétés d'investissement visées aux articles 190, 195, 285, 288 et 298 de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, les sociétés immobilières réglementées, ainsi que les organismes de financement de pensions visés à l'article 8 de la loi du 27 octobre 2006 relative

Het belastbare bedrag is dan 80 000 euro (voorheen de laagste drempel) – 70 000 euro (kost van het boekjaar) = 10 000 euro.

De belastbaarheid bedoeld gaat slechts tot het bedrag van de vrijgestelde wederopbouwreserve zoals op de balans vermeld. Hiermee worden gevallen bedoeld waarbij het belastbaar bedrag van de dividendtoekenning of –uitkering, inkoop eigen aandelen, kapitaalvermindering, andere eigen vermogensverdeling, of het bezoldigingstekort groter is dan het bedrag van de vrijgestelde wederopbouwreserve, of gevallen waarbij door de algemene bepalingen voor de belastbaarheid van kapitaalverminderingen reeds een deel van deze vrijgestelde reserve zou worden belast. In dit laatste geval worden beide taxaties toegepast met als maximum het bedrag van de vrijgestelde reserve.

Opgemerkt dient te worden dat de reeds belaste bedragen van de wederopbouwreserve ook in aanmerking worden genomen bij de berekening van het maximale plafond voor de vrijstelling.

Art. 12/2, § 1

In de eerste paragraaf wordt bepaald dat de vrijstelling van de belasting gebeurt door de aanleg van een belastingvrije reserve. Deze dient te worden geboekt op een aparte rekening binnen de categorie belastingvrije reserves op de balans.

Voor elk belastbaar tijdperk wordt de vrijstelling beperkt tot het bedrag van de belastbare gereserveerde winst van het belastbaar tijdperk vastgesteld vóór de samenstelling van de vrijgestelde reserve bedoeld in dit artikel. De maximale aanleg voor een boekjaar voor deze vrijgesteld reserve is dus het bedrag van de aangroei van reserves, na aanpassingen in meer en min van de begintoestand van de reserves, vóór de aanleg van deze wederopbouwreserve.

Art. 12/2, § 2

Aangezien bepaalde vennootschappen niet zijn onderworpen aan de normale fiscale regeling, worden ze uitgesloten van deze vrijstelling. Meer bepaald betreft beleggingsvennootschappen bedoeld in de artikelen 15 en 271/10 van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen, de beleggingsvennootschappen bedoeld in de artikelen 190, 195, 285, 288 en 298 van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, de gereglementeerde vastgoedvennootschappen, alsmede de organismen

au contrôle des institutions de retraite professionnelle, les sociétés coopératives en participation, en application de la loi du 22 mai 2001 relative à la participation des travailleurs dans le capital des sociétés et à l'établissement d'une prime bénéficiaire pour les travailleurs, et les sociétés de navigation maritime qui ont opté pour la taxation forfaitaire au tonnage.

Pour les sociétés qui ont effectué, durant la période du 12 mars 2020 jusqu'au jour de l'introduction de la déclaration se rattachant à l'exercice d'imposition dans lequel la réserve de reconstitution est affectée, opèrent une réduction de capital, un rachat d'actions ou parts propres ou de distribution ou attribution de dividendes, aucun montant ne peut être imputé à la réserve de reconstitution.

Il est expressément prévu que lors du "rachat" (toutes les formes d'acquisition sont visées, voir infra) d'actions propres, le moment de l'acquisition des actions propres est déterminant pour l'application de cette disposition. La qualification éventuelle de dividende conformément à l'article 186, CIR 92, qui peut avoir lieu ultérieurement, n'est pas pertinente.

En réponse à la remarque du Conseil d'État dans son avis 67 522 / 3 du 25 juin 2020, on peut constater que l'ensemble de la mesure vise la constitution des fonds propres de l'entreprise. Si des liquidités sont déjà prévues en faveur des actionnaires, y compris pour des transactions préalablement préparées, le bénéfice de l'exonération deviendra caduc (§ 2) ou sera imposé (§ 5).

Vu l'avis 67 522/3 du Conseil d'État du 25 juin 2020, il est clairement indiqué que le terme "rachat" est également utilisé à l'article 194septies/1, § 3, CIR 92, ainsi qu'à l'article 7 de la loi portant diverses dispositions fiscales urgentes à la suite de la pandémie de COVID-19. Il ne s'agit pas de s'écarter du champ d'application de l'article 186, CIR 92. Toute acquisition d'actions propres est donc visée.

Les entreprises qui au début de la crise due à la pandémie de COVID-19 étaient déjà des entreprises en difficulté (comme défini à l'article 2, § 1er, 4°/2, CIR 92) ne sont pas éligibles à l'exonération. La mesure est en effet destinée à aider les entreprises qui sont en principe saines, mais qui font face à des problèmes temporaires de liquidité suite à la pandémie de COVID-19.

pour de la financement van pensioenen bedoeld in artikel 8 van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening, de coöperatieve participatievennootschappen, in toepassing van de wet van 22 mei 2001 betreffende de werknemersparticipatie in het kapitaal van de vennootschappen en tot instelling van een winstpremie voor de werknemers en zeescheepvaartondernemingen die gekozen hebben voor de forfaitaire tonnagebelasting.

De vennootschappen, die in de periode van 12 maart 2020 tot aan de dag van de indiening van de aangifte die verbonden is aan aanslagjaar waarin de wederopbouwreserve wordt aangelegd, een kapitaalvermindering, een inkoop van eigen aandelen verricht of dividenden uitkeert of toekent, kunnen geen enkel bedrag aanleggen als wederopbouwreserve.

Het is uitdrukkelijk de bedoeling dat bij de "inkoop" (hiermee bedoeld alle vormen van verkrijging, zie infra) van eigen aandelen het tijdstip van verkrijging van de eigen aandelen bepalend is voor de toepassing van deze bepaling. De, eventueel op een later ogenblik plaatsvindende aanmerking als dividend overeenkomstig artikel 186, WIB 92, is in deze niet relevant.

In antwoord op de opmerking van de Raad van State in advies nr. 67 522/3 van 25 juni 2020, kan worden gesteld de hele maatregel is gericht op de eigenvermogensopbouw van de vennootschap. Indien er reeds liquiditeiten worden voorzien, ook voor verrichtingen die voorheen werden voorbereid, om de aandeelhouders te bevoordelen, dan komt het voordeel van de vrijstelling te vervallen (§ 2) of wordt er belast (§ 5).

Gelet op het advies 67 522/3 van de Raad van State juni 2020 wordt duidelijk gesteld de bewoording "inkoop" ook wordt ook gebruikt in artikel 194septies/1, § 3, WIB 92, en ook in artikel 7 van de wet houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19-pandemie. Het is hierbij niet de bedoeling om af te wijken van het toepassingsgebied van artikel 186, WIB 92. Elke verkrijging van eigen aandelen wordt dus hier beoogd.

Ondernemingen die reeds bij de aanvang van de crisis ingevolge de COVID-19 pandemie een onderneming in moeilijkheden (zoals gedefinieerd in artikel 2, § 1, 4°/2, WIB 92) waren, komen niet in aanmerking voor de vrijstelling. De regeling is immers bedoeld om ondernemingen te helpen die in beginsel gezond zijn, maar door de COVID-19 pandemie tijdelijk liquiditeitsproblemen hebben.

Art. 12/2, § 3

Le montant maximum qui peut être affecté à la réserve de reconstitution est limité, en ce compris les montants de la réserve de reconstitution déjà taxés, au montant des pertes d'exploitation de l'exercice comptable déterminés conformément à la législation sur la comptabilité et les comptes annuels, de l'exercice comptable se clôturant en 2020 et à 20 millions d'euros.

Par dérogation au paragraphe 3, alinéa 1er, les sociétés clôturant leur exercice comptable pendant la période allant du 1er janvier 2020 au 30 juin 2020, peuvent choisir que le montant maximal de l'exonération maximale visé à l'alinéa 1er soit limité au montant des pertes d'exploitation, déterminé conformément à la législation sur la comptabilité et les comptes annuels, de l'exercice comptable clôturé en 2021, plafonné à 20 millions d'euros. Ce choix est fait lors de la constitution de la réserve pour la première fois et il est irrévocable.

Il est renvoyé à ce sujet à la rubrique III. des comptes annuels complets et à la rubrique II. des comptes annuels abrégés, en ce qui concerne les comptes de résultat (les annexes III et IV de l'arrêté royal du 29 avril 2019 portant exécution du Code des sociétés et des associations, respectivement). Il s'agit du code 9901 du schéma des comptes annuels.

Art. 12/2, § 4

La réserve de reconstitution n'est exonérée que pour autant qu'elle soit portée et maintenue dans un ou plusieurs comptes distincts du passif et qu'elle ne serve pas de base pour des rémunérations ou attributions quelconques.

La disposition mentionnée au point b) vise à exclure les sociétés qui ont des liens avec les paradis fiscaux de l'avantage de cette exonération. Plus spécifiquement, en sont exclus tant les contribuables qui font des paiements à des sociétés qui sont établies dans un paradis fiscal que les contribuables qui détiennent une participation directe dans ces sociétés.

En ce qui concerne les paiements, cette disposition prévoit deux conditions supplémentaires. Il doit s'agir de paiements qui totalisent pour la période un montant d'au moins 100 000 euros, ce qui en outre rend le contrôle par l'administration fiscale bien plus facile étant donné que ces entreprises, conformément à l'article 307, § 1er/2, CIR 92, doivent rapporter ces paiements sur un formulaire distinct qui doit être joint à la déclaration.

Art. 12/2, § 3

Het maximumbedrag dat kan worden aangelegd als wederopbouwreserve is beperkt, inclusief de reeds belaste bedragen van de wederopbouwreserve, tot het bedrag van de het bedrijfsverlies van het boekjaar vastgesteld overeenkomstig de wetgeving betreffende de boekhouding en de jaarrekening voor het boekjaar dat afsluit in 2020, en tot 20 miljoen euro.

In afwijking van de paragraaf 3, eerste lid, mogen de vennootschappen die hun boekjaar afsluiten tijdens de periode van 1 januari 2020 tot 30 juni 2020 ervoor kiezen dat het maximale bedrag van de vrijstelling als bedoeld in het eerste lid beperkt wordt tot het bedrag van de bedrijfsverliezen, bepaald in overeenstemming met de wetgeving inzake boekhouding en jaarrekening voor het boekjaar dat afsluit in 2021, met een maximum van 20 miljoen euro. Deze keuze wordt gemaakt wanneer de reserve voor het eerst wordt aangelegd en is onherroepelijk.

Hiervoor wordt verwezen naar rubriek III. van het volledig schema van de jaarrekening en rubriek II. van het verkort schema van de jaarrekening, met betrekking tot de resultatenrekening (respectievelijk bijlage III en IV van het koninklijk besluit van 29 april 2019 houdende uitvoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen). Het betreft code 9901 van het schema van de jaarrekeningen.

Art. 12/2, § 4

De wederopbouwreserve wordt slechts vrijgesteld in zoverre zij op één of meer afzonderlijke rekeningen van het passief geboekt is en blijft en niet tot grondslag dient voor de berekening van de jaarlijkse dotatie aan de wettelijke reserve of van enige beloning of toekenning.

De bepaling onder littera b) beoogt vennootschappen die banden hebben met belastingparadijzen uit te sluiten van het voordeel van deze vrijstelling. Meer specifiek worden zowel belastingplichtigen die betalingen doen aan vennootschappen die in een belastingparadijs zijn gevestigd als de belastingplichtigen die in deze vennootschappen een rechtstreekse deelneming aanhouden uitgesloten.

Wat de betalingen betreft bevat deze bepaling twee extra voorwaarden. Het moet gaan over betalingen die voor de periode in totaal minstens 100 000 euro bedragen, dit maakt bovendien de controle door de fiscale administratie een stuk gemakkelijker gezien deze ondernemingen, overeenkomstig artikel 307, § 1/2, WIB 92, deze betalingen moeten rapporteren op een afzonderlijk formulier dat bij de aangifte moet worden toegevoegd.

Ensuite, cette exclusion ne sera pas applicable si la preuve est fournie que ces paiements sont effectués dans le cadre d'opérations réelles et sincères résultant de besoins légitimes de caractère financier ou économique.

En d'autres termes, les paiements effectués de bonne foi par les contribuables (ou qui sont limités) n'auront jamais pour conséquence que ces contribuables soient exclus de l'application de cette mesure.

En réponse à la remarque du Conseil d'État dans son avis 67 522/3 du 25 juin 2020 concernant l'absence d'une réfutation (preuve du contraire) en cas de participation, il convient tout d'abord de préciser que cette disposition a pour objet de fournir des conditions à prévoir comme les conditions ajoutées par le parlement fédéral à l'ajustement temporaire du calcul de l'augmentation des versements anticipés qui est repris dans la loi contenant diverses dispositions fiscales urgentes à la suite de la pandémie COVID-19 (voir: <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1174/55K1174006.pdf>, p. 9; voir également l'amendement 172: <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1174/55K1174004.pdf>).

Suite à l'avis du Conseil d'État 67 433, marginal 8, lors de la discussion du projet de loi portant des dispositions fiscales afin de promouvoir la liquidité et la solvabilité des entreprises dans le contexte de la lutte contre les conséquences économiques de la pandémie de COVID-19, le débat s'est à nouveau tenu en commission des finances le 9 juin 2020. Cependant, la grande majorité des membres de la commission souhaitent conserver le texte de compromis conclu précédemment.

Il est ensuite souligné qu'un contribuable qui effectue des paiements à un résident établi dans un paradis fiscal n'est simplement pas comparable à une société qui détient une participation dans une filiale établie dans un paradis fiscal. On peut affirmer que le choix de créer une filiale ou la détention de participations constitue un choix actif. Cela permet de justifier que dans un cas, il est possible de prouver le contraire et dans l'autre cas, ce n'est pas le cas.

Art. 12/2, § 5

Ce paragraphe énonce les cas où la réserve exonérée sera imposable. Si la société rachète ses actions ou parts propres, attribue ou distribue des dividendes, diminue son capital, ou si elle réduit significativement ses charges salariales de sorte

Vervolgens zal deze uitsluiting niet van toepassing zijn indien het bewijs wordt geleverd dat deze betalingen zijn gedaan in het kader van werkelijke en oprechte verrichtingen die het gevolg zijn van rechtmatige financiële of economische behoeften.

Met andere woorden, betalingen door belastingplichtigen die ter goeder trouw handelen (of die beperkt zijn) zullen nooit tot gevolg hebben dat deze belastingplichtigen van de toepassing van deze maatregel worden uitgesloten.

In antwoord op de opmerking van de raad van state in advies nr. 67 522/3 juni 2020 in verband met het ontbreken van een weerlegging (tegenbewijs) ingeval van een deelneming, dient vooreerst te worden gesteld dat deze bepaling tot doel heeft om in soortgelijke voorwaarden te voorzien als de voorwaarden die door het federaal parlement werden toegevoegd aan de tijdelijke aanpassing van de berekening van de vermeerdering inzake voorafbetalingen van de inkomstenbelasting die is opgenomen in de wet houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie (zie: <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1174/55K1174006.pdf>, p. 9; zie ook amendement nr. 172: <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1174/55K1174004.pdf>).

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State 67 433, randnummer 8 is bij de bespreking van het wetsontwerp houdende fiscale bepalingen ter bevordering van de liquiditeit en solvabiliteit van ondernemingen in het kader van de bestrijding van de economische gevolgen van de COVID-19-pandemie in de commissie financiën van 9 juni 2020 het debat opnieuw gevoerd. Een overgrote meerderheid van de commissieleden wenste echter de eerder afgesloten compromistekst te behouden.

Vervolgens wordt er op gewezen dat een belastingplichtige die betalingen doet aan een inwoner die gevestigd is in een belastingparadijs niet zo maar te vergelijken valt met een vennootschap die een deelneming aanhoudt in een dochter die gevestigd is in een belastingparadijs. Er kan worden geargumenteed dat de keuze voor de oprichting van een dochter-vennootschap, hetzij het aanhouden van deelnemingen een actieve keuze inhoudt. Hierdoor kan het worden verantwoord dat in het ene geval wel mogelijk is om een tegenbewijs te leveren en in het andere geval niet.

Art. 12/2, § 5

Deze paragraaf betreft de gevallen wanneer de belasting-vrije reserve belastbaar wordt. indien de vennootschap haar eigen aandelen inkoopt, dividenden toekent of uitkeert of haar kapitaal vermindert, of als zij haar loonkosten aanzienlijk

qu'il présente dans ses comptes de résultat dans le poste "620 Rémunération et avantages sociaux directs" un montant inférieur à 85 pc. du montant de ce même poste dont la date de clôture de l'exercice comptable se situe en 2019, alors la réserve de reconstitution est taxable.

Pour le calcul concret de la base imposable, voir l'introduction de ce chapitre, ainsi que l'exemple chiffré.

Le gouvernement souhaite faire la distinction entre les opérations qui visent à réduire le capital et donc favoriser les actionnaires, et d'autre part, les opérations qui ne visent pas à réduire le capital, mais par lesquelles une prime est distribuée aux employés une prime sous forme de d'actions. Cette dernière n'entraînera pas l'exclusion de l'avantage fiscal.

En référence à l'avis 67 522/ 3 du Conseil d'État du 25 juin 2020, la préférence est donnée au maintien du texte original lui-même, car il est alors conforme aux deux textes de lois précédents, dont l'un a été publié au *Moniteur belge* du 29 mai 2020, et l'autre a déjà été voté en plénière.

La disposition sous le 4° concernant le niveau des rémunérations contient d'une part une condition d'imposition:

a) comptabilise dans ses comptes de résultats sous le poste "620 Rémunération et avantages sociaux directs" un montant inférieur à un seuil de 85 p.c. du montant établi pour ce même poste à la date de clôture de l'exercice comptable clôturé en 2019 si cette condition est rencontrée pour la première fois au cours de la période imposable, ou

b) comptabilise sous ce même poste un montant inférieur au seuil antérieurement le plus bas si cette même condition a déjà été rencontrée au cours d'une période imposable antérieure.

D'autre part, cette disposition contient aussi le calcul du montant imposable, à savoir la différence entre:

a) d'une part, le montant du seuil précité de 85 p.c. (pour la première fois), ou le montant du seuil antérieurement le plus bas (déjà imposé dans une période imposable antérieure), respectivement, et;

b) d'autre part, le montant susvisé du poste "620 Rémunération et avantages sociaux directs" de la période imposable qui est inférieur au seuil précité de 85 p.c., ou qui est inférieur au seuil antérieurement le plus bas, respectivement.

verlaagt, zodat zij in haar resultatenrekening een post "620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale lasten en pensioenvoordelen" heeft van minder dan 85 pct. van het bedrag van deze zelfde kostenpost op de afsluitdatum in 2019, dan is de wederopbouwreserve belastbaar.

Voor de concrete berekening van het belastbaar bedrag wordt verwezen naar de inleiding bij dit hoofdstuk, alsook naar het cijfervoorbeeld.

De regering wenst een onderscheid te maken tussen verrichtingen die tot doel hebben het kapitaal te verminderen en bijgevolg de aandeelhouders te bevoordelen, en anderzijds verrichtingen die niet tot doel hebben het kapitaal te verminderen, maar wel de uitkering aan de werknemers van een premie in de vorm van aandelen. Deze laatste zal niet leiden tot uitsluiting van het belastingvoordeel.

Verwijzend naar het advies 67 522/3 van de Raad van State 25 juni 2020, gaat de voorkeur uit naar het behoud van de oorspronkelijke tekst zelf omdat deze dan uniform is met de twee vorige wetteksten waarvan de ene gepubliceerd is in het *Belgisch Staatsblad* van 29 mei 2020, en de andere reeds een stemming heeft ondergaan in plenaire vergadering.

De bepaling onder 4° inzake het bezoldigingspeil bevat enerzijds een voorwaarde tot belastbaarheid:

a) in haar resultatenrekening onder de post "620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen" een bedrag opneemt onder een drempel van 85 pct. van het bedrag dat voor deze zelfde post is vastgesteld op de afsluitdatum van het boekjaar dat is geëindigd in 2019 als voor het eerst tijdens het belastbare tijdperk aan deze voorwaarde wordt voldaan, of

b) onder deze zelfde post een bedrag opneemt onder de drempel die voorheen de laagste was als aan dezelfde voorwaarde is voldaan in een vorig belastbaar tijdperk.

Anderzijds bevat deze bepaling ook de vaststelling van het belastbare bedrag, nl. het verschil tussen:

a) enerzijds het bedrag van de eerder genoemde drempel van 85 pct. (voor het eerst) respectievelijk het bedrag van de voorheen laagste drempel (reeds belast in een vorig belastbaar tijdperk), en;

b) anderzijds het bovengenoemde bedrag van de post "620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen" voor het belastbare tijdperk dat respectievelijk onder de bovengenoemde drempel van 85 pct. ligt, of dat onder de voorheen laagste drempel ligt.

La disposition “si cette même condition a déjà été rencontrée au cours d’une période imposable antérieure” vise à éviter la double imposition sur la même base. L’intention est que si la condition sous le 4 ° a déjà conduit à une taxabilité au cours d’un exercice précédent, et que par exemple la condition a été remplie l’année suivante, les sommes déjà imposées sont ensuite déduites, comme le montre l’exemple de l’exposé général.

Art. 12/2, § 6

En cas d’exonération de bénéfices sur la base du présent article, le contribuable est tenu de joindre un relevé conforme au modèle à la déclaration aux impôts sur les revenus pour les exercices d’imposition dans lesquels l’exonération est appliquée.

De bepaling “als aan dezelfde voorwaarde is voldaan in een vorig belastbaar tijdperk” heeft als doel een dubbele belasting van dezelfde basis te vermijden. Het is de bedoeling dat indien de voorwaarde onder 4° reeds tot een belastbaarheid heeft geleid in een vorig boekjaar, en bijvoorbeeld het jaar erop de voorwaarde ook is voldaan, dat de reeds belaste sommen dan in mindering gebracht worden, zoals blijkt uit het voorbeeld bij de algemene bespreking.

Art. 12/2, § 6

Ingeval van vrijstelling van winst op grond van dit artikel is de belastingplichtige verplicht een formulier volgens het vastgestelde model bij de aangifte inkomstenbelasting te voegen voor de aanslagjaren waarin de vrijstelling toegepast wordt.

Christian LEYSEN (Open Vld)

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N° 67.522/3 DU 25 JUIN 2020

Le 2 juin 2020, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'portant un réserve de reconstitution pour les sociétés'.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 16 juin 2020. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jeroen VAN NIEUWENHOVE et Koen MUYLLE, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Dries VAN EECKHOUTTE, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo BAERT, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 25 juin 2020.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

Portée de l'avant-projet de loi

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet, dans le cadre de la crise du COVID-19, d'offrir la possibilité à certaines entreprises de créer une "réserve de reconstitution" exonérée de l'impôt sur les revenus au cours des périodes imposables liées aux exercices d'imposition 2022, 2023 et 2024 (article 194^{quater}/1, § 1er, alinéa 1er, en projet, du Code des impôts sur les revenus 1992, ci-après: CIR 92). À cet effet, une sous-section V/1 ("Réserve de reconstitution") est insérée dans le titre III ("Impôt des sociétés"), chapitre II ("Assiette de

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité avec les normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE N° 67.522/3 VAN 25 JUNI 2020

Op 2 juni 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende een wederopbouwreserve voor vennootschappen'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 16 juni 2020. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo BAERT, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 juni 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

Strekking van het voorontwerp van wet

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe om naar aanleiding van de COVID-19-crisis aan bepaalde vennootschappen de mogelijkheid te bieden om een van inkomstenbelasting vrijgestelde "wederopbouwreserve" aan te leggen tijdens de belastbare tijdperken die verbonden zijn met de aanslagjaren 2022, 2023 en 2024 (ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 1, eerste lid, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, hierna: WIB 92). Daartoe wordt in titel III ("Vennootschapsbelasting"), hoofdstuk II ("Grondslag van de belasting"), afdeling III ("Vrijgestelde inkomsten"), van

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

l'impôt"), section III ("Revenus exonérés"), du CIR 92 (article 2 de l'avant-projet).

Le montant maximal de l'exonération est égal au montant des pertes d'exploitation de l'exercice comptable, déterminé à la date de clôture de l'exercice comptable en 2020, et ne peut excéder 20 millions d'euros (article 194*quater*/1, § 3, alinéa 1er, en projet). Pour les sociétés qui ont clos leur exercice comptable entre le 1er janvier et le 12 mars 2020, il s'agit du montant des pertes d'exploitation déterminé à la date de clôture de l'exercice comptable en 2021 (*idem*, alinéa 2). Par période imposable, la réserve de reconstitution pouvant être créée est limitée au montant des bénéfices réservés de la période imposable, déterminé avant la composition de la réserve exonérée (article 194*quater*/1, § 1er, alinéa 2, en projet).

Un certain nombre de sociétés sont exclues de l'exonération. Il s'agit de certaines sociétés d'investissement, sociétés coopératives en participation et sociétés de navigation maritime (article 194*quater*/1, § 2, 1°, 2° et 3°, en projet). Sont également exclues: les sociétés qui ont effectué, à partir du 12 mars 2020 jusqu'au jour de l'introduction de la déclaration se rattachant à l'exercice d'imposition au cours duquel la réserve de reconstitution est créée, une diminution ou une distribution de capitaux propres (article 194*quater*/1, § 2, 4°, en projet) et les sociétés qui, à un moment de la période s'étendant du 12 mars 2020 au dernier jour de la période imposable au cours de laquelle elles bénéficient de l'exonération, avaient une participation directe dans une société établie dans un État qui figure dans une des listes visées à l'article 307, § 1er/2, du CIR 92 ou à l'article 179 de l'arrêté royal du 27 août 1993 'd'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992' (ci-après: AR/CIR 92), ou ont effectué pendant la même période des paiements à pareille société d'un montant total de minimum 100 000 euros, à moins qu'il n'ait été démontré que ces paiements ont été effectués dans le cadre d'opérations réelles et sincères résultant de besoins légitimes de caractère financier ou économique (*idem*, § 4, deuxième tiret).

L'exonération s'applique uniquement lorsque la réserve de reconstitution est portée et maintenue dans un ou plusieurs comptes distincts du passif et qu'elle ne sert pas de base pour le calcul de la dotation annuelle de la réserve légale ou des rémunérations ou attributions quelconques (article 194*quater*/1, § 4, premier tiret, en projet).

Dans un certain nombre de cas, la réserve de reconstitution est néanmoins considérée partiellement ou entièrement comme un bénéfice de la période imposable. Tel est notamment le

het WIB 92 een onderafdeling V/1 ("Wederopbouwreserve") ingevoegd (artikel 2 van het voorontwerp).

Het maximale bedrag van de vrijstelling is gelijk aan het bedrag van de bedrijfsverliezen van het boekjaar, vastgesteld op de afsluitdatum van het boekjaar in 2020, en kan niet meer dan 20 miljoen euro bedragen (ontworpen artikel 194*quater*/1, § 3, eerste lid). Voor vennootschappen die hun boekjaar hebben afgesloten tussen 1 januari en 12 maart 2020 gaat het om het bedrag van de bedrijfsverliezen vastgesteld op de afsluitdatum van het boekjaar in 2021 (*idem*, tweede lid). Per belastbaar tijdperk wordt de wederopbouwreserve die kan worden aangelegd beperkt tot het bedrag van de gereserveerde winst van het belastbaar tijdperk vastgesteld voor de samenstelling van de vrijgestelde reserve (ontworpen artikel 194*quater*/1, § 1, tweede lid).

Een aantal vennootschappen worden uitgesloten van de vrijstelling. Het gaat om bepaalde beleggingsvennootschappen, coöperatieve participatievennootschappen en zeescheepvaartvennootschappen (ontworpen artikel 194*quater*/1, § 2, 1°, 2° en 3°). Zijn eveneens uitgesloten: vennootschappen die vanaf 12 maart 2020 tot aan de dag van de indiening van de aangifte die verbonden is aan het aanslagjaar waarin de wederopbouwreserve wordt aangelegd, een vermindering of verdeling van het eigen vermogen hebben verricht (ontworpen artikel 194*quater*/1, § 2, 4°) en vennootschappen die op een moment in de periode van 12 maart 2020 tot de laatste dag van het belastbaar tijdperk waarvoor de vrijstelling wordt genoten een rechtstreekse deelneming hadden in een vennootschap gevestigd in een staat opgenomen in een van de lijsten bedoeld in artikel 307, § 1/2, van het WIB 92 of artikel 179 van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 'tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992' (hierna: KB/WIB 92) of tijdens diezelfde periode aan een dergelijke vennootschap betalingen hebben gedaan voor in totaal ten minste 100 000 euro, tenzij is aangetoond dat het gaat om betalingen in het kader van werkelijke en oprechte verrichtingen als gevolg van rechtmatige financiële of economische behoeften (*idem*, § 4, tweede streepje).

De vrijstelling geldt alleen als de wederopbouwreserve op een of meer afzonderlijke rekeningen van het passief geboekt is en geboekt blijft, en niet tot grondslag dient voor de berekening van de jaarlijkse dotatie aan de wettelijke reserve of van enige beloning of toekenning (ontworpen artikel 194*quater*/1, § 4, eerste streepje).

De wederopbouwreserve wordt in een aantal gevallen toch geheel of gedeeltelijk als winst van het belastbare tijdperk aangemerkt. Dat is onder meer het geval bij het verrichten van

cas lors d'un rachat d'actions ou de parts propres, lors de la distribution ou de l'attribution de dividendes et lors d'une diminution ou distribution de capitaux propres (article 194*quater*/1, § 5, en projet).

Examen du texte

Observation préliminaire

3. La division de l'avant-projet en titres n'apporte aucune valeur ajoutée. Mieux vaudrait dès lors y renoncer.

Art. 3

Art. 194*quater*/1, § 2, en projet

4. L'article 194*quater*/1 § 2, 4,° et § 5, alinéa 1er, 1°, en projet, du CIR 92 fait état d'un "rachat" d'actions ou de parts propres, alors que par exemple l'article 186 du CIR 92 fait mention d'une "acquisition" d'actions ou de parts propres. À la question de savoir s'il a été délibérément opté pour une définition plus restrictive que celle de l'article 186 précité, le délégué a répondu ce qui suit:

"Deze bewoording wordt ook gebruikt in het ontworpen artikel 194*septies*/1, § 3, WIB 92, en ook in artikel 7 (oorspronkelijk artikel 5) van het ondertussen door de Kamer aangenomen 'wetsontwerp houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie'. (<https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1174/55K1174009.pdf>) Het is hierbij niet de bedoeling om af te wijken van het toepassingsgebied van artikel 186 WIB 92. Elke verkrijging van eigen aandelen wordt dus hier beoogd.

Het is uitdrukkelijk de bedoeling dat bij de 'inkoop' (verkrijging) van eigen aandelen het tijdstip van verkrijging van de eigen aandelen bepalend is voor de toepassing van deze bepaling en niet de, eventueel op een later moment plaatsvindende, aanmerking als dividend overeenkomstig artikel 186, WIB 92. De hele maatregel is gericht op de eigenvermogensopbouw van de vennootschap. Indien er reeds liquiditeiten (cash out) worden voorzien om de aandeelhouders te bevoordelen, dan komt het voordeel van de vrijstelling te vervallen of wordt er belast".

Si l'on vise effectivement une "acquisition", il convient, dans un souci de sécurité juridique, d'utiliser ce mot dans le texte de la loi et non pas le mot "rachat".

een inkoop van eigen aandelen, bij het toekennen of uitkeren van dividend en bij een vermindering of verdeling van het eigen vermogen (ontworpen artikel 194*quater*/1, § 5).

Onderzoek van de tekst

Voorafgaande opmerking

3. De indeling van het voorontwerp in titels biedt geen meerwaarde. Er kan dan ook beter van worden afgezien.

Art. 3

Ontworpen artikel 194*quater*/1, § 2

4. In het ontworpen artikel 194*quater*/1 § 2, 4,° en § 5, eerste lid, 1°, van het WIB 92 is sprake van "inkoop" van eigen aandelen, terwijl bijvoorbeeld in artikel 186 van het WIB 92 melding wordt gemaakt van "verkrijging" van eigen aandelen. Op de vraag of bewust een restrictievere omschrijving wordt gebruikt dan in het voormelde artikel 186, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"Deze bewoording wordt ook gebruikt in het ontworpen artikel 194*septies*/1, § 3, WIB 92, en ook in artikel 7 (oorspronkelijk artikel 5) van het ondertussen door de Kamer aangenomen 'wetsontwerp houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie'. (<https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1174/55K1174009.pdf>) Het is hierbij niet de bedoeling om af te wijken van het toepassingsgebied van artikel 186 WIB 92. Elke verkrijging van eigen aandelen wordt dus hier beoogd.

Het is uitdrukkelijk de bedoeling dat bij de 'inkoop' (verkrijging) van eigen aandelen het tijdstip van verkrijging van de eigen aandelen bepalend is voor de toepassing van deze bepaling en niet de, eventueel op een later moment plaatsvindende, aanmerking als dividend overeenkomstig artikel 186, WIB 92. De hele maatregel is gericht op de eigenvermogensopbouw van de vennootschap. Indien er reeds liquiditeiten (cash out) worden voorzien om de aandeelhouders te bevoordelen, dan komt het voordeel van de vrijstelling te vervallen of wordt er belast."

Indien effectief "verkrijging" wordt bedoeld, dient die term ter wille van de rechtszekerheid in de tekst van de wet te worden gebruikt, en niet "inkoop".

Dans la mesure où la disposition concernée entraîne aussi des effets pour des actes accomplis dans le passé (tel serait par exemple le cas pour un rachat d'actions propres planifié et préparé depuis longtemps et qui aurait effectivement été réalisé le 12 mars 2020), il pourrait être porté atteinte aux attentes suscitées chez les contribuables². Le cas échéant, ces actes doivent être exclus du régime en projet.

5. Selon l'article 194^{quater}/1, § 2, en projet, du CIR 92, le régime ne s'applique pas aux quatre catégories de sociétés qui y sont énumérées. L'exposé des motifs précise – pour les trois premières catégories³ – que cette option a été choisie parce qu'il s'agit de sociétés qui “ne sont pas soumises au régime normal de fiscalité”.

Les sociétés qui sont soumises au “Régime Diamant”⁴ ne sont pas non plus soumises au “régime normal de fiscalité”. Il a dès lors été demandé au délégué pourquoi ces sociétés ne sont pas exclues. Il a répondu en ces termes:

“Het Diamant Stelsel is niet bedoeld om een voordeel te geven aan de vennootschappen die van deze regeling genieten. Het bepaalt de belastbare basis op basis van omzet, vooral omdat het moeilijk is om de voorraadswijzigingen te beoordelen. Deze kent een uitzonderlijk systeem waarbij een minimumbelasting en minimum bedrijfsleidersbezoldigingen moeten betaald worden. Bovendien doen bedrijven die dit Diamant Stelsel gebruiken dit alleen voor het deel van de omzet dat afkomstig is uit de diamanthandel. Als andere activiteiten inkomsten genereren, worden deze volgens de gewone regeling behandeld, dus buiten het Diamant Stelsel. Vennootschappen uitsluiten op basis van dit Diamant Stelsel zou neerkomen op een voor hen nadelige discriminatie”.

Toutefois, la justification donnée dans l'exposé des motifs pour la différence de traitement qui découle du régime en projet n'est pas basée sur le fait d'être soumis ou non à un système fiscal plus avantageux, mais sur le fait de ne pas être soumis au régime fiscal ordinaire. Le Régime Diamant est également un régime fiscal dérogatoire. La justification

Voor zover door de betrokken bepaling ook gevolgen worden verleend aan in het verleden gestelde handelingen (dat zou bijvoorbeeld het geval zijn voor een reeds lang voordien geplande en voorbereide inkoop van eigen aandelen die op 12 maart 2020 effectief is gerealiseerd), zou afbreuk kunnen worden gedaan aan bij de belastingplichtigen gewekte verwachtingen.² Desgevallend moeten die handelingen worden uitgezonderd van de ontworpen regeling.

5. Luidens het ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 2, van het WIB 92 is de regeling niet van toepassing op vier erin opgesomde categorieën van vennootschappen. In de memorie van toelichting wordt – voor de eerste drie categorieën –³ uiteengezet dat voor de uitsluiting van die gevallen is gekozen omdat het gaat om vennootschappen die “niet onderworpen zijn aan de normale fiscale regeling”.

Vennootschappen die onderworpen zijn aan het zogenaamde ‘Diamant Stelsel’⁴, zijn evenmin onderworpen aan “de normale fiscale regeling”. Daarom is aan de gemachtigde gevraagd waarom die vennootschappen niet worden uitgesloten. Hij antwoordde het volgende:

“Het Diamant Stelsel is niet bedoeld om een voordeel te geven aan de vennootschappen die van deze regeling genieten. Het bepaalt de belastbare basis op basis van omzet, vooral omdat het moeilijk is om de voorraadswijzigingen te beoordelen. Deze kent een uitzonderlijk systeem waarbij een minimumbelasting en minimum bedrijfsleidersbezoldigingen moeten betaald worden. Bovendien doen bedrijven die dit Diamant Stelsel gebruiken dit alleen voor het deel van de omzet dat afkomstig is uit de diamanthandel. Als andere activiteiten inkomsten genereren, worden deze volgens de gewone regeling behandeld, dus buiten het Diamant Stelsel. Vennootschappen uitsluiten op basis van dit Diamant Stelsel zou neerkomen op een voor hen nadelige discriminatie.”

De in de memorie van toelichting gegeven verantwoording voor het verschil in behandeling dat uit de ontworpen regeling voortvloeit, is echter niet gebaseerd op het al of niet onderworpen zijn aan een voordeliger belastingstelsel, maar op het feit van het niet onderworpen zijn aan de gemene fiscale regeling. Ook het Diamant Stelsel is een afwijkende fiscale

² Voir par exemple C.C., 19 septembre 2014, n° 130/2014, B.19.2.

³ La quatrième catégorie concerne des sociétés qui, selon l'exposé des motifs, sont exclues au motif qu'elles ont opéré durant la période de référence une diminution de leurs capitaux propres au moyen d'une acquisition d'actions ou de parts propres, d'une diminution de capital ou d'une attribution de dividendes.

⁴ Voir les articles 67 à 72 de la loi-programme du 10 août 2015.

² Zie bijvoorbeeld GwH 19 september 2014, nr. 130/2014, B.19.2.

³ De vierde categorie betreft vennootschappen die volgens de memorie van toelichting worden uitgesloten omdat ze in de referentieperiode hun eigen vermogen hebben verminderd door middel van een verkrijging van eigen aandelen, kapitaalvermindering of dividenduitkering.

⁴ Zie de artikelen 67 tot 72 van de programmawet van 10 augustus 2015.

donnée dans l'exposé des motifs ne suffit donc pas. Les auteurs de l'avant-projet devront fournir dans l'exposé des motifs une justification pertinente et adéquate pour cette différence de traitement.

Art. 194^{quater}/1, § 3, en projet

6. L'article 194^{quater}/1, § 3, alinéa 2, en projet, du CIR 92 contient un régime dérogatoire pour les sociétés qui ont clos leur exercice comptable entre le 1er janvier 2020 et le 12 mars 2020. Alors que la règle générale veut que le montant maximal de l'exonération est déterminé par le montant des pertes d'exploitation de l'exercice comptable clos en 2020 (voir l'alinéa 1er de la disposition concernée), il s'agira, pour ces sociétés, de se fonder sur les pertes d'exploitation de l'exercice comptable clos en 2021⁵. Tout cela est bien logique, étant donné que les pertes d'exploitation résultant de la crise du COVID-19 seront liées à l'exercice comptable 2021.

Pour certaines des sociétés relevant du régime général, il y aura toutefois des conséquences négatives. Les pertes subies par ces sociétés dans le cadre de la crise du COVID-19 surviendront en règle générale au cours de la période s'étendant de la mi-mars à une partie de 2020. Pour une société dont l'exercice comptable est clos au milieu de cette période, ces pertes seront donc réparties sur deux exercices comptables. Toutefois, le régime général, tel qu'il est conçu, a pour effet que seules les pertes d'un de ces exercices comptables pourront être prises en compte pour déterminer le montant maximal de l'exonération. Ainsi, une société qui a clôturé son exercice comptable le 20 mars 2020 ne pourra prendre en compte que les pertes subies jusqu'à cette date. Il ne pourra pas être tenu compte des pertes subies après le 20 mars 2020.

Invité à réagir à ce sujet, le délégué a répondu ce qui suit:

"Er zal een voorstel uitgewerkt worden dat de toepassing voor vennootschappen met een boekjaar te paard zal verruimen".

On peut se rallier à ce point de vue.

⁵ Un plafond absolu de 20 millions d'euros est également applicable chaque fois.

regeling. De in de memorie gegeven verantwoording voldoet dus niet. De stellers van het voorontwerp moeten in de memorie van toelichting een pertinente en afdoende verantwoording verstrekken voor het verschil in behandeling.

Ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 3

6. Het ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 3, tweede lid, van het WIB 92 bevat een afwijkende regeling voor vennootschappen die hun boekjaar hebben afgesloten tussen 1 januari 2020 en 12 maart 2020. Terwijl de algemene regel is dat het maximumbedrag van de vrijstelling wordt bepaald door het bedrag van de bedrijfsverliezen van het boekjaar dat wordt afgesloten in 2020 (zie het eerste lid van de betrokken bepaling), geldt voor die vennootschappen dat daarvoor wordt uitgegaan van de bedrijfsverliezen van het boekjaar dat wordt afgesloten in 2021.⁵ Dat is logisch, vermits de bedrijfsverliezen ten gevolge van de COVID-19-crisis verbonden zullen zijn met het boekjaar 2021.

Voor bepaalde van de vennootschappen die onder de algemene regeling vallen, zullen er evenwel negatieve gevolgen zijn. De verliezen die door de vennootschappen worden geleden ten gevolge van de COVID-19-crisis doen zich in het algemeen voor in de periode van half maart tot een stuk in 2020. Voor een vennootschap waarvan het boekjaar wordt afgesloten middenin die periode, zullen die verliezen dus verspreid worden over twee boekjaren. Zoals de algemene regeling is geconcipeerd, heeft ze echter tot gevolg dat slechts de verliezen van één van die boekjaren in aanmerking kunnen worden genomen voor het bepalen van het maximumbedrag van de vrijstelling. Zo zal een vennootschap die haar boekjaar heeft afgesloten op 20 maart 2020, slechts de verliezen die tot die datum zijn geleden in aanmerking kunnen nemen. Met verliezen geleden na 20 maart 2020 zal geen rekening gehouden kunnen worden.

Daarover om een reactie gevraagd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"Er zal een voorstel uitgewerkt worden dat de toepassing voor vennootschappen met een boekjaar te paard zal verruimen."

Daarmee kan worden ingestemd.

⁵ Er geldt telkens ook een absoluut grensbedrag, namelijk 20 miljoen euro.

Art. 194^{quater}/1, § 4, en projet

7. L'article 194^{quater}/1, § 4, deuxième tiret⁶, en projet, du CIR 92 exclut de l'avantage fiscal les sociétés:

— qui, au cours de la période s'étendant du 12 mars 2020 au dernier jour de la période imposable concernée, détiennent une participation directe dans une société établie dans un État qui figure dans une des listes visées à l'article 307, § 1er/2, du CIR 92, ou à l'article 179 de l'AR/CIR 92;

— qui, au cours de la période précitée, ont fait des paiements à des sociétés qui sont établies dans un État qui figure dans une des listes visées à l'article 307, § 1er/2 du CIR 92, ou à l'article 179 de l'AR/CIR 92, pour autant que ces paiements totalisent au cours de la période imposable un montant d'au moins 100 000 euros, et qu'il n'ait pas été démontré que ces paiements ont été effectués dans le cadre d'opérations réelles et sincères résultant de besoins légitimes de caractère financier ou économique.

Selon l'exposé des motifs, l'avant-projet vise ainsi "à exclure les sociétés qui ont des liens avec les paradis fiscaux de l'avantage de cette exonération".

Une distinction est opérée entre, d'une part, une société qui détient une participation directe dans une société établie dans un paradis fiscal, auquel cas une exclusion automatique est applicable, et, d'autre part, une société qui a payé au moins 100 000 euros à des sociétés établies dans de tels paradis fiscaux – il peut même s'agir d'une filiale indirecte –, auquel cas s'applique une exclusion réfragable.

Invité à fournir des précisions à ce sujet, le délégué a répondu ce qui suit:

"Vooreerst heeft deze bepaling tot doel om soortgelijke voorwaarden te voorzien als de voorwaarden die door het parlement werden toegevoegd aan de 'tijdelijke aanpassing van de berekening van de vermeerdering wegens geen of ontoereikende voorafbetalingen van de inkomstenbelasting'

⁶ Les éléments de l'énumération figurant dans le paragraphe 4 en projet sont indiqués par des tirets. Comme pour les autres éléments des articles en projet, les éléments doivent être précédés du chiffre "1°" et "2°". Dans le paragraphe 5 en projet, la nouvelle subdivision de l'alinéa 1er, 4°, doit être identifiée par "a)" et "b)".

Ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 4

7. Het ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 4, tweede streepje⁶, van het WIB 92 sluit van het belastingvoordeel uit, de vennootschappen:

— die in de periode van 12 maart 2020 tot laatste de dag van het betrokken belastbaar tijdperk een rechtstreekse deelneming aanhouden in een vennootschap die gevestigd is in een staat die is opgenomen op een van de lijsten waarnaar wordt verwezen in artikel 307, § 1/2, van het WIB 92 of artikel 179 van het KB/WIB 92;

— die in de voormelde periode betalingen hebben gedaan aan vennootschappen die gevestigd zijn in een staat die is opgenomen op een van de lijsten waarnaar wordt verwezen in artikel 307, § 1/2, van het WIB 92 of artikel 179 van het KB/WIB 92, voor zover deze betalingen in de loop van het belastbare tijdperk in totaal ten minste 100 000 euro bedragen en niet wordt aangetoond dat deze betalingen werden verricht in het kader van werkelijke en oprechte verrichtingen die het gevolg zijn van rechtmatige financiële of economische behoeften.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat daarmee wordt beoogd "vennootschappen die banden hebben met belastingparadijzen uit te sluiten van het voordeel van deze vrijstelling".

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen, enerzijds, een vennootschap met een rechtstreekse participatie in een vennootschap gevestigd in een belastingparadijs (in welk geval een automatische uitsluiting geldt) en, anderzijds, een vennootschap die aan vennootschappen in dergelijke belastingparadijzen – het kan zelfs om een onrechtstreekse dochtervennootschap gaan – ten minste 100 000 euro heeft betaald (in welk geval een weerlegbare uitsluiting geldt).

Daarover om toelichting verzocht, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"Vooreerst heeft deze bepaling tot doel om soortgelijke voorwaarden te voorzien als de voorwaarden die door het parlement werden toegevoegd aan de 'tijdelijke aanpassing van de berekening van de vermeerdering wegens geen of ontoereikende voorafbetalingen van de inkomstenbelasting' die is opgenomen

⁶ De elementen van de opsomming opgenomen in de ontworpen paragraaf 4 worden aangegeven met streepjes. Zoals in de andere onderdelen van de ontworpen artikelen moeten de verschillende elementen worden genummerd als "1°" en "2°". In de ontworpen paragraaf 5 moet de verdere onderverdeling van het eerste lid, 4°, worden voorafgegaan door "a)" en "b)".

die is opgenomen in het voormelde wetsontwerp houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie (zie ook: <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1174/55K1174006.pdf>, p. 9) Zie ook amendement nr. 172: <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1174/55K1174004.pdf>.

Naar aanleiding van het advies van de raad van state 67 433, randnummer 8 is bij de bespreking van het WO houdende fiscale bepalingen ter bevordering van de liquiditeit en solvabiliteit van ondernemingen in het kader van de bestrijding van de economische gevolgen van de COVID-19-pandemie in de commissie financiën van 9 juni 2020 het debat opnieuw gevoerd. Een overgrote meerderheid van de commissieleden wenste echter de tekst te behouden.

Vervolgens wordt er op gewezen dat een belastingplichtige die betalingen doet aan een inwoner die gevestigd is in een belastingparadijs niet zo maar te vergelijken valt met een vennootschap die een deelneming aanhoudt in een dochter die gevestigd is in een belastingparadijs. Er kan worden geargumenteed dat de keuze voor de oprichting van een dochtervennootschap, hetzij het aanhouden van participaties een actieve keuze inhoudt. Hierdoor kan het worden verantwoord dat in het ene geval wel mogelijk is om een tegenbewijs te leveren en in het andere geval niet”.

Cette réponse ne constitue pas une justification adéquate pour la différence de traitement. Il convient donc de souligner une fois encore que, compte tenu notamment de la jurisprudence de la Cour de justice, en cas de mesures fiscales de prévention et de lutte contre la fraude, le principe de proportionnalité requiert que le contribuable soit mis en mesure de

in het voormelde wetsontwerp houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie (zie ook: <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1174/55K1174006.pdf>, p. 9) Zie ook amendement nr. 172: <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/55/1174/55K1174004.pdf>.

Naar aanleiding van het advies van de raad van state 67 433, randnummer 8 is bij de bespreking van het WO houdende fiscale bepalingen ter bevordering van de liquiditeit en solvabiliteit van ondernemingen in het kader van de bestrijding van de economische gevolgen van de COVID-19-pandemie in de commissie financiën van 9 juni 2020 het debat opnieuw gevoerd. Een overgrote meerderheid van de commissieleden wenste echter de tekst te behouden.

Vervolgens wordt er op gewezen dat een belastingplichtige die betalingen doet aan een inwoner die gevestigd is in een belastingparadijs niet zo maar te vergelijken valt met een vennootschap die een deelneming aanhoudt in een dochter die gevestigd is in een belastingparadijs. Er kan worden geargumenteed dat de keuze voor de oprichting van een dochtervennootschap, hetzij het aanhouden van participaties een actieve keuze inhoudt. Hierdoor kan het worden verantwoord dat in het ene geval wel mogelijk is om een tegenbewijs te leveren en in het andere geval niet.”

Dit antwoord vormt geen deugdelijke verantwoording voor de verschillende behandeling. Er dient dus nogmaals op gewezen te worden dat, mede gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, bij belastingmaatregelen ter voorkoming en bestrijding van fraude het evenredigheidsbeginsel vereist dat de belastingplichtige in de gelegenheid wordt gesteld een

produire une preuve contraire⁷, de sorte que le recours aux présomptions légales irréfragables en matière fiscale doit être déconseillé, dès lors que le contribuable n'a alors pas la possibilité de fournir une quelconque preuve contraire⁸.

Le caractère automatique de l'exclusion doit dès lors être réexaminé.

Art. 194^{quater}/1, § 5, en projet

8. L'article 194^{quater}/1, § 5, alinéa 1er, en projet, du CIR 92, commence par les mots "Sans préjudice du paragraphe 2". Ce paragraphe 2 mentionne les catégories de sociétés qui ne peuvent pas bénéficier de l'avantage fiscal, de sorte que les dispositions figurant au paragraphe 5 ne s'y appliquent pas. On n'aperçoit dès lors pas pourquoi ces mots, "Sans préjudice du paragraphe 2", sont jugés nécessaires: de toute évidence, la disposition du paragraphe 5 ne peut pas porter atteinte aux exclusions mentionnées au paragraphe 2.

⁷ À cet égard, on se reportera à titre d'exemple à la jurisprudence de la Cour de Justice selon laquelle, en cas de mesures fiscales de prévention et de lutte contre la fraude, le principe de proportionnalité requiert que le contribuable soit mis en mesure de produire une preuve contraire (voir par ex.: CJUE, 19 septembre 2000, C-177/99 et C-181/99, *Ampafrance SA c. Directeur des services fiscaux de Maine-et-Loire et Sanofi Synthelabo c. Directeur des services fiscaux du Val-de-Marne*, ECLI:EU:C:2000:470, point 62; CJUE, 4 mars 2004, C-334/02, *Commission c. France*, ECLI:EU:C:2004:129, points 27 et 28 et CJUE, 12 septembre 2006, C-196/04, *Cadbury Schweppes plc et Cadbury Schweppes Overseas Ltd. c. Commissioners of Inland Revenue*, ECLI:EU:C:2006:544, point 70). À ce propos, C. SANÓ écrit ce qui suit dans sa thèse de doctorat: "The tax payer must be given the possibility of rebutting the legal presumption, thereby escaping the application of the anti-abuse rule. Any limitation to the content of means of (counter)proof available is looked at with disfavour, to the extent to which it renders excessively difficult or even impossible the production of such proof". (C. SANÓ, *National Legal Presumptions and European Tax Law*, Wolter Kluwers, 2018, 215). Voir également: C. SANÓ, "National Tax Law Presumptions and EU Law", *EC Tax Review* 2014, (194), pp. 202-206 et K. LENAERTS, "The concept of 'abuse of law' in the case of the European Court of Justice on Direct Taxation", *MJ*, 2015/3, p. 351. K. LENAERTS écrit: "Last but not least, regarding the principle of proportionality, the national measure at issue must be sufficiently finely calibrated so that it aims only at prohibiting abusive practices. This means that general and irrefutable presumptions establishing that certain transactions constitute abusive practices fail to comply with the principle of proportionality".

⁸ Cela a déjà été observé par le passé, notamment dans l'avis C.E. 67.433/3 du 27 mai 2020 sur un avant-projet de loi 'portant de dispositions fiscales pour lutter contre les conséquences économiques de la pandémie de COVID-19', observation 8, *Doc. parl.*, Chambre, 2019-20, n° 55-1309/001, pp. 56-57).

tegenbewijs te leveren,⁷ zodat het gebruik van onweerlegbare wettelijke vermoedens in belastingaangelegenheden afgeraden moet worden, vermits de belastingplichtige dan niet de mogelijkheid wordt gelaten om enig tegenbewijs te leveren.⁸

Het automatische karakter van de uitsluiting moet daarom worden heroverwogen.

Ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 5

8. Het ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 5, eerste lid, van het WIB 92 vangt aan met de woorden "Onverminderd paragraaf 2". Die paragraaf 2 vermeldt categorieën van vennootschappen die het belastingvoordeel niet kunnen genieten, zodat de bepalingen opgenomen in paragraaf 5 er niet op van toepassing zijn. Waarom die woorden "Onverminderd paragraaf 2" nodig worden geacht, is dan ook onduidelijk: uiteraard kan het bepaalde in paragraaf 5 geen afbreuk doen aan de uitsluitingen vermeld in paragraaf 2.

⁷ In dit verband kan, louter bij wijze van voorbeeld, worden gewezen op de rechtspraak van het Hof van Justitie dat bij belastingmaatregelen ter voorkoming en bestrijding van fraude het evenredigheidsbeginsel vereist dat de belastingplichtige in de gelegenheid wordt gesteld tegenbewijs te leveren (zie bv. HvJ 19 september 2000, C-177/99 en C-181/99, *Ampafrance SA v. Directeur des services fiscaux de Maine-et-Loire en Sanofi Synthelabo v. Directeur des services fiscaux du Val-de-Marne*, ECLI:EU:C:2000:470, punt 62, HvJ 4 maart 2004, C-334/02, *Commissie v. Frankrijk*, ECLI:EU:C:2004:129, punten 27 en 28 en HvJ 12 september 2006, C-196/04, *Cadbury Schweppes plc en Cadbury Schweppes Overseas Ltd. v. Commissioners of Inland Revenue*, ECLI:EU:C:2006:544, punt 70). C. SANÓ schrijft daarover het volgende in haar doctoraatsproefschrift: "The tax payer must be given the possibility of rebutting the legal presumption, thereby escaping the application of the anti-abuse rule. Any limitation to the content of means of (counter)proof available is looked at with disfavour, to the extent to which it renders excessively difficult or even impossible the production of such proof". (C. SANÓ, *National Legal Presumptions and European Tax Law*, Wolter Kluwers, 2018, 215). Zie ook: C. SANÓ, "National Tax Law Presumptions and EU Law", *EC Tax Review* 2014, (194), 202-206 en K. LENAERTS, "The concept of 'abuse of law' in the case of the European Court of Justice on Direct Taxation", *MJ*, 2015/3, 351. LENAERTS schrijft: "Last but not least, regarding the principle of proportionality, the national measure at issue must be sufficiently finely calibrated so that it aims only at prohibiting abusive practices. This means that general and irrefutable presumptions establishing that certain transactions constitute abusive practices fail to comply with the principle of proportionality".

⁸ Eerder werd dit reeds opgemerkt, onder meer in adv.RvS 67.433/3 van 27 mei 2020 over een voorontwerp van wet 'houdende fiscale bepalingen ter bestrijding van de economische gevolgen van de COVID-19-pandemie', opmerking 8, *Parl.St.* Kamer 2019-20, nr. 55-1309/001, 56-57.

9. Selon ce même article 194^{quater}/1, § 5, alinéa 1er, en projet, du CIR 92, la réserve de reconstitution est néanmoins considérée partiellement ou entièrement comme un bénéfice de la période imposable, dans un certain nombre de cas, à savoir lors d'un "rachat" d'actions ou de parts propres, lors de la distribution ou l'attribution de dividendes et lors d'une diminution ou distribution de capitaux propres.

À ce propos, le délégué a précisé ce qui suit:

"De regering wenst een onderscheid te maken tussen verrichtingen die tot doel hebben het kapitaal te verminderen en bijgevolg de aandeelhouders te bevoordelen, en anderzijds verrichtingen die niet tot doel hebben het kapitaal te verminderen, maar wel de uitkering aan de werknemers van een premie in de vorm van aandelen.^[9] Deze laatste zal niet leiden tot uitsluiting van het belastingvoordeel. Dit zal verduidelijkt worden in de memorie van toelichting.

De voorkeur gaat wel uit naar het behoud van de tekst zelf omdat deze dan uniform is met de twee vorige wetteksten waarvan de ene gepubliceerd is in het *Belgisch Staatsblad* van 29 mei 2020, en de andere reeds een stemming heeft ondergaan in de commissie financiën".

En vertu du principe de légalité en matière fiscale, consacré par l'article 170, § 1er, de la Constitution, cette précision doit être insérée dans le texte de la loi elle-même.

10.1. Son attention ayant été attirée sur le fait que l'article 194^{quater}/1, § 5, alinéa 1er, 4°, du CIR 92 est difficilement compréhensible, en raison des différentes propositions juxtaposées et subordonnées, le délégué a précisé la portée de cette disposition comme suit:

"De zin bevat enerzijds een voorwaarde tot belastbaarheid

— in haar resultatenrekening onder de post '620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen' een bedrag opneemt onder een drempel van 85 pct. van het bedrag dat voor deze zelfde post is vastgesteld op de afsluitdatum van het boekjaar dat is geëindigd in 2019 als **voor het eerst** tijdens het belastbare tijdperk aan deze voorwaarde wordt voldaan, of

⁹ Voir à cet égard également la déclaration du ministre des Finances à la Chambre des représentants selon laquelle les acquisitions d'actions ou de parts propres dans le cadre des plans de participation des travailleurs ne sont pas exclues (*Doc. parl.*, Chambre, 2019-20, n° 55-1174/005, p. 20).

9. Luidens datzelfde ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 5, eerste lid, van het WIB 92 wordt de wederopbouwreserve in een aantal gevallen, namelijk bij het verrichten van een "inkoop" van eigen aandelen, bij het toekennen of uitkeren van dividenden en bij een vermindering of verdeling van het eigen vermogen, toch geheel of gedeeltelijk als winst van het belastbare tijdperk aangemerkt.

De gemachtigde verstrekke daaromtrent de volgende toelichting:

"De regering wenst een onderscheid te maken tussen verrichtingen die tot doel hebben het kapitaal te verminderen en bijgevolg de aandeelhouders te bevoordelen, en anderzijds verrichtingen die niet tot doel hebben het kapitaal te verminderen, maar wel de uitkering aan de werknemers van een premie in de vorm van aandelen.^[9] Deze laatste zal niet leiden tot uitsluiting van het belastingvoordeel. Dit zal verduidelijkt worden in de memorie van toelichting.

De voorkeur gaat wel uit naar het behoud van de tekst zelf omdat deze dan uniform is met de twee vorige wetteksten waarvan de ene gepubliceerd is in het *Belgisch Staatsblad* van 29 mei 2020, en de andere reeds een stemming heeft ondergaan in de commissie financiën."

Krachtens het in artikel 170, § 1, van de Grondwet opgenomen fiscale wettigheidsbeginsel dient deze verduidelijking in de tekst van de wet zelf te worden opgenomen.

10.1. Erop gewezen dat het ontworpen artikel 194^{quater}/1, § 5, eerste lid, 4°, van het WIB 92 moeilijk te begrijpen is omwille van de verschillende neven- en onderschikkingen, verduidelijkt de gemachtigde de draagwijdte van die bepaling als volgt:

"De zin bevat enerzijds een voorwaarde tot belastbaarheid

— in haar resultatenrekening onder de post '620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen' een bedrag opneemt onder een drempel van 85 pct. van het bedrag dat voor deze zelfde post is vastgesteld op de afsluitdatum van het boekjaar dat is geëindigd in 2019 als **voor het eerst** tijdens het belastbare tijdperk aan deze voorwaarde wordt voldaan, of

⁹ Zie in dit verband ook de verklaring van de minister van Financiën in de Kamer van volksvertegenwoordigers dat inkopen van eigen aandelen in het kader van werknemersparticipatieplannen niet uitgesloten zijn (*Parl. St.* 2019-20, nr. 55-1174/005, 20).

— onder deze zelfde post een bedrag opneemt onder de drempel die voorheen de laagste was als aan dezelfde voorwaarde is voldaan **in een vorig belastbaar tijdperk**

En anderzijds de vaststelling van het belastbare bedrag, nl. het verschil tussen:

— enerzijds het bedrag van de eerder genoemde drempel van 85 pct (**voor het eerst**), respectievelijk het bedrag van de voorheen laagste drempel (**reeds belast in een vorig belastbaar tijdperk**), en;

— anderzijds het bovengenoemde bedrag van de post '620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen' **voor het belastbare tijdperk** dat respectievelijk onder de bovengenoemde drempel van 85 pct. ligt, of dat onder de voorheen laagste drempel ligt.

Er wordt gekeken hoe dit verduidelijkt kan worden.”

Dans un souci de clarté, ce point 4° doit être scindé en différentes phrases distinctes.

10.2. Il a également été demandé au délégué ce qu'il faut entendre par le segment de phrase “si cette même condition a déjà été rencontrée au cours d’une période imposable antérieure” figurant à l’article 194*quater*/1, § 5, alinéa 1er, 4°, en projet, du CIR 92.

Le délégué a répondu en ces termes:

“Het doel van deze zinsnede is een dubbele belasting van dezelfde basis te vermijden, het is de bedoeling dat indien de voorwaarde onder 4° reeds tot een belastbaarheid heeft geleid in een vorig boekjaar, en bijvoorbeeld het jaar erop de voorwaarde ook is voldaan, dat de reeds belaste sommen dan in mindering gebracht worden, zoals blijkt uit het voorbeeld in de memorie van toelichting”.

Ici également, il conviendra de clarifier le texte.

Le greffier,

Le président,

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

— onder deze zelfde post een bedrag opneemt onder de drempel die voorheen de laagste was als aan dezelfde voorwaarde is voldaan **in een vorig belastbaar tijdperk**

En anderzijds de vaststelling van het belastbare bedrag, nl. het verschil tussen:

— enerzijds het bedrag van de eerder genoemde drempel van 85 pct (**voor het eerst**), respectievelijk het bedrag van de voorheen laagste drempel (**reeds belast in een vorig belastbaar tijdperk**), en;

— anderzijds het bovengenoemde bedrag van de post '620 Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen' **voor het belastbare tijdperk** dat respectievelijk onder de bovengenoemde drempel van 85 pct. ligt, of dat onder de voorheen laagste drempel ligt.

Er wordt gekeken hoe dit verduidelijkt kan worden.”

Dit punt 4° dient duidelijkheidshalve te worden opgesplitst in verschillende afzonderlijke zinnen.

10.2. Aan de gemachtigde werd ook gevraagd wat wordt bedoeld met het zinsdeel “als aan dezelfde voorwaarde is voldaan in een vorig belastbaar tijdperk” in het ontworpen artikel 194*quater*/1, § 5, eerste lid, 4°, van het WIB 92.

De gemachtigde antwoordde:

“Het doel van deze zinsnede is een dubbele belasting van dezelfde basis te vermijden, het is de bedoeling dat indien de voorwaarde onder 4° reeds tot een belastbaarheid heeft geleid in een vorig boekjaar, en bijvoorbeeld het jaar erop de voorwaarde ook is voldaan, dat de reeds belaste sommen dan in mindering gebracht worden, zoals blijkt uit het voorbeeld in de memorie van toelichting.”

Ook hier dient de tekst te worden verduidelijkt.

De griffier,

De voorzitter,

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

N° 8 DE M. LEYSEN

Art. 13

Après l'article 13, dans le titre 2, insérer un chapitre 8, rédigé comme suit:

“Chapitre 8: Modifications au régime du tax shelter”

Nr. 8 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 13

Na artikel 13, in titel 2, een hoofdstuk 8 invoegen, luidende:

“Hoofdstuk 8. Wijzigingen aan het taxshelter stelsel”

Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 9 DE M. LEYSEN

Art. 13/1 (nouveau)

Dans le chapitre 8 précité, insérer un article 13/1, rédigé comme suit:

“Art. 13/1. Dans l’article 194ter du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi du 29 mai 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° au § 1er, alinéa 1er, 4°, deuxième tiret, les mots “dans un délai prenant cours au plus tôt 6 mois avant la date de signature de la convention-cadre pour l’obtention de l’attestation tax shelter pour la production de cette œuvre visée au 5° et terminant au plus tard 12 mois après la signature de la convention-cadre précitée. Pour les films d’animation et pour les séries télévisuelles d’animation ce délai de 12 mois est porté à 18 mois” sont remplacés par les mots “dans un délai de 18 mois prenant cours au plus tôt 6 mois avant la date de signature de la convention-cadre pour l’obtention de l’attestation tax shelter pour la production de cette œuvre visée au 5° et terminant au plus tard 18 mois après la signature de la convention-cadre précitée. Pour les films d’animation et pour les séries télévisuelles d’animation ce délai de 18 mois est porté à 24 mois”;

2° au paragraphe 8, alinéa 1er, deuxième tiret, les mots “conformément au § 1er, alinéa 6.” sont remplacés par les mots “conformément au § 1er, alinéa 1er, 4°, deuxième tiret.”.”

Nr. 9 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 13/1 (nieuw)

In het voornoemde hoofdstuk 8, een artikel 13/1 invoegen, luidende:

“Art. 13/1. In artikel 194ter van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 mei 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, eerste lid, 4°, tweede streepje, worden de woorden “binnen een periode die ten vroegste aanvangt 6 maanden voor de datum van de ondertekening van de raamovereenkomst voor het bekomen van het taxshelterattest voor de productie van dit werk zoals bedoeld in 5° en ten laatste loopt tot 12 maanden na de ondertekening van laatstgenoemde raamovereenkomst. Voor animatiefilms en voor animatieseries wordt deze termijn van 12 maanden tot 18 maanden verlengd” vervangen door de woorden “binnen een periode van 18 maanden die ten vroegste aanvangt 6 maanden voor de datum van de ondertekening van de raamovereenkomst voor het bekomen van het taxshelterattest voor de productie van dit werk zoals bedoeld in 5° en ten laatste loopt tot 18 maanden na de ondertekening van laatstgenoemde raamovereenkomst. Voor animatiefilms en voor animatieseries wordt deze termijn van 18 maanden tot 24 maanden verlengd”;

2° in paragraaf 8, eerste lid, tweede streepje, worden de woorden “overeenkomstig § 1, zesde lid.” vervangen door de woorden “overeenkomstig § 1, eerste lid, 4°, tweede streepje.”.”

Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 10 DE M. LEYSEN

Art. 13/2 (nouveau)

Dans le chapitre 8 précité, insérer un article 13/2, rédigé comme suit:

“Art. 13/2. Dans l’article 194ter/1, § 2, 1°, deuxième tiret, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 29 mai 2020, les mots “dans un délai prenant cours au plus tôt 6 mois avant la date de signature de la convention-cadre pour l’obtention de l’attestation tax shelter pour la production de cette œuvre visée à l’article 194ter, § 1er, alinéa 1er, 5°, et terminant au plus tard 18 mois après la signature de la convention-cadre précitée” est remplacé par les mots “dans un délai de 24 mois prenant cours au plus tôt 6 mois avant la date de signature de la convention-cadre pour l’obtention de l’attestation tax shelter pour la production de cette œuvre visée à l’article 194ter, § 1er, alinéa 1er, 5°, et terminant au plus tard 24 mois après la signature de la convention-cadre précitée”

Nr. 10 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 13/2 (nieuw)

In voornoemde hoofdstuk 8, een artikel 13/2 invoegen, luidende:

“Art. 13/2. In artikel 194ter/1, § 2, 1°, tweede streepje, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 mei 2020, worden de woorden “binnen een periode die ten vroegste aanvangt 6 maanden voor de datum van de ondertekening van de raamovereenkomst voor het bekomen van het taxshelterattest voor de productie van dit werk zoals bedoeld in artikel 194ter, § 1, eerste lid, 5°, en ten laatste loopt tot 18 maanden na de ondertekening van laatstgenoemde raamovereenkomst” vervangen door de woorden “binnen een periode van 24 maanden die ten vroegste aanvangt 6 maanden voor de datum van de ondertekening van de raamovereenkomst voor het bekomen van het taxshelterattest voor de productie van dit werk zoals bedoeld in artikel 194ter, § 1, eerste lid, 5°, en ten laatste loopt tot 24 maanden na de ondertekening van laatstgenoemde raamovereenkomst”

Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 11 DE M. LEYSEN

Art. 13/3 (nouveau)

Dans le chapitre 8 précité, insérer un article 13/3, rédigé comme suit:

“Art. 13/3. Dans l’article 194ter/3, § 2, 1°, deuxième tiret, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 29 mai 2020, les mots “dans un délai prenant cours au plus tôt 6 mois avant la date de signature de la convention-cadre pour l’obtention de l’attestation tax shelter pour la production de cette œuvre visée à l’article 194ter, § 1er, alinéa 1er, 5°, et terminant au plus tard 18 mois après la signature de la convention-cadre précitée” sont remplacés par les mots “dans un délai de 24 mois prenant cours au plus tôt 6 mois avant la date de signature de la convention-cadre pour l’obtention de l’attestation tax shelter pour la production de cette œuvre visée à l’article 194ter, § 1er, alinéa 1er, 5°, et terminant au plus tard 24 mois après la signature de la convention-cadre précitée”.”.

Nr. 11 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 13/3 (nieuw)

In voornoemde hoofdstuk 8, een artikel 13/3 invoegen, luidende:

“Art. 13/3. In artikel 194ter/3, § 2, 1°, tweede streepje, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 mei 2020, worden de woorden “binnen een periode die ten vroegste aanvangt 6 maanden voor de datum van de ondertekening van de raamovereenkomst voor het bekomen van het tax shelter-attest voor de productie van dit werk zoals bedoeld in artikel 194ter, § 1, eerste lid, 5°, en ten laatste loopt tot 18 maanden na de ondertekening van laatstgenoemde raamovereenkomst” vervangen door de woorden “binnen een periode van 24 maanden die ten vroegste aanvangt 6 maanden voor de datum van de ondertekening van de raamovereenkomst voor het bekomen van het taxshelter-attest voor de productie van dit werk zoals bedoeld in artikel 194ter, § 1, eerste lid, 5°, en ten laatste loopt tot 24 maanden na de ondertekening van laatstgenoemde raamovereenkomst”.”.

Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 12 DE M. LEYSEN

Art. 13/4 (*nouveau*)

Dans le chapitre 8 précité, insérer un article 13/4, rédigé comme suit:

“Art. 13/4. Dans l’article 10, 3°, de la loi du 29 mai 2020 portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19, les mots “alinéa 4” sont remplacés par les mots “alinéa 5”.”

Nr. 12 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 13/4 (*nieuw*)

In voornoemde hoofdstuk 8, een artikel 13/4 invoegen, luidende:

“Art. 13/4. In artikel 10, 3°, van de wet van 29 mei 2020 houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19-pandemie, worden de woorden “vierde lid” vervangen door de woorden “vijfde lid”.”

Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 13 DE M. LEYSEN

Art. 13/5 (*nouveau*)

Dans le chapitre 8 précité, insérer un article 13/5 rédigé comme suit:

“Art. 13/5. Les articles 13/1 à 13/4 sont applicables aux conventions-cadres signées à partir du 12 mars 2020.”

JUSTIFICATION

Les présents amendements visent à améliorer l'adaptation des périodes durant lesquelles les dépenses de production et d'exploitation peuvent être effectuées qui a été apportée par la loi du 29 mai 2020 portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19 afin de ne pas pénaliser, par une réduction du délai pour effectuer lesdites dépenses, les sociétés de production qui réalisent ces dépenses à partir de la date de la signature de la convention-cadre.

Dorénavant, le délai de 18 ou 24 mois successifs pour effectuer les dépenses concernées débutera:

— à la première dépense prise en compte pour bénéficier du tax shelter si celle-ci est réalisée dans les six mois qui précèdent la signature de la convention-cadre;

— à la signature de la convention-cadre si la première dépense prise en compte pour bénéficier du tax shelter est réalisée après ladite signature.

L'entrée en vigueur, pour les conventions-cadres signées à partir du 12 mars 2020, correspond à la modification initiale de la mesure dans la loi du 29 mai 2020.

Nr. 13 VAN DE HEER LEYSEN

Art. 13/5 (*nieuw*)

In voornoemde hoofdstuk 8, een artikel 13/5 invoegen, luidende:

“Art. 13/2. De artikelen 13/1 tot 13/4 zijn van toepassing op de raamovereenkomsten die zijn ondertekend vanaf 12 maart 2020.”

VERANTWOORDING

Deze amendementen zijn bedoeld om de aanpassing van de periodes waarin de productie- en exploitatie-uitgaven kunnen worden verricht, aangebracht via de wet van 29 mei 2020 houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19-pandemie, te verbeteren zodat de productievennootschappen die deze uitgaven doen vanaf de datum van de ondertekening van de raamovereenkomst niet bestraft worden met een inkorting van de termijn.

Voortaan zal de termijn van 18 of 24 opeenvolgende maanden om de betrokken uitgaven te doen aanvang nemen:

— bij de eerste uitgave die in aanmerking komt om van de taxshelter te genieten, indien deze is gedaan binnen de zes maanden die voorafgaan aan de ondertekening van de raamovereenkomst;

— bij de ondertekening van de raamovereenkomst, indien de eerste uitgave die in aanmerking komt om van de taxshelter te genieten, na deze ondertekening is gedaan.

De inwerkingtreding, wat de raamovereenkomsten die vanaf 12 maart 2020 zijn ondertekend betreft, stemt overeen met de initiële wijziging van de maatregel in de wet van 29 mei 2020.

Christian LEYSEN (Open Vld)

N° 14 DE MM. **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS ET LAAOUEJ**

Art. 2

Entre l'alinéa 7 et l'alinéa 8, insérer un nouvel alinéa rédigé comme suit:

“Cet article s'applique aux employeurs mentionnés à l'alinéa 1er qui répondent simultanément à toutes les conditions suivantes:

— *pendant la période du 14 mars 2020 au 30 avril 2020, le chiffre d'affaires a baissé d'au moins 30 pour cent par rapport à la même période en 2019;*

— *l'employeur a recouru au régime de chômage temporaire pour au moins 30 % de ses travailleurs.”*

JUSTIFICATION

L'effet budgétaire de cette mesure est extrêmement important. Il est dès lors nécessaire de le délimiter autant que possible en limitant son champ d'application aux cas où il est question d'un besoin réel.

Le présent amendement limite la mesure aux entreprises qui, de manière cumulative: (i) ont perdu 30 % de leur chiffre d'affaires par rapport à l'année précédente et (ii) recourent au chômage temporaire pour 30 % au moins de leurs travailleurs. Ce pourcentage est examiné sur la base de la moyenne pendant une période ininterrompue d'au moins 30 jours calendaires entre le 12 mars 2020 et le 31 mai 2020, ces deux dates comprises.

Nr. 14 VAN DE HEREN **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS EN LAAOUEJ**

Art. 2

Tussen het zevende lid en het achtste lid, een nieuw lid invoegen, luidend als volgt:

“Dit artikel is van toepassing voor de in het eerste lid vermelde werkgevers die tezelfdertijd aan alle onderstaande voorwaarden voldoen:

— *de omzet is voor de periode van 14 maart 2020 tot 30 april 2020 met minstens 30 pct. gedaald ten opzichte van dezelfde periode van 2019;*

— *de werkgever heeft gebruik gemaakt van het stelsel van tijdelijke werkloosheid voor minstens 30 % van zijn werknemers.”*

VERANTWOORDING

Het begrotingseffect van deze maatregel is uitermate belangrijk. Het is daarom noodzakelijk om het zoveel mogelijk af te bakenen door de toepassing ervan te beperken tot gevallen waarin er sprake is van een reële behoefte.

Dit amendement beperkt de maatregel tot ondernemingen die cumulatief (i) 30 % van hun omzet hebben verloren ten opzichte van het voorgaande jaar en (ii) gebruik maken van tijdelijke werkloosheid voor ten minste 30 % van hun werknemers. Dit percentage wordt bekeken op basis van het gemiddelde gedurende een ononderbroken periode van minstens 30 kalenderdagen tussen 12 maart 2020 en 31 mei 2020, beide data inbegrepen.

John CROMBEZ (sp.a)
Jors VANDENBROUCKE (sp.a)
Jan BERTELS (sp.a)
Ahmed LAAOUEJ (PS)

N° 15 DE MM. **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS ET LAAOUEJ**

Art. 13

Dans le § 2, alinéa 1er, insérer un 2°/1 rédigé comme suit:

“2°/1 la société n’est pas éligible aux aides accordées par les régions ou les communautés sous la forme d’un avantage fiscal pour les particuliers qui octroient un prêt ou un apport en capital à la société;”

JUSTIFICATION

L’économie et le soutien aux entreprises sont des compétences régionales. Ainsi, par exemple, le gouvernement flamand a annoncé que le prêt gagnant-gagnant flamand serait étendu en raison de la crise du coronavirus, tant sur le plan des montants maximums qu’en ce qui concerne le type d’instruments pris en considération (élargissement de l’avantage fiscal aux apports en capital par des particuliers).

Dès lors, il s’indique que les sociétés éligibles aux aides régionales ne reçoivent pas d’avantages provenant des maigres moyens budgétaires du niveau fédéral.

Nr. 15 VAN DE HEREN **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS EN LAAOUEJ**

Art. 13

In § 2, eerste lid, een bepaling onder 2°/1 invoegen, luidend als volgt:

“2°/1 de vennootschap komt niet in aanmerking voor steunmaatregelen die door de gewesten of de gemeenschappen worden toegekend onder de vorm van een belastingvoordeel voor particulieren die aan de vennootschap een lening of een inbreng in kapitaal toekennen;”

VERANTWOORDING

De economie en de steun aan bedrijven maken deel uit van de gewestelijke bevoegdheden. Zo heeft bijvoorbeeld de Vlaamse regering aangekondigd dat de vlaamse winwinlening omwille van de coronacrisis uitgebreid wordt, zowel op het vlak van de maximumbedragen als het soort instrument dat in aanmerking komt (uitbreiding van het fiscaal voordeel tot inbrengen in kapitaal door particulieren).

In deze mate is het aangewezen dat vennootschappen die in aanmerking komen voor de gewestelijke steunmaatregelen geen voordelen krijgen die van de schaarse begrotingsmiddelen van het federaal niveau voortvloeien.

John CROMBEZ (sp.a)
Joris VANDENBROUCKE (sp.a)
Jan BERTELS (sp.a)
Ahmed LAAOUEJ (PS)

N° 16 DE MM. **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS ET LAAOUEJ**

Art. 23/1 à 23/17 (*nouveaux*)

Après l'article 23, insérer un Titre 6/1, intitulé "Dispositions diverses en matière de fiscalité", comprenant les articles 23/1 à 23/17, rédigés comme suit.

"Chapitre 1er. Modifications du Code des droits et taxes divers

Art. 23/1. Dans le livre II du Code des droits et taxes divers, il est inséré un nouveau titre XV intitulé "Titre XV Taxe sur les comptes-titres" et comprenant les articles 201/40 à 201/50.

Art. 23/2. Dans le titre XV précité, il est inséré un article 201/40 rédigé comme suit:

"Art. 201/40. L'habitant du Royaume, conformément à l'article 2 du Code des impôts sur les revenus 1992, qui, durant la période de référence, est titulaire d'au moins un compte-titres en Belgique ou à l'étranger est, pour sa part dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables sur ce(s) compte(s), soumis à une taxe conformément aux dispositions du présent titre

Cette taxe n'est toutefois pas due si la part du titulaire dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables sur ces comptes, visée à l'alinéa 1er, est inférieure à 500 000 euros."

Art. 23/3. Dans le titre XV précité est inséré un article 201/41 rédigé comme suit:

"Art. 201/41. Pour l'application du présent titre, on entend par:

1° compte-titres:

Nr. 16 VAN DE HEREN **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS EN LAAOUEJ**

Art. 23/1 tot 23/17 (*nieuw*)

Na artikel 23, een Titel 6/1 invoegen met als opschrift "Diverse bepalingen inzake fiscaliteit", houdende artikelen 23/1 tot 23/17, luidende:

"Hoofdstuk 1. Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen

Art. 23/1. In boek II van het Wetboek diverse rechten en taksen, wordt een nieuwe titel XV, ingevoegd met als opschrift: "Titel XV Taks op effecten" die de artikelen 201/40 tot 201/50 omvat.

Art. 23/2. In voornoemde titel XV wordt een artikel 201/40 ingevoegd luidende als volgt:

"Art. 201/40. De Rijksinwoner in de zin van artikel 2 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 die tijdens de referentieperiode titularis is van één of meerdere effectenrekeningen in België of in het buitenland, is over zijn aandeel in de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten op die rekeningen onderworpen aan een taks overeenkomstig de bepalingen van deze titel.

De taks is evenwel niet verschuldigd indien het aandeel van de titularis in de in het eerste lid bedoelde gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten op die rekeningen minder bedraagt dan 500 000 euro."

Art. 23/3. In voornoemde titel XV wordt artikel een 201/41 ingevoegd luidende als volgt:

"Art. 201/41. Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

1° effectenrekening:

a) tout compte-titres détenu auprès d'un intermédiaire ou de plusieurs intermédiaires indépendamment du lieu de constitution ou d'établissement de cet (ces) intermédiaire(s);

b) les instruments financiers imposables visés au 2°, a), inscrits dans un registre de titres nominatifs;

2° instruments financiers imposables:

a) titres visés à l'article 2, 31°, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;

b) instruments dérivés relatifs aux titres mentionnés au a), visés à l'article 2, 1°, d), de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;

3° cotés en Bourse: négociés et admis à la négociation sur un marché réglementé belge ou étranger, ou un système multilatéral de négociation au sens de l'article 2, alinéa 1er, 4°, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, pour autant que celui-ci fonctionne avec au moins une cotation quotidienne, ou une plateforme de négociation établie dans un pays tiers qui remplit une fonction analogue;

4° fonds communs de placement ou sociétés d'investissement: fonds de placement ou sociétés d'investissement visés par la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement de créances, ou visés dans la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, ou dans des dispositions analogues de droit étranger;

5° titulaire: personne physique, pleine propriétaire ou usufruitière, détentrice d'un compte-titres, ou enregistrée ou identifiée comme étant la détentrice d'un compte-titres par l'intermédiaire qui gère ce compte;

a) de effectenrekeningen gehouden bij een of meerdere tussenpersonen, ongeacht waar de tussenpersoon opgericht of gevestigd is;

b) de belastbare financiële instrumenten zoals bedoeld in het 2°, a), ingeschreven in een register van effecten op naam;

2° belastbare financiële instrumenten:

a) effecten zoals bepaald in artikel 2, 31°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

b) afgeleide instrumenten die betrekking hebben op effecten bedoeld in a), zoals bepaald in artikel 2, 1°, d), van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

3° beursgenoteerd: verhandeld en toegelaten zijn tot de verhandeling op een Belgische of buitenlandse gereguleerde markt of een multilaterale handelsfaciliteit in de zin van artikel 2, eerste lid, 4°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, voor zover deze werkt met minstens één dagelijkse notering, dan wel op een in een derde land gevestigd handelsplatform dat een soortgelijke functie vervult;

4° gemeenschappelijke beleggingsfondsen of beleggingsvennootschappen: beleggingsfondsen of beleggingsvennootschappen bedoeld in de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen, of bedoeld in de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, of in analoge bepalingen van buitenlands recht;

5° titularis: de natuurlijke persoon, ongeacht of deze volle eigenaar of vruchtgebruiker is, die houder is van een effectenrekening of die door de tussenpersoon die de rekening beheert, is geregistreerd of wordt geïdentificeerd als de houder van een effectenrekening;

6° période de référence: période de douze mois successifs commençant le 1er octobre et s'achevant le 30 septembre de l'année suivante;

7° part dans la valeur moyenne: fraction des instruments financiers imposables détenus sur les comptes-titres par le titulaire;

8° intermédiaire: établissement de crédit ou société de Bourse visé(e) à l'article 1er, § 2 et 3, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de Bourse, ainsi que les entreprises d'investissement, visées à l'article 3, § 1er, de la loi de 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, qui, en vertu du droit national, ont le droit de détenir des instruments financiers pour le compte de clients;

9° intermédiaire belge: intermédiaire de droit belge ou intermédiaire établi en Belgique;

10° valeur:

a) pour les instruments financiers cotés en Bourse, le cours de clôture de l'instrument financier. Lorsqu'il n'y a pas de cotation à l'une des dates de référence, le cours de clôture est déterminé sur la base de la dernière cotation;

b) pour les fonds communs de placement ou sociétés d'investissement non cotés en Bourse, la dernière valeur nette d'inventaire disponible publiquement à la date de référence;

c) pour les autres instruments financiers non cotés en bourse:

— la valeur à laquelle l'instrument est repris dans le dernier relevé des instruments financiers disponible que l'intermédiaire doit envoyer au titulaire, en vertu de l'article 63 du Règlement délégué (UE) 2017/565 de la Commission du 25 avril 2016 complétant la directive 2014/65/UE du Parlement européen et du Conseil en

6° referentieperiode: een periode van twaalf opeenvolgende maanden die aanvangt op 1 oktober en eindigt op 30 september van het volgend jaar;

7° aandeel in de gemiddelde waarde: het gedeelte van de op de effectenrekeningen staande belastbare financiële instrumenten van de titularis;

8° tussenpersoon: een kredietinstelling of een beursvennootschap bedoeld in artikel 1, § 2 en 3, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen en de beleggingsondernemingen bedoeld in artikel 3, § 1, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, die krachtens nationaal recht toegelaten worden om financiële instrumenten voor rekening van de klanten aan te houden;

9° Belgische tussenpersoon: een tussenpersoon naar Belgisch recht evenals een tussenpersoon die gevestigd is in België;

10° waarde:

a) voor beursgenoteerde financiële instrumenten, de slotkoers van het financieel instrument. Wanneer er op een van de referentietijdstippen geen notering is, wordt de slotkoers genomen op de eerste voorgaande dag waarop er een notering was;

b) voor niet-beursgenoteerde gemeenschappelijke beleggingsfondsen of beleggingsvennootschappen, de op het referentietijdstip laatst publiekelijk beschikbare netto-inventariswaarde;

c) voor andere niet beursgenoteerde financiële instrumenten:

— de waarde waarvoor het instrument is opgenomen in het laatst beschikbare overzicht van de financiële instrumenten dat de tussenpersoon aan de titularis moet toezenden in overeenstemming met artikel 63 van de gedelegeerde verordening (EG) nr. 2017/565 van de Commissie van 25 april 2016 houdende aanvulling van

ce qui concerne les exigences organisationnelles et les conditions d'exercice applicables aux entreprises d'investissement et la définition de certains termes aux fins de ladite directive;

— la dernière valeur de marché disponible publiquement ou, à défaut, la meilleure estimation possible de la valeur lorsque l'instrument financier n'est pas repris dans le relevé des instruments financiers visés au premier tiret.”

Art. 23/4. Dans le titre XV précité, il est inséré un article 201/42, rédigé comme suit:

“Art. 201/42. Le taux de la taxe est fixé à 0, 15 p.c.”.

Art. 23/5. Dans le titre XV précité, il est inséré un article 201/43 rédigé comme suit:

“Art. 201/43. § 1er. La valeur moyenne visée à l'article 201/41 est calculée comme suit:

1° au cours de la période de référence, le dernier jour de chaque trimestre constitue une date de référence;

2° à chaque date de référence, un relevé de la valeur des instruments financiers imposables inscrits sur les comptes-titres est établi;

3° les valeurs des relevés établis aux différentes dates de référence sont additionnées, puis divisées par le nombre de dates de référence.

§ 2. En cas d'ouverture, de modification ou de clôture d'un compte-titres ou lorsqu'une personne physique devient titulaire d'un compte-titres, ou n'est plus titulaire durant la période de référence, le jour de l'ouverture, de la modification ou de la clôture du compte-titres ou le jour où une personne physique devient titulaire d'un compte-titres ou ne l'est plus, est aussi considéré comme une date de référence et cette date de

Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door beleggingsondernemingen in acht te nemen organisatorische eisen en voorwaarden voor de bedrijfsuitoefening en wat betreft de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn;

— de laatst publiekelijk beschikbare marktwaarde, of bij gebrek daaraan, de naar best vermogen geschatte waarde wanneer het financieel instrument niet is opgenomen in een overzicht van financiële instrumenten bedoeld in het eerste streepje. '.

Art. 23/4. In voornoemde titel XV wordt een artikel 201/42 ingevoegd luidende als volgt:

“ Art. 201/42. Het tarief van de taks wordt vastgesteld op 0,15 pct.”.

Art. 23/5. In voornoemde titel XV wordt een artikel 201/43 ingevoegd luidende als volgt:

“Art. 201/43. § 1. De gemiddelde waarde bedoeld in artikel 201/41 wordt als volgt berekend:

1° doorheen de referentieperiode vormt de laatste dag van elke driemaandelijke periode een referentietijdstip;

2° op elk referentietijdstip wordt een staat opgemaakt van de waarde van de belastbare financiële instrumenten ingeschreven op de effectenrekeningen;

3° de waarden van de staten opgemaakt op de verschillende referentietijdstippen worden opgeteld en gedeeld door het aantal referentietijdstippen.

§ 2. In geval van opening, wijziging of afsluiting van een effectenrekening of wanneer een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening of geen titularis meer is in de loop van de referentieperiode, wordt ook de dag van de opening, de wijziging of de afsluiting van de effectenrekening alsook de dag waarop een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening of geen titularis meer is, als een

référence est ajoutée aux dates de référence visées au § 1er pour calculer la valeur moyenne.

Par dérogation à l'article 201/41, 6°, la période de référence commence au moment où une personne physique devient titulaire d'un compte-titres. Elle s'achève le jour où une personne physique n'est plus titulaire d'un compte-titres.

Si, à la suite du transfert de tout ou partie des instruments financiers d'un compte-titres d'un intermédiaire belge vers un autre intermédiaire belge, la période de référence commence ou s'achève durant la période de référence prévue à l'article 201/41, 6°, et que le titulaire qui opère ce transfert perd sa qualité de titulaire sur ledit compte-titres mais devient titulaire du compte-titres sur lequel les instruments financiers sont transférés, seule la période de référence auprès du dernier intermédiaire belge où le compte-titres est détenu à la fin de la période de référence visée à l'article 201/41, 6°, est prise en compte pour le calcul de la taxe.

Si la période de référence s'achève parce que le titulaire quittant la Belgique et n'étant dès lors plus considéré comme un habitant du Royaume a simultanément déplacé son compte-titres à l'étranger ou n'est plus titulaire ou co-titulaire d'un compte-titres ou de plusieurs comptes-titres, le montant de la taxe est multiplié par une fraction dont le numérateur correspond au nombre de jours durant lequel il était encore habitant du Royaume durant la période de référence visée à l'article 201/41, 6°, et le dénominateur correspond au nombre de jours de la période de référence visée à l'article 201/41, 6°."

Art. 23/6. Dans le titre XV précité, il est inséré un article 201/44 rédigé comme suit:

"Art. 201/44. Les intermédiaires belges établissent, pour chaque titulaire, à chaque date de référence, le relevé visé à l'article 201/43, qui mentionne les informations suivantes:

referentietijdstip beschouwd en wordt dit referentietijdstip voor de berekening van de gemiddelde waarde bijgevoegd bij de referentietijdstippen uit paragraaf 1.

De referentieperiode vangt, in afwijking van artikel 201/41, 6°, aan op het moment dat een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening. Zij eindigt de dag dat een natuurlijke persoon niet langer titularis is van een effectenrekening.

Wanneer de referentieperiode naar aanleiding van een volledige of gedeeltelijke overdracht van financiële instrumenten op een effectenrekening van een Belgische tussenpersoon naar een andere Belgische tussenpersoon, aanvangt of eindigt gedurende de referentieperiode bepaald in artikel 201/41, 6°, en de overdragende titularis hierdoor zijn hoedanigheid van titularis van laatstgenoemde effectenrekening verliest maar titularis wordt van de effectenrekening waarnaar de financiële instrumenten worden overgedragen, wordt enkel de referentieperiode bij de laatste Belgische tussenpersoon waarbij de effectenrekening op het einde van de referentieperiode bedoeld in artikel 201/41, 6°, wordt gehouden, in aanmerking genomen voor het berekenen van de taks.

Wanneer de referentieperiode eindigt doordat de titularis die België verlaat en daardoor niet langer rijksinwoner is tezelfdertijd zijn effectenrekening verplaatst naar het buitenland of niet langer titularis of medetitaris is van een of meerdere effectenrekeningen, wordt het bedrag van de taks vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller bestaat uit het aantal dagen waarop men nog rijksinwoner was in de referentieperiode als bedoeld in artikel 201/41, 6°, en de noemer bestaat uit het aantal dagen dat de referentieperiode als bedoeld in artikel 201/41, 6°, omvat."

Art. 23/6. In voornoemde titel XV wordt een artikel 201/44 ingevoegd luidende als volgt:

"Art. 201/44. De Belgische tussenpersonen maken op elk referentietijdstip de in artikel 201/43 bedoelde staat op voor iedere titularis die de volgende gegevens vermeldt:

1° le nom et l'adresse du titulaire;

2° le numéro de compte du titulaire;

3° la part dans la valeur, établie à la date de référence, des instruments financiers imposables détenus sur un ou plusieurs comptes-titres visés à l'article 201/41, 1°, a);

4° la période au cours de laquelle la part dans la valeur visée au 3° a été calculée.

Conformément aux exigences formelles visées à l'alinéa 1er, les intermédiaires belges, excepté dans le cas d'un transfert visé à l'article 201/43, § 2, alinéa 3, établissent, à la fin de chaque période de référence, un relevé mentionnant la valeur moyenne visée à l'article 201/43, la taxe finale due, le taux et, le cas échéant, les taxes déjà retenues. Cet aperçu est communiqué au titulaire au plus tard le dernier jour du mois qui suit celui de la fin de la période de référence.

L'intermédiaire belge mentionne dans le relevé visé à l'alinéa 2, la possibilité de retenue de la taxe offerte au titulaire si sa part dans les comptes-titres visés à l'article 201/41, 1°, a), détenus auprès de cet intermédiaire belge ne dépasse pas le montant prévu à l'article 201/40.”

Art. 23/7. Dans le titre XV précité, il est inséré un article 201/45 rédigé comme suit:

“Art. 201/45. La taxe est due au premier jour qui suit la fin de la période de référence.”

Art. 23/8. Dans le titre XV précité, il est inséré un article 201/46 rédigé comme suit:

“Art. 201/46. Sauf en cas de transfert conformément à l'article 201/43, § 2, alinéa 3, l'intermédiaire belge procède à la retenue libératoire, à la déclaration et au paiement de la taxe:

1° de la nom en het adres van de titularis;

2° het rekeningnummer van de titularis;

3° het aandeel in de op dat referentietijdstip opgetekende waarde van de belastbare financiële instrumenten die op één of meerdere effectenrekeningen bedoeld in artikel 201/41, 1°, a), worden gehouden;

4° de periode waarover het aandeel in de waarde als bedoeld in het 3° werd berekend.

Met inachtneming van de in het eerste lid bedoelde vormvereisten, maken de Belgische tussenpersonen, behalve in geval van overdracht als bedoeld in artikel 201/43, § 2, derde lid, op het einde van elke referentieperiode een overzicht op met daarin vermelding van de in artikel 201/43 bedoelde gemiddelde waarde, de uiteindelijk verschuldigde taks, het tarief en in voorkomend geval de reeds ingehouden taks. Dit overzicht wordt medegedeeld aan de titularis uiterlijk op de laatste dag van de maand die volgt op het einde van de referentieperiode.

De Belgische tussenpersoon stelt in het overzicht als bedoeld in het tweede lid de mogelijkheid tot inhouding voor aan de titularis indien zijn aandeel in de effectenrekeningen bedoeld in artikel 201/41, 1°, a), bij die Belgische tussenpersoon het in artikel 201/40, bedoelde bedrag niet overschrijdt.”

Art. 23/7. In voornoemde titel XV wordt een artikel 201/45 ingevoegd luidende als volgt:

“Art. 201/45. De taks is verschuldigd op de eerste dag die volgt op het einde van de referentieperiode.”

Art. 23/8. In voornoemde titel XV wordt een artikel 201/46 ingevoegd luidende als volgt:

“Art. 201/46. Behalve in geval van overdracht bedoeld in artikel 201/43, § 2, derde lid, gaat de Belgische tussenpersoon over tot een bevrijdende inhouding, aangifte en betaling van de taks indien:

1° si la part du titulaire dans les comptes-titres visés à l'article 201/41, 1°, a), détenus auprès de l'intermédiaire belge est égale ou supérieure au montant visé à l'article 201/40; ou

2° si le titulaire a opté, au plus tard le dernier jour du deuxième mois qui suit la fin de la période de référence, pour la retenue libératoire sur les comptes-titres visés à l'article 201/41, 1°, a), par l'intermédiaire belge, lorsque la taxe n'a pas été retenue conformément au 1°."

Art. 23/9. Dans le titre XV précité, il est inséré un article 201/47 rédigé comme suit:

"Art. 201/47. Dans tous les cas autres que les cas visés à l'article 201/46, le titulaire effectue lui-même la déclaration et le paiement de la taxe."

Art. 23/10. Dans le titre XV précité, il est inséré un article 201/48 rédigé comme suit:

"Art. 201/48. § 1er. Les redevables visés à l'article 201/46 déposent une déclaration au bureau compétent au plus tard le vingtième jour du troisième mois qui suit la fin de la période de référence.

La taxe est acquittée le jour visé à l'alinéa 1er par virement ou virement sur le compte du bureau compétent en mentionnant la base imposable. Le Roi détermine les modalités à remplir par les redevables de la taxe lors de la déclaration ainsi que le bureau compétent.

§ 2. L'absence de déclaration, la déclaration tardive, inexacte ou incomplète ainsi que le paiement tardif sont punis d'une amende dont le montant est fixé en fonction de la nature et de la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et comprises entre 10 % et 200 % de la taxe due. En l'absence de mauvaise foi, il peut être renoncé au minimum de 10 %.

Lorsque la taxe n'est pas acquittée dans le délai fixé au § 1er, l'intérêt est exigible de plein droit à partir du jour où le paiement aurait dû être effectué."

1° het aandeel van de titularis op de effectenrekeningen bedoeld in artikel 201/41, 1°, a), gehouden bij de Belgische tussenpersoon gelijk is aan of meer bedraagt dan het in artikel 201/40 bepaalde bedrag; of indien

2° de titularis, uiterlijk op de laatste dag van de tweede maand die volgt op het einde van de referentieperiode, geopteerd heeft voor de bevrijdende inhouding op de effectenrekeningen bedoeld in artikel 201/41, 1°, a), door de Belgische tussenpersoon, wanneer de taks niet werd ingehouden zoals bepaald in 1°."

Art. 23/9. In voornoemde titel XV wordt artikel 201/47 ingevoegd luidende als volgt:

"Art. 201/47. In alle andere gevallen dan deze bedoeld in artikel 201/46, gaat de titularis zelf over tot aangifte en betaling van de taks."

Art. 23/10. In voornoemde titel XV wordt artikel 201/48 ingevoegd luidende als volgt:

"Art. 201/48. § 1. De in artikel 201/46 bedoelde belastingsschuldigen dienen een aangifte in bij het bevoegde kantoor, uiterlijk op de twintigste dag van de derde maand die volgt op het einde van de referentieperiode.

De taks wordt betaald op de in het eerste lid bedoelde dag door storting of overschrijving op de rekening van het bevoegde kantoor met vermelding van de heffingsbasis. De Koning bepaalt de wijze waarop de schuldenaars van de taks aangifte doen evenals het bevoegde kantoor.

§ 2. Niet aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook de laattijdige betaling, worden bestraft met een boete die wordt vastgelegd naargelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct. van de verschuldigde taks. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van het minimum van 10 pct.

Wanneer de taks niet binnen de in paragraaf 1 vastgestelde termijn is betaald, is de interest van rechtswege verschuldigd met ingang van de dag waarop de betaling had moeten geschieden."

Art. 23/11. Dans le titre XV précité, il est inséré un article 201/49 rédigé comme suit:

“Art. 201/49. § 1er. Les contribuables visés à l’article 158/1 déposent une déclaration électronique au plus tard le dernier jour du dépôt de la déclaration à l’impôt des personnes physiques par le biais de la plate-forme électronique MyMinfin.

La taxe est acquittée au plus tard le 31 août de l’année qui suit l’année dans laquelle les conditions d’assujettissement sont réunies, par versement ou virement sur le compte du bureau compétent en mentionnant la base imposable. Le Roi détermine le bureau compétent, ainsi que les modalités de la déclaration.

§ 2. La déclaration électronique, visée au § 1er, qui doit être remplie et transmise conformément aux indications qui y figurent, est mise à disposition par le Service public fédéral Finances et est assimilée à une déclaration certifiée exacte, datée et signée.

Par dérogation au § 1er, alinéa 1er, les contribuables visés à l’article 201/47 sont dispensés de l’obligation de déposer une déclaration par voie électronique dans les cas prévus par le Roi ou aussi longtemps qu’eux-mêmes ou, le cas échéant, la personne qu’ils ont mandatée pour le dépôt d’une telle déclaration, ne disposent pas des moyens informatiques nécessaires pour remplir cette obligation. Dans ce cas, le dépôt de la déclaration s’effectue sur support papier au bureau compétent.

Les déclarations visées au § 1er, alinéa 1er, ainsi que les documents et pièces justificatives joints, déposés par les contribuables, qui sont enregistrés, conservés ou reproduits par l’administration qui a l’établissement, la perception ou le recouvrement de la taxe sur les comptes-titres dans ses attributions, selon un procédé photographique, optique, électronique ou par toute autre technique informatique ou télématique, ainsi que leur représentation sur un support lisible ont force probante pour l’application des dispositions du Code des droits et taxes divers.

Art. 23/11. In voornoemde titel XV wordt een artikel 201/49 ingevoegd luidende als volgt:

“Art. 201/49. § 1. De in artikel 158/1 bedoelde belastingplichtigen dienen een elektronische aangifte in, uiterlijk op de laatste dag voor indiening van de aangifte in de personenbelasting via het elektronisch platform MyMinfin.

De taks wordt uiterlijk op 31 augustus van het jaar volgend op het jaar waarin de gronden voor belastbaarheid aanwezig zijn, betaald door storting of overschrijving op de rekening van het bevoegde kantoor met vermelding van de heffingsbasis. De Koning bepaalt het bevoegde kantoor, alsook de nadere regels van de aangifte.

§ 2. De elektronische aangifte bedoeld in paragraaf 1, die moet worden ingevuld en overgezonden overeenkomstig de daarin voorkomende aanduidingen, wordt door de Federale Overheidsdienst Financiën ter beschikking gesteld en wordt gelijkgesteld met een nauwkeurig gewaarmerkte, gedagtekende en ondertekende aangifte.

In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, zijn de in artikel 201/47 bedoelde belastingplichtigen vrijgesteld van de verplichting een aangifte in te dienen langs elektronische weg in de gevallen door de Koning bepaald of zolang zij of in voorkomend geval de persoon die gemachtigd is de bedoelde aangifte namens hen in te dienen, niet over de nodige geïnformatiseerde middelen beschikken om aan deze verplichting te voldoen. In dit geval moet de indiening van de aangifte geschieden op papier bij het bevoegde kantoor.

De door de belastingplichtigen ingediende aangiften bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, alsook de hierbij gevoegde documenten en verantwoordingsstukken, die door de administratie die bevoegd is voor de vestiging, inning of invordering van de taks op effectenrekeningen, fotografisch, optisch, elektronisch of volgens elke andere informatica- of telegeleidingstechniek worden geregistreerd, bewaard of weergegeven, evenals hun weergave op een leesbare drager, hebben bewijskracht voor de toepassing van de bepalingen van het Wetboek diverse rechten en taksen.

§ 3. L'absence de déclaration, la déclaration tardive, inexacte ou incomplète, ainsi que le paiement tardif, sont punis d'une amende établie en fonction de la nature et de la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 10 % à 200 % de la taxe due. En l'absence de mauvaise foi, il peut être renoncé au minimum de 10 %.

Si la taxe n'est pas acquittée dans le délai fixé au § 1er, l'intérêt est dû de plein droit à partir du jour où le paiement aurait dû être effectué."

Art. 23/12. Dans le titre XV précité, il est inséré un article 201/50 rédigé comme suit:

"Art. 201/50. En vue de l'examen du statut fiscal du titulaire d'un compte-titres, l'administration peut lui demander tous les renseignements qui lui sont utiles afin de déterminer la juste perception de l'impôt.

Pour toute communication fautive ou défaut de communication des renseignements demandés en application de l'alinéa 1er, une amende de 750 à 1 250 euros peut être infligée. Le Roi fixe l'échelle des amendes administratives et règle leurs modalités d'application. En l'absence de mauvaise foi, il peut être renoncé à l'amende minimum de 750 euros."

Chapitre 2. Dispositions diverses accompagnant la taxe sur les comptes-titres

Art. 23/13. Dans l'article 307, § 1er/1, alinéa 1er, du même Code, le e) est rétabli dans la formulation suivante:

"e) de l'existence d'un compte-titres ou de plusieurs comptes-titres visés à l'article 201/41, 1°, a), du Code des droits et taxes divers dont le contribuable est titulaire conformément à l'article 201/41, 5°, du même Code.";

Art. 23/14. Dans le titre II, chapitre III, section Ire, du Code des impôts sur les revenus 1992, il est inséré une

§ 3. De niet aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook de laattijdige betaling, worden bestraft met een boete die wordt vastgelegd naargelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct. van de verschuldigde taks. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van het minimum van 10 pct.

Wanneer de taks niet binnen de in paragraaf 1 vastgestelde termijn is betaald, is de interest van rechtswege verschuldigd met ingang van de dag waarop de betaling had moeten geschieden."

Art. 23/12. In voornoemde titel XV wordt een artikel 201/50 ingevoegd luidende als volgt:

"Art. 201/50. Met het oog op het onderzoek van de fiscale toestand van de titularis van een effectenrekening mag de administratie aan die titularis elke inlichting vragen die de administratie nodig acht om de juiste heffing van de taks te verzekeren.

Voor elke foutieve mededeling of gebrek aan mededeling gevraagd met toepassing van het eerste lid kan een geldboete van 750 tot 1 250 euro opgelegd worden. De Koning legt de schaal van de administratieve geldboetes vast en regelt hun toepassingsmodaliteiten. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van de minimumboete van 750 euro."

Hoofdstuk 2. Diverse bepalingen ter begeleiding van de taks op effectenrekeningen

Art. 23/13. In artikel 307, § 1/1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, wordt de bepaling onder e hersteld in de volgende lezing:

"e) het bestaan van een of meerdere in artikel 201/41, 1°, a), van het Wetboek diverse rechten en taksen bedoelde effectenrekeningen waarvan de belastingplichtige titularis is als bedoeld in artikel 201/41, 5°, van hetzelfde Wetboek.";

Art. 23/14. In titel II, hoofdstuk III, afdeling I, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt een

sous-section Ilvicies bis intitulée “Sous-section Ilvicies bis. Réduction d’impôt concernant la taxe sur les titres”.

Art. 23/15 (nouveau). Dans la sous-section Ilvicies bis, il est inséré un article 145/50 rédigé comme suit:

“Art. 145/50. Il est accordé une réduction d’impôt de 750 euros correspondant à la taxe sur les titres acquittée au cours de la période imposable en vertu de l’article 201/46 et/ou de l’article 201/47 du Code des droits et taxes.

Le Roi détermine les obligations et les formalités incombant au contribuable pour pouvoir bénéficier de cette réduction d’impôt.”

Chapitre 3. Disposition transitoire et entrée en vigueur (nouveau)

Art. 23/16. La première période de référence commence le 1er octobre 2020 et s’achève le 30 septembre 2021.

Art. 23/17. Le présent titre entre en vigueur le 1er octobre 2020.”

JUSTIFICATION DES CHAPITRES 1ER À 3

La loi du 7 février 2018 “instaurant une taxe sur les comptes-titres” a été adoptée à la suite d’une décision prise par le gouvernement dans le cadre de son accord de l’été et de la confection du budget 2018.

La taxe sur les comptes-titres de 0,15 % est due par toute personne physique titulaire, au cours de la période de référence, d’un compte-titres ou de plusieurs comptes-titres, en Belgique ou à l’étranger, et s’applique à sa part dans la valeur moyenne des instruments financiers imposables détenus sur ce(s) compte(s), pour autant que cette part s’élève à 500 000 euros ou plus. Lors de la confection du budget, le rendement de cette taxe a été estimé à 254 millions d’euros.

Dès septembre 2017, le ministre des Finances a toutefois mis en garde contre un risque de nature juridique: “Selon plusieurs avis que nous avons recueillis auprès de juristes

onderafdeling Ilvicies bis ingevoegd met als opschrift “Onderafdeling Ilvicies bis. Belastingvermindering taks op effecten”.

Art. 23/15 (nieuw). In voornoemde Onderafdeling Ilvicies bis wordt een artikel 145/50 ingevoegd, luidende:

“Art. 145/50. Er wordt een belastingvermindering van 750 euro verleend voor de ingevolge artikel 201/46 en/ of 201/47 van het Wetboek diverse rechten en taksen betaalde taks op effecten tijdens het belastbare tijdperk.

De Koning bepaalt de verplichtingen en de formaliteiten die de belastingplichtige moet vervullen om voor de belastingvermindering in aanmerking te komen.

Hoofdstuk 3. Overgangsbepaling en inwerkingtreding (nieuw)

Art. 23/16. De eerste referentieperiode vangt aan op 1 oktober 2020 en eindigt op 30 september 2021.

Art. 23/17. Deze titel treedt in werking op 1 oktober 2020.”

VERANTWOORDING VAN HOOFDSTUKKEN 1 TOT 3

Met de wet van 7 februari 2018 “houdende invoering van een taks op de effectenrekeningen” werd navolging gegeven aan een beslissing van de regering in het kader van het zogenaamde Zomerakkoord en de opmaak van de begroting 2018.

De taks op de effectenrekeningen is een taks van 0,15 % verschuldigd door natuurlijke personen die tijdens de referentieperiode titularis zijn van één of meer effectenrekeningen in België of in het buitenland, en dat over hun aandeel in de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten op die rekeningen voor zover het aandeel van de titularis 500 000 euro of meer bedraagt. De opbrengst van de taks werd bij de begrotingsopmaak geraamd op 254 miljoen euro.

De minister van financiën waarschuwde al in september 2017 voor juridische problemen: “Op basis van adviezen die we ingewonnen hebben bij topjuristen blijkt dat de

de haut niveau, il y a de fortes chances que le Conseil d'État estime que la loi présente un caractère discriminatoire" (traduction). Ensuite, dans ses avis 62 219/1-3-4 du 11 octobre 2017 et 62 375/3 du 28 novembre 2017, la section de législation du Conseil d'État a effectivement épinglé ce caractère discriminatoire.

Au cours de l'examen du projet de loi en cause en commission des Finances et du Budget, le député Peter Vanvelthoven a fait la déclaration suivante: "Si cette taxe est attaquée devant la Cour constitutionnelle, les fiscalistes estiment que la loi sera très probablement annulée. C'est donc cela qui va se passer. L'annulation de cette taxe sera obtenue devant la Cour constitutionnelle. Persister contre vents et marées à vouloir adopter une mesure alors qu'il est quasi certain qu'elle sera annulée par la Cour constitutionnelle relève d'un cynisme inouï." (*Doc. parl.*, Chambre, 2017-2018, DOC 54 2837/003, p. 9).

Entre le 19 mars 2018 et le 7 septembre 2018, plusieurs requêtes ont été adressées à la Cour pour demander l'annulation de la loi du 7 février 2018 "instaurant une taxe sur les comptes-titres".

Le 17 octobre 2019, la Cour constitutionnelle a rendu un arrêt (n° 138/2019) annulant la loi du 7 février 2018 "instaurant une taxe sur les comptes-titres". La Cour constitutionnelle a cependant prévu de maintenir les effets des dispositions annulées pour la taxe due pour les périodes de référence se terminant avant le 30 septembre 2019 ou à cette date.

L'annulation de cette loi aura un impact négatif considérable sur le budget à partir de 2020, la dégradation du solde excédant les 200 millions d'euros. Compte tenu du contexte budgétaire global, nous estimons qu'il n'est pas souhaitable de laisser le budget se dégrader davantage. Nous proposons d'instaurer une nouvelle taxe qui ne poursuivra toutefois pas le même objectif que la taxe annulée sur les comptes-titres mentionnée plus haut.

Nous soulignons que le présent amendement tend à améliorer le solde budgétaire en imposant une taxe de 0,15 % aux personnes physiques, habitants du Royaume, qui possèdent des titres et des instruments dérivés relatifs à des titres d'une valeur égale ou supérieure à 500 000 euros. La limite est fixée à 500 000 euros afin que cette taxe sur les titres tienne compte du principe de la capacité contributive. En outre, une réduction d'impôt de 750 euros correspondant à la taxe payée sur la première tranche de 500 000 euros est prévue à l'impôt des personnes physiques.

kans groot is dat de Raad van State zal oordelen dat er sprake is van discriminatie." In haar advies nr. 62 219/1-3-4 van 11 oktober 2017 en in haar advies nr. 62 375/3 van 28 november 2017 heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State op discriminatie gewezen.

Tijdens de bespreking van het wetsontwerp in de commissie voor de financiën en de begroting verklaarde Kamerlid Peter Vanvelthoven: "Als deze taks bij het Grondwettelijk Hof wordt aangevochten dan schatten fiscalisten de kans op vernietiging van de wet uitermate groot. Het zal dus gebeuren. Men zal naar het Grondwettelijk Hof trekken en de taks vernietigen. Willens nillens doorzetten met een maatregel die met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vernietigd zal worden door het Grondwettelijk hof, is van een ongekend cynisme." (*Parl. St.*, Kamer, 2017-2018, DOC 54-2837/003, pp. 9).

Tussen 19 maart 2018 en 7 september 2018 werden meerdere verzoekschriften aan het Hof toegezonden met het oog op de vernietiging van de wet van 7 februari 2018 "houdende invoering van een taks op de effectenrekeningen".

Op 17 oktober 2019 heeft het Grondwettelijk Hof een arrest uitgesproken (Arrest nr. 138/2019) waarmee de wet van 7 februari 2018 "houdende invoering van een taks op de effectenrekeningen" wordt vernietigd. Het Grondwettelijk Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen voor de taks die verschuldigd is voor de referentieperiodes die eindigen vóór of op 30 september 2019.

De vernietiging van de wet heeft een belangrijke negatieve impact op de begroting vanaf 2020: het saldo verslechtert met meer dan 200 miljoen euro. Gezien de globale budgettaire context is het volgens de indieners van dit amendement niet aangewezen de begroting verder te laten ontsporen en stellen zij voor een nieuwe taks in te voeren. Deze taks vertrekt niet vanuit de doelstelling van de voormelde vernietigde taks op effectenrekeningen.

De indieners benadrukken dat de belasting die met dit amendement wordt ingevoerd als doel heeft het begrotings-saldo te verbeteren door een taks van 0,15 % op te leggen aan de natuurlijke personen rijksinwoners die effecten en afgeleide instrumenten die betrekking hebben op effecten bezitten ter waarde van 500 000 euro of meer. De vrijstelling van 500 000 euro wordt vastgesteld om binnen het kader van deze belasting op effecten rekening te houden met het draagkrachtbeginsel. Bovendien wordt voorzien in een belastingvermindering van 750 euro in de personenbelasting, die overeenstemt met de betaalde taks op de eerste schijf van 500 000 euro.

Les titres constituent une sous-catégorie d'instruments financiers. L'article 2, 31°, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers définit les "valeurs mobilières" comme suit: "les catégories de titres négociables sur le marché des capitaux (à l'exception des instruments de paiement), telles que:

a) les actions de sociétés et autres titres équivalents à des actions de sociétés, de sociétés de type partnership ou d'autres entités, ainsi que les certificats représentatifs d'actions;

b) les obligations et les autres titres de créance, y compris les certificats concernant de tels titres;

c) toute autre valeur donnant le droit d'acquérir ou de vendre de telles valeurs ou donnant lieu à un règlement en espèces, fixé par référence à des valeurs mobilières, à une monnaie, à un taux d'intérêt ou rendement, aux matières premières ou à d'autres indices ou mesures;"

Les instruments dérivés relatifs à des titres sont les contrats d'option, les contrats à terme (futures), les contrats d'échange et les autres contrats dérivés relatifs à des valeurs mobilières, ainsi que d'autres instruments dérivés, indices financiers ou mesures financières concernant des titres et qui peuvent être réglés par une livraison physique ou en espèces, visés à l'article 2, 1°, d), de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers.

Les titres et les instruments dérivés relatifs à des titres sont généralement détenus sur un compte-titres. Les auteurs précisent que les titres qui ne sont pas détenus sur un compte-titres relèvent également du champ d'application de la taxe.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 23/1

Cet article désigne le titre du Code des droits et taxes divers (CDTD) dans lequel la nouvelle taxe sera inscrite. À cet effet, un nouveau titre intitulé "Taxe sur les titres", portant le chiffre XV, y sera inséré."

Art. 23/2 et 23/3

Le champ d'application est précisé aux articles 201/40 et 210/41 du CDTD. La taxe sur les titres vise uniquement les titulaires personnes physiques, habitants du Royaume, qui détiennent au moins un compte-titres auprès d'au moins un

Effecten zijn een subcategorie van financiële instrumenten. Artikel 2, 31°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten definieert "effecten" als volgt: "alle categorieën op de kapitaalmarkt verhandelbare waardepapieren, betaalinstrumenten uitgezonderd, zoals:

a) aandelen in vennootschappen en andere met aandelen in vennootschappen, partnerships of andere entiteiten gelijk te stellen waardepapieren, alsmede aandelen certificaten;

b) obligaties en andere schuldinstrumenten, alsmede certificaten betreffende dergelijke effecten;

c) alle andere waardepapieren die het recht verlenen die effecten te verwerven of te verkopen of die aanleiding geven tot een afwikkeling in contanten waarvan het bedrag wordt bepaald op grond van effecten, valuta's, rentevoeten of rendementen, grondstoffenprijzen of andere indexen of maatstaven;"

Afgeleide instrumenten die betrekking hebben op effecten zijn opties, futures, swaps, en andere derivatencontracten die betrekking hebben op effecten, evenals andere afgeleide instrumenten, financiële indexen of maatstaven die betrekking hebben op effecten en die kunnen worden afgewikkeld door middel van materiële aflevering of in contanten, zoals bepaald in artikel 2, 1°, d), van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten.

Effecten en afgeleide instrumenten die betrekking hebben op effecten worden doorgaans aangehouden op een effectenrekening. De indieners verduidelijken dat ook de effecten die niet aangehouden worden op een effectenrekening binnen het toepassingsgebied van de taks vallen.

TOELICHTING VAN DE ARTIKELEN

Art. 23/1

Dit artikel bepaalt de titel van het Wetboek diverse rechten en taksen (WDRT) waarin de nieuwe taks zal ingevoerd worden. Hiervoor zal een nieuwe titel XV worden ingevoegd "Taks op de effecten."

Art. 23/2 en 23/3

Het toepassingsgebied wordt verduidelijkt in de artikelen 201/40 en 210/41, WDRT. De taks op de effecten viseert enkel de titularissen natuurlijke personen die rijksinwoners zijn en een of meerdere effectenrekeningen houden bij een of

intermédiaire, indépendamment du lieu où l'intermédiaire est constitué ou établi. En outre, la part dans les instruments financiers imposables sur les comptes-titres doit être égale ou supérieure à 500 000 euros, tout titulaire dont la part est inférieure à 500 000 euros n'étant pas visé par cette taxe. Si la part du titulaire est égale ou supérieure à 500 000 euros, la taxe est due sur la totalité de la part dans la valeur moyenne.

Le compte-titres est défini à partir des instruments pouvant être détenus sur un compte-titres. Ces instruments financiers sont utilisés pour fixer la base imposable sur laquelle le taux pourra ensuite être appliqué. Par conséquent, les titres uniquement détenus sur un registre de titres nominatifs et non sur un compte-titres sont inclus dans la définition du compte-titres et sont dès lors visés par la taxe. Aucune distinction n'est établie entre les titres selon qu'ils sont ou ne sont pas cotés en Bourse. Le prélèvement à la source étant impossible pour les titres non détenus sur un compte-titres, le titulaire devra toujours déclarer ces titres lui-même.

Par titulaire, il convient d'entendre toute personne physique, pleine propriétaire ou usufruitière, détentrice d'un compte-titres ou identifiée, par l'intermédiaire, comme la détentrice du compte-titres. Ne sont donc pas visés: les mandataires qui ne peuvent faire valoir aucun droit sur le plan patrimonial et qui ne peuvent normalement pas non plus être enregistrés comme titulaires du compte pour lequel ils ont reçu un mandat.

Si un compte-titres a été donné en gage, les instruments financiers mis en gage seront enregistrés sur un compte spécial en vue de leur opposabilité aux tiers. En vertu de la législation relative au dépôt, le donneur de gage est censé rester propriétaire de ces instruments financiers. Le compte gagé spécial est ouvert au nom du propriétaire des instruments financiers ou au nom d'un tiers, qui dispose alors contractuellement des droits d'administration et de disposition. Le titulaire de ce compte-titres spécial est dès lors considéré comme assujéti aux dispositions de ce titre.

Lors de la vente de titres détenus sur un compte-titres, il est possible et parfois même obligatoire que cette opération se réalise par l'intermédiaire d'un mandataire ou d'un fournisseur de liquidité. Pour les actions nominatives, cette vente consiste en un transfert direct des actions du vendeur à l'acheteur dans le registre des actionnaires. Si, dans ces

meerdere tussenpersonen, ongeacht waar de tussenpersoon opgericht of gevestigd is. Daarenboven moet diens aandeel in de belastbare financiële instrumenten op de effectenrekeningen gelijk zijn aan of meer bedragen dan 500 000 euro. Iedere titularis wiens aandeel minder bedraagt dan 500 000 euro valt buiten het toepassingsgebied van deze taks. Vanaf het moment dat het aandeel van de titularis gelijk is aan of meer bedraagt dan 500 000 euro, is de taks verschuldigd over het gehele aandeel in de gemiddelde waarde.

Een effectenrekening wordt gedefinieerd aan de hand van de instrumenten die op een effectenrekening kunnen gehouden worden. Deze financiële instrumenten dienen tot bepaling van de belastbare grondslag waarop het tarief vervolgens kan worden toegepast. Effecten die enkel worden gehouden in een register van effecten op naam en niet op een effectenrekening behoren bijgevolg tot de definitie van een effectenrekening en vallen binnen het toepassingsgebied van de taks. Er wordt geen onderscheid gemaakt op basis van het al dan niet beursgenoteerd zijn. Aangezien voor de effecten die niet op een effectenrekeningen worden aangehouden geen inhouding aan de bron kan plaatsvinden, zal de titularis steeds zelf aangifte moeten doen van deze effecten.

De titularis moet begrepen worden als de natuurlijke persoon die zelf houder is van een effectenrekening of die door de tussenpersoon wordt geïdentificeerd als houder van de effectenrekening, ongeacht of deze volle eigenaar of vruchtgebruiker is. Hier vallen dus geen volmachthouders onder, die vermogensrechtelijk geen aanspraak kunnen doen laten gelden en die normaal gezien ook niet als titularis geregistreerd zullen staan van de rekening waarvoor zij een volmacht verkregen hebben.

Wanneer een effectenrekening in pand wordt gegeven, zullen de verpande financiële instrumenten op een speciale rekening ingeboekt worden met het oog op de tegenstelbaarheid. De pandgever wordt op basis van de wetgeving betreffende bewaargeving geacht eigenaar te blijven van deze financiële instrumenten. De speciale pandrekening wordt geopend op naam van de eigenaar van de financiële instrumenten of op naam van een derde, die dan contractueel over de beheers- en beschikkingsrechten beschikt. De titularis van deze speciale effectenrekening wordt dan ook beschouwd als belastingplichtige voor de toepassing van de bepalingen van deze titel.

Bij de verhandeling van effecten gehouden op een effectenrekening is het mogelijk en soms zelfs verplicht dat deze verrichting gebeurt via een bemiddelaar of liquidity provider. Bij aandelen op naam vertegenwoordigt deze verkoop een rechtstreekse overschrijving van de aandelen van de verkoper naar de koper in het aandeelhoudersregister. Wanneer

cas, il est fait appel à un mandataire, la transaction fait l'objet d'une écriture comptable temporaire, après quoi il est procédé à une contre-passation technique servant uniquement à permettre un traitement technique de la transaction sur le plan systémique. Quelle que soit la manière dont cette opération est réalisée sur le plan technique, le vendeur reste propriétaire des actions nominatives qu'il vend jusqu'à leur vente effective, après quoi celles-ci seront enregistrées sur le compte-titres de l'acheteur. Dès lors, la taxe sera appliquée de manière logique. En effet, si le titulaire X détient sur son compte-titres des actions nominatives d'une valeur constante de 580 000 euros le 31 décembre et le 31 mars, et décide, le 10 avril, de vendre pour 90 000 euros d'actions par l'entremise d'un intermédiaire, en l'absence d'autres changements, la valeur au 30 juin et la valeur au 30 septembre (soit 490 000 euros) seront enregistrées et additionnées aux valeurs aux dates de référence déjà mesurées pour obtenir la valeur moyenne (535 000 euros).

La période de référence est une période de douze mois successifs qui commence le 1er octobre et s'achève le 30 septembre.

L'intermédiaire belge est un intermédiaire défini à l'article 201/41, 8°, du CDTD, étant entendu qu'il est constitué ou établi en Belgique.

Enfin, par valeur, on entend, pour les instruments financiers imposables cotés en Bourse, le cours de clôture fixé sur la base des informations relatives au cours de Bourse. Si ces instruments ne sont pas cotés à la date de référence, le cours de clôture sera déterminé sur la base de la dernière cotation disponible. Le cours de clôture est le dernier cours noté de l'instrument financier du jour de négociation. Pour la valeur des parts dans des fonds communs de placement ou des actions dans des sociétés d'investissement non cotées en Bourse, la valeur nette d'inventaire disponible publiquement à la date de référence sera prise en compte. Pour les autres instruments financiers non cotés en Bourse, il s'agit de la valeur à laquelle les instruments financiers sont repris (à l'aide des sources d'informations disponibles faisant autorité) dans les aperçus envoyés par l'intermédiaire conformément à l'obligation d'information imposée aux intermédiaires dans le cadre de la réglementation MiFID II. Si l'instrument financier n'est pas repris dans cet aperçu, par exemple parce que le compte-titres n'est pas détenu auprès d'un intermédiaire soumis à la réglementation MiFID, la dernière valeur de marché disponible publiquement sera prise en considération ou, à défaut, la meilleure estimation possible de la valeur de l'instrument financier.

in die gevallen beroep wordt gedaan op een bemiddelaar wordt de transactie tijdelijk boekhoudkundig geregistreerd, waarna een technische tegenboeking plaatsvindt, wat enkel dient voor een systeemtechnische verwerking. Ongeacht op welke wijze deze verrichting technisch uitgewerkt wordt, blijft de verkoper tot aan de verkoop eigenaar van de aandelen op naam die verkocht worden, waarna ze op de effectenrekening van de koper worden geboekt. Op die manier wordt de taks op een logische wijze toegepast, namelijk wanneer titularis X aandelen op naam houdt op zijn effectenrekening met een constante waarde van 580 000 euro op 31 december en 31 maart en hij op 10 april besluit voor 90 000 euro aandelen te verkopen via een bemiddelaar, zal bij gebrek aan andere mutaties de waarde op 30 juni en 30 september (490 000 euro) opgenomen en opgeteld worden bij de reeds opgemeten referentiepunten om de gemiddelde waarde te bekomen (535 000 euro).

De referentieperiode beslaat een periode van 12 opeenvolgende maanden die aanvangt op 1 oktober en eindigt op 30 september.

De Belgische tussenpersoon is een tussenpersoon zoals in artikel 201/41, 8°, WDRT is gedefinieerd, met dien verstande dat deze opgericht is naar Belgisch recht of gevestigd is in België.

Ten slotte wordt, voor de beursgenoteerde belastbare financiële instrumenten, onder waarde verstaan de slotkoers zoals bepaald op basis van de koersinformatie. Wanneer er op een referentiepunt geen notering is, wordt de slotkoers genomen op de eerste voorgaande dag waarop er een notering was. De slotkoers is de laatst genoteerde koers van het financiële instrument op een handelsdag. Voor de waarde van de niet-beursgenoteerde rechten van deelneming in gemeenschappelijke beleggingsfondsen of aandelen in beleggingsvennootschappen, wordt de netto inventariswaarde genomen die publiekelijk beschikbaar is op het referentietijdstip. Voor andere niet beursgenoteerde financiële instrumenten wordt de waarde genomen waarvoor de financiële instrumenten zijn opgenomen (met behulp van beschikbare gezaghebbende informatiebronnen) in de overzichten die door de tussenpersoon wordt opgestuurd conform de informatieverplichtingen opgelegd aan de tussenpersonen in het kader van de MiFID II regelgeving. Indien het financieel instrument niet is opgenomen in dergelijk overzicht, bijvoorbeeld omdat de effectenrekening wordt gehouden bij een tussenpersoon die niet aan de MiFID II regelgeving is onderworpen, neemt men de laatst publiekelijk beschikbaar marktwaarde, of bij gebrek daaraan, de naar best vermogen geschatte waarde van het financieel instrument in aanmerking.

La distinction établie, à l'égard du prélèvement de la taxe, entre les personnes physiques et les personnes morales, se justifie comme suit: les actions d'une personne morale reviennent en définitive à des personnes physiques. La valeur du compte-titres détenu par une personne morale correspond à la valeur des actions émises par la personne morale et prises en considération pour fixer la taxe à charge de la personne physique qui détient ces actions.

Art. 23/4 à 23/7

L'article 201/42 du CDTD établit le taux de la taxe à 0,15 %.

L'article 201/43 du CDTD détermine le mode de calcul de la valeur moyenne des instruments financiers imposables. Il s'appuie sur des dates de référence, un relevé de la valeur des instruments financiers imposables étant établi pour chaque date de référence. Ces relevés sont ensuite additionnés puis divisés par le nombre de dates de référence. Quatre dates de référence sont prévues: le 31 décembre, le 31 mars, le 30 juin et le 30 septembre. On obtient ainsi la valeur moyenne au dernier jour de la période de référence, la taxe étant dès lors due au premier jour qui suit la fin de la période de référence, ce qui permet de tenir également compte de la valeur établie au dernier jour de la période de référence.

Si, durant la période de référence, une modification ayant un impact sur le compte-titres survient, par exemple un changement du nombre de titulaires ou un changement du régime applicable au compte-titres par suite de l'établissement d'un usufruit ou d'un gage sur ce compte-titres, le jour de cette modification sera également pris en compte à titre de date de référence et intégré dans le calcul visé au § 1er. La modification des titulaires intervient aussi bien en cas de simple ouverture ou fermeture d'un compte-titres qu'en cas d'obtention de la co-titularité d'un compte-titres. La modification du compte-titres entraîne non pas la modification des instruments financiers pouvant être inscrits sur ce compte, mais seulement la modification du régime qui s'applique au compte-titres, par exemple dans le cas d'un gage ou d'un usufruit. Il est entendu que si une modification d'un compte-titres ou du nombre de titulaires d'un compte-titres génère deux dates de référence ou plus le même jour, elles seront considérées comme une date de référence unique. Cette dernière situation vise aussi le cas où la modification d'un compte-titres par l'établissement d'un usufruit survient le dernier jour d'un trimestre, qui a toujours valeur de date de référence. Il y aura alors, pour le calcul de la valeur moyenne, deux dates de référence, qui

Het onderscheid tussen de heffing van de taks voor natuurlijke personen en niet voor rechtspersonen wordt als volgt verantwoord. Aandelen in een rechtspersoon komen uitiem toe aan natuurlijke personen. De waarde van de effectenrekening aangehouden door een rechtspersoon vertaalt zich in de waarde van de aandelen uitgegeven door de rechtspersoon, dewelke in aanmerking worden genomen voor de taks in hoofde van de natuurlijke persoon die deze aandelen aanhoudt.

Art. 23/4 tot 23/7

Artikel 201/42, WDRT legt het tarief van de taks vast op 0,15 pct.

Artikel 201/43, WDRT bepaalt hoe de gemiddelde waarde van de belastbare financiële instrumenten moet berekend worden. Er wordt gewerkt met referentietijdstippen waarop telkens een staat wordt opgemaakt van de waarde van de belastbare financiële instrumenten, waarna deze staten worden opgeteld en gedeeld door het aantal referentietijdstippen. Er zijn vier referentietijdstippen, namelijk 31 december, 31 maart, 30 juni en 30 september. Hierdoor wordt de gemiddelde waarde verkregen op de laatste dag van de referentieperiode. De taks is dan ook verschuldigd op de eerste dag volgend op het einde van de referentieperiode, zodat ook rekening kan gehouden worden met de waarde op de laatste dag van de referentieperiode.

Indien er tijdens de referentieperiode een wijziging plaatsvindt met betrekking tot de effectenrekening, zoals een wijziging in het aantal titularissen of een wijziging van het regime van toepassing op de effectenrekening doordat een vruchtgebruik of pand wordt gevestigd op deze effectenrekening, zal ook deze dag beschouwd worden als een referentietijdstip en mee opgenomen worden in de berekening van de eerste paragraaf. De wijziging van titularissen geldt zowel voor een loutere opening of sluiting van een effectenrekening, alsook bij het verkrijgen van medetitularisschap van een effectenrekening. De wijziging van effectenrekening betekent niet een wijziging van de financiële instrumenten die daarop kunnen gevonden worden, maar enkel een wijziging van het regime dat op effectenrekening van toepassing is, zoals een pand of vruchtgebruik. Het spreekt voor zich dat indien een wijziging van een effectenrekening of het aantal titularissen van de effectenrekening op eenzelfde dag aanleiding geeft tot twee of meer referentietijdstippen, dit beschouwd zal worden als één referentietijdstip. Dit laatste is het geval wanneer de dag van wijziging van een effectenrekening, doordat een vruchtgebruik wordt gevestigd, samenvalt met de laatste dag van een driemaandelijke periode, dat steeds kwalificeert als

seront logiquement fusionnées en une seule et même date de référence, à savoir la date de l'acte réel.

Par dérogation à l'article 201/41, 6°, du CDTD, la période de référence commence lorsqu'une personne physique devient titulaire d'un compte-titres et s'achève le jour où elle n'est plus titulaire du compte-titres. Cela vaut également lorsqu'une personne physique devient co-titulaire ou n'est plus co-titulaire d'un compte-titres. Ainsi, pour ce co-titulaire, la période de référence commence le jour où il devient co-titulaire et s'achève le jour où il ne l'est plus.

En cas de transfert de tous les instruments financiers d'un compte-titres d'un intermédiaire belge vers un autre intermédiaire belge, ainsi qu'en cas de transfert partiel des instruments financiers, à condition que le titulaire qui effectue le transfert cesse d'être le titulaire du compte-titres à partir duquel ce transfert a été effectué et soit le titulaire du compte-titres sur lequel ils sont transférés, seule la période de référence relative au dernier intermédiaire belge, auprès duquel le compte-titres est effectivement détenu à la fin de la période de référence, visée à l'article 201/41, 6°, du CDTD est prise en considération pour le calcul de la taxe. L'obligation de retenue, de déclaration et de paiement du premier intermédiaire belge, prévue à l'article 201/46, du CDTD est transférée au dernier intermédiaire belge auprès duquel le compte-titres est détenu à la fin de la période de référence visée à l'article 201/41, 6°, du CDTD. Cette disposition vise à diminuer la double imposition étant donné que la taxe est due à chaque fin de période de référence. Par exemple, si madame X, qui détient un compte-titres avec son mari Y, décide d'ouvrir un compte-titres propre et transfère sa part des instruments financiers vers ce compte-titres, et n'est donc plus titulaire du compte-titres commun, la fin de la première période de référence au moment où elle n'est plus co-titulaire du compte-titres commun et la détermination ultérieure de la taxe à la dernière date de référence (30/09), entraînerait un double paiement pour les mêmes instruments financiers dans le chef de madame (à la fin de la première période de référence, puis à la fin de la deuxième période de référence). Compte tenu de cette situation, il est prévu que, dans ces cas, lorsqu'un même contribuable transfère ses instruments financiers et que ce transfert entraîne la fin de la période de référence, la première période de référence n'est pas prise en compte pour le calcul de la valeur moyenne. Dès lors,

referentiepunt. Er zullen dan twee referentietijdstippen zijn, die logischerwijze herleid worden tot één referentietijdstip, namelijk dat van de reële handeling, voor de berekening van de gemiddelde waarde.

In afwijking van artikel 201/41, 6°, WDRT vangt de referentieperiode aan op het moment dat een natuurlijke persoon titularis wordt van een effectenrekening en eindigt deze de dag dat hij niet langer titularis is van de effectenrekening. Dit geldt ook wanneer een natuurlijke persoon medetitaris wordt of niet langer medetitaris is van een effectenrekening. Voor deze medetitaris zal de referentieperiode aanvangen op de dag dat hij medetitaris wordt of eindigen op de dag wanneer hij niet langer medetitaris is.

In geval alle financiële instrumenten op een effectenrekening worden overgedragen van een Belgische tussenpersoon naar een andere Belgische tussenpersoon, alsook in geval van een overdracht van een deel van de financiële instrumenten op voorwaarde dat de titularis die overdraagt ophoudt titularis te zijn van de effectenrekening van waaruit werd overgedragen en titularis wordt van de effectenrekening waarnaar wordt overgedragen, wordt enkel de referentieperiode bij de laatste Belgische tussenpersoon, waarbij de rekening effectief wordt gehouden op het einde van de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 201/41, 6°, WDRT in aanmerking genomen voor de berekening van de taks. De verplichting tot inhouding, aangifte en betaling van de eerdere Belgische tussenpersonen zoals opgelegd door artikel 201/46, WDRT wordt overgeheveld naar de laatste Belgische tussenpersoon waarbij de effectenrekening gehouden wordt op het einde van de referentieperiode zoals bedoeld in artikel 201/41, 6°, WDRT. Deze bepaling tracht dubbele belasting te vermijden doordat bij elke afsluiting van een referentieperiode de taks verschuldigd wordt. Bijvoorbeeld wanneer mevrouw X, die een effectenrekening houdt met haar echtgenoot Y, besluit een eigen effectenrekening te openen en naar deze effectenrekening haar aandeel van de financiële instrumenten over te dragen, waarbij ze tegelijk niet langer titularis is van de gezamenlijke effectenrekening, zou de afsluiting van de eerste referentieperiode op het moment dat ze niet langer medetitaris is van de gezamenlijke effectenrekening, en de latere bepaling van de taks op het laatste referentiepunt (30/09), leiden tot een dubbele afrekening van dezelfde financiële instrumenten in hoofde van mevrouw (namelijk op het einde van de eerste referentieperiode en vervolgens op het einde van de tweede). Met deze situatie indachtig werd voorzien dat in deze gevallen, waarbij eenzelfde belastingplichtige financiële instrumenten overdraagt en de overdracht

la double prise en compte des instruments financiers et la double imposition de ceux-ci qui en découlerait sont évitées.

Si la période de référence s'achève parce que le titulaire quittant la Belgique et n'étant dès lors plus considéré comme un habitant du Royaume a simultanément déplacé son compte-titres à l'étranger, ou n'est plus titulaire ou co-titulaire d'un compte-titre ou de plusieurs comptes-titres, le montant de la taxe est multiplié par une fraction dont le numérateur correspond au nombre de jours durant lesquels il avait encore la qualité d'habitant du Royaume durant la période de référence visée à l'article 201/41, 6°, du CDTD, et dont le dénominateur correspond au nombre de jours de la période de référence visée à l'article 201/41, 6°, du CDTD. Par exemple, pour quelqu'un qui perd la qualité d'habitant du Royaume le 6 mai et dont le compte est clôturé avec une valeur moyenne totale de 600 000 euros, la taxe sera d'abord calculée sur le montant total ($0,15\% \times 600\,000 = 900$), puis ce montant sera multiplié par le nombre de jours durant lesquels cette personne a eu la qualité d'habitant du Royaume (218) et divisé par le nombre de jours de la période de référence normale (365). Dans ce cas, le montant de la taxe à payer s'élèvera à: $900 \times 218/365$, soit 537,53 euros.

Au cas où des comptes-titres visés à l'article 201/41, 1°, a), seraient détenus auprès d'intermédiaires belges, ces derniers intermédiaires établiront, tous les trois mois, un relevé de la valeur des instruments financiers imposables, ces quatre dates de référence correspondant aux obligations d'information imposées à l'intermédiaire à l'égard de ses clients dans le cadre de MiFID II (directive 2014/65/UE). À la fin de la période de référence, les intermédiaires transmettront au titulaire du compte un aperçu de la dernière valeur moyenne établie dans les relevés trimestriels.

Si le compte-titres est détenu auprès d'un intermédiaire qui n'est pas constitué ou établi en Belgique, le titulaire établira lui-même les relevés et calculera la moyenne comme le prévoit l'article 201/43 du CDTD.

Art. 23/8 et 23/9

Le principe de l'article 201/46 du CDTD est que l'intermédiaire belge est responsable de la retenue libératoire, de la déclaration et du paiement de la taxe, sauf lorsque, suite à la clôture du compte-titres, la période de référence expire prématurément et que le compte-titres est transféré vers un

gépardé avec une clôture de la période de référence, la première période de référence n'est pas prise en compte pour le calcul de la moyenne de la valeur de sorte que sur cette base la double taxation de produits financiers et de la double imposition de ceux-ci qui en découlerait sont évitées.

Indien de la période de référence se termine parce que le titulaire quitte la Belgique et n'est plus considéré comme résident du Royaume, ou n'est plus titulaire ou co-titulaire d'un compte-titre ou de plusieurs comptes-titres, le montant de la taxe est multiplié par une fraction dont le numérateur correspond au nombre de jours pendant lesquels il avait encore la qualité de résident du Royaume pendant la période de référence visée à l'article 201/41, 6°, du CDTD, et dont le dénominateur correspond au nombre de jours de la période de référence visée à l'article 201/41, 6°, du CDTD. Par exemple, pour quelqu'un qui perd la qualité de résident du Royaume le 6 mai et dont le compte est clôturé avec une valeur moyenne totale de 600 000 euros, la taxe sera d'abord calculée sur le montant total ($0,15\% \times 600\,000 = 900$), puis ce montant sera multiplié par le nombre de jours pendant lesquels cette personne a eu la qualité de résident du Royaume (218) et divisé par le nombre de jours de la période de référence normale (365). Dans ce cas, le montant de la taxe à payer s'élèvera à: $900 \times 218/365$, soit 537,53 euros.

In het geval de effectenrekeningen zoals bedoeld in artikel 201/41, 1°, a), worden gehouden bij Belgische tussenpersonen, zijn het de laatstgenoemde tussenpersonen die na elke driemaandelijkse periode een staat opmaken met de waarde van de belastbare financiële instrumenten. Deze vier referentiepunten stemmen overeen met de informatieverplichtingen aan de cliënt die aan tussenpersonen worden opgelegd in het kader van MiFID II (Richtlijn 2014/65/EU). Aan het einde van de referentieperiode sturen de tussenpersonen de uiteindelijke gemiddelde waarde zoals blijkt uit de trimestriële staten door aan de titularis van de rekening door middel van een overzicht.

Indien de effectenrekening wordt gehouden bij een niet in België opgerichte of gevestigde tussenpersoon, is het de titularis zelf die de staten opmaakt en het gemiddelde berekent zoals voorgeschreven in artikel 201/43, WDRT.

Art. 23/8 en 23/9

Het uitgangspunt van artikel 201/46, WDRT is dat de Belgische tussenpersoon instaat voor de bevrijdende inhouding, aangifte en betaling van de taks, behalve wanneer door sluiting van de rekening de referentieperiode voortijdig afloopt en de effectenrekening overgedragen wordt naar een andere

autre intermédiaire belge. La retenue est automatique lorsque la part du titulaire détenue sur un ou plusieurs comptes-titres auprès d'un intermédiaire belge s'élève à 500 000 euros ou plus. C'est également le cas lorsque le titulaire détient plusieurs comptes-titres auprès de plusieurs intermédiaires, pour autant que la part détenue auprès de l'intermédiaire belge ne dépasse pas le seuil établi et qu'il ait opté pour la retenue libératoire telle que proposée par l'intermédiaire belge, dès lors qu'il soupçonnait que sa part dans la valeur totale des instruments financiers imposables serait égale ou supérieure à 500 000 euros. Dans tous les autres cas, l'obligation de déclaration et le paiement de la taxe due incombent au titulaire lui-même.

Art. 23/10 et 23/11

Les articles 201/48 et 201/49 du CDTD règlent les obligations en lien avec la déclaration et le paiement pour, respectivement, les intermédiaires et les titulaires. En ce qui concerne ces derniers, afin d'éviter de devoir introduire plusieurs déclarations à des moments différents, il est stipulé que la déclaration électronique de la taxe sur comptes-titres doit être déposée au plus tard le dernier jour de l'introduction de la déclaration à l'impôt des personnes physiques par le biais de la plate-forme électronique *Tax on Web*.

La déclaration électronique doit être introduite au plus tard le dernier jour de l'introduction de la déclaration à l'impôt des personnes physiques par le biais de la plate-forme électronique MyMinfin. La procédure de mise à disposition de la déclaration électronique ainsi que sa force probante s'inspirent des dispositions y afférentes du Code des impôts sur les revenus 1992.

Lorsque la déclaration est faite par le titulaire, la taxe doit être payée, au plus tard, le 31 août de l'année qui suit l'année dans laquelle les conditions d'assujettissement sont réunies.

L'absence de déclaration, la déclaration tardive, le paiement tardif et toute inexactitude ou omission dans la déclaration sont punis d'une amende selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi, et allant de 10 % à 200 % au maximum. En l'absence de mauvaise foi, il peut être renoncé au minimum de 10 %.

Art. 23/12

Afin de s'assurer que les services de taxation ne dépendent pas totalement de la bonne volonté des institutions financières et des contribuables, une mesure de contrôle est prévue dans le nouvel article 201/50 du CDTD.

Belgische tussenpersoon. De inhouding gebeurt automatisch wanneer het aandeel van de titularis op een of meerdere effectenrekeningen gehouden bij de Belgische tussenpersonen 500 000 euro of meer bedraagt. Dit gebeurt ook wanneer de titularis beschikt over meerdere effectenrekeningen verspreid over meerdere tussenpersonen maar waarbij diens aandeel bij de Belgische tussenpersoon het drempelbedrag niet overschrijdt, en de titularis geopteerd heeft voor de bevrijdende inhouding zoals voorgesteld door de Belgische tussenpersonen, omdat de titularis vermoedt dat zijn aandeel in de totale waarde van belastbare financiële instrumenten 500 000 euro of meer bedraagt. In alle andere gevallen is de titularis er zelf toe gehouden om aangifte en betaling te doen van de verschuldigde taks.

Art. 23/10 en 23/11

De artikelen 201/48 en 201/49, WDRT regelen de verplichtingen met betrekking tot aangifte en betaling respectievelijk voor de tussenpersonen en voor de titularis. Wat die laatste betreft, om te vermijden dat meerdere aangiften op verschillende momenten moeten worden ingediend, wordt bepaald dat de elektronische aangifte van de taks op effectenrekeningen uiterlijk de laatste dag voor indiening van de aangifte in de personenbelasting via het elektronisch platform *Tax on Web* moet ingediend worden.

De elektronische aangifte moet uiterlijk op de laatste dag voor indiening van de aangifte in de personenbelasting via het elektronisch platform MyMinfin worden ingediend. De procedure van terbeschikkingstelling van de elektronische aangifte en de bewijskracht ervan is geïnspireerd op diegene die is vastgelegd in het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992.

Wat de aangifte door de titularis betreft, moet de taks uiterlijk op 31 augustus van het jaar volgend op het jaar waarin de grond voor belastbaarheid aanwezig is worden betaald.

De niet-aangifte, laattijdige aangifte, laattijdige betaling of elke onnauwkeurigheid of weglating in de aangifte worden bestraft met een boete die een schaal volgt waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct., bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van het minimum van 10 pct..

Art. 23/12

Om er voor te zorgen dat de belastingdiensten niet totaal afhankelijk zijn van de goodwill van de financiële instellingen en de belastingplichtigen wordt een controlemaatregel vastgelegd in een nieuw artikel 201/50, WDRT.

Cette mesure de contrôle a trait à la possibilité qui existe pour l'administration de demander des renseignements au titulaire ou à toutes les personnes assimilées à un titulaire, comme moyen complémentaire de collecter toutes les données nécessaires à la juste perception de la taxe.

Pour toute communication fautive ou défaut de communication des renseignements demandés en application de l'alinéa 1er, une amende de 750 à 1 250 euros pourra être infligée. Le Roi fixera l'échelle des amendes administratives et règlera leurs modalités d'application. En l'absence de mauvaise foi, il pourra être renoncé à l'amende minimum de 750 euros.

Art. 23/13

Dans l'article 307, § 1er/1, du Code des impôts sur les revenus 1992, une obligation supplémentaire est insérée afin que chaque contribuable assujéti à l'impôt des personnes physiques considéré comme un habitant du Royaume doive mentionner l'existence d'un compte-titres ou de plusieurs comptes-titres visés à l'article 201/40, 1°, a), du CDTD dont le contribuable est titulaire conformément à l'article 201/41, 5°, du même Code.

Art. 23/14 et 23/15

Une réduction d'impôt de 750 euros sera accordée en contrepartie de la taxe sur les titres acquittée au cours de la période imposable en vertu de l'article 201/46 et/ou de l'article 201/47 du Code des droits et taxes divers.

Le Roi déterminera les obligations et les formalités incombant au contribuable pour pouvoir bénéficier de cette réduction d'impôt.

Art. 23/16 et 23/17

La première période de référence commencera le 1er octobre 2020 et s'achèvera le 30 septembre 2021.

La première date de référence sera dès lors le 31 décembre et la deuxième le 31 mars, sauf en cas de modification d'un compte-titres.

La présente loi entre en vigueur le 1er octobre 2020.

Deze controlemaatregel heeft betrekking op de mogelijkheid die voor de administratie bestaat om inlichtingen te vragen aan de titularis of eenieder die met een titularis gelijkgesteld wordt, als een aanvullend middel tot het vergaren van alle gegevens die nodig zijn om de taks op een juiste wijze te heffen.

Voor elke foutieve mededeling of gebrek aan mededeling gevraagd met toepassing van het eerste lid kan een geldboete van 750 tot 1 250 euro opgelegd worden. De Koning legt de schaal van de administratieve geldboetes vast en regelt hun toepassingsmodaliteiten. Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van de minimumboete van 750 euro.

Art. 23/13

In artikel 307, § 1/5, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt een bijkomende verplichting ingevoerd waardoor iedere belastingplichtige in de personenbelasting en de belasting der niet inwoners het bestaan moet vermelden van een of meerdere in artikel 201/40, 1°, a, WDRT bedoelde effectenrekeningen waarvan de belastingplichtige titularis is als bedoeld in artikel 201/41, 5°, WDRT.

Art. 23/14 en 23/15

Er wordt een belastingvermindering van 750 euro verleend voor de ingevolge artikel 201/46 en/of 201/47 van het Wetboek diverse rechten en taksen betaalde taks op effecten tijdens het belastbare tijdperk.

De Koning bepaalt de verplichtingen en de formaliteiten die de belastingplichtige moet vervullen om voor de belastingvermindering in aanmerking te komen.

Art. 23/16 en 23/17

De eerste referentieperiode vangt aan op 1 oktober 2020 en eindigt op 30 september 2021.

Het eerste referentiepunt vindt bijgevolg plaats op 31 december en het tweede op 31 maart, tenzij in geval van wijziging van een effectenrekening.

Deze wet treedt in werking op 1 oktober 2020.

John CROMBEZ (sp.a)
Joris VANDENBROUCKE (sp.a)
Jan BERTELS (sp.a)
Ahmed LAAOUEJ (PS)

N° 17 DE MM. **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS ET LAAOUEJ**

Art. 23/18 et 23/19 (*nouveaux*)

Sous un nouveau Titre 6/2. Modification de la déduction RDT en ce qui concerne la déductibilité fiscale des frais de gestion et de financement, insérer les articles 23/18 et 23/19, rédigés comme suit:

“Art. 23/18. L'article 198 du Code des impôts sur les revenus 1992 est complété par un 17° rédigé comme suit:

“17° les frais de gestion et les intérêts de prêts portant sur des actions dont les revenus de la période imposable, visés à l'article 202, peuvent être déduits des bénéfices de la période imposable en cours ou d'une période imposable suivante conformément aux dispositions des articles 203 à 205;”.

Art. 23/19.. L'article 23/18 est applicable à compter de l'année d'imposition 2021.”

JUSTIFICATION

Dans le cadre de la réforme de l'impôt des sociétés, la déduction RDT est portée de 95 % à 100 %. L'exonération s'applique tant aux plus-values qu'aux dividendes. Les revenus d'une participation sont donc intégralement exonérés d'impôt. Au cours de la discussion de la réforme de l'impôt des sociétés, le ministre a précisé que les frais liés aux participations dont les revenus sont intégralement exonérés sont néanmoins déductibles à titre de frais professionnels. Toutefois, en vertu de l'article 49 du CIR 92, seuls sont déductibles à titre de frais professionnels les frais que le contribuable a faits ou supportés pendant la période imposable en vue d'acquiescer ou de conserver les revenus imposables.

En portant la déduction RDT à 100 % tout en maintenant la déductibilité des frais de gestion et de financement liés aux participations, le gouvernement crée une nouvelle niche fiscale qui permet aux holdings mixtes de percevoir des revenus exonérés d'impôt à 100 % et de réduire leur bénéfice imposable provenant des activités d'exploitation à l'aide des dépenses (intérêts) encourues pour obtenir ces revenus

Nr. 17 VAN DE HEREN **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS EN LAAOUEJ**

Art. 23/18 en 23/19 (*nieuw*)

Onder een nieuwe Titel 6/2. Wijziging van de DBI-aftrek voor wat betreft de fiscale aftrekbaarheid van de beheers- en financieringskosten, de artikelen 23/18 en 23/19 invoegen, luidende:

“Art. 23/18. Artikel 198 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt aangevuld met een punt 17°, luidende:

“17° de beheerskosten en de interesten van leningen met betrekking tot aandelen waarvan de in artikel 202 bedoelde inkomsten van het belastbaar tijdperk overeenkomstig de artikelen 203 tot 205, van de winst van het huidige of een volgend belastbaar tijdperk kunnen worden afgetrokken;”.

Art. 23/19. Artikel 23/18 is van toepassing vanaf aanslagjaar 2021.”

VERANTWOORDING

De DBI-aftrek werd in het kader van de hervorming van de vennootschapsbelasting opgetrokken van 95 % naar 100 %. De vrijstelling geldt zowel voor meerwaarden als voor dividend. De inkomsten uit een participatie zijn dus volledig belastingvrij. Tijdens de bespreking van hervorming van de vennootschapsbelasting heeft de minister verklaard dat de kosten verbonden aan participaties waarvan de inkomsten volledig vrijgesteld zijn, toch aftrekbaar zijn als beroepskosten. Nochtans zijn, overeenkomstig artikel 49, WIB92, alleen als beroepskosten aftrekbaar, de kosten die de belastingplichtige in het belastbaar tijdperk heeft gedaan of gedragen om de belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden.

Door de DBI-aftrek naar 100 % te brengen en tegelijk de aftrekbaarheid van beheers- en financieringskosten verbonden aan de participaties te behouden, creëert de regering een nieuwe fiscale niche waarbij gemengde holdings 100 % belastingvrije inkomsten ontvangen en met de (intrest)kosten die zijn gedaan om die belastingvrije inkomsten te verkrijgen hun belastbare winst uit operationele activiteiten kunnen

exonérés d'impôt. La réforme de la déduction RDT offre de nouvelles possibilités de planification fiscale.

Le présent amendement tend à qualifier de frais non déductibles les frais liés aux participations pouvant bénéficier de la déduction RDT, et à ainsi réduire les possibilités de planification fiscale pour les grandes entreprises.

drukken. De hervorming van de DBI-aftrek biedt nieuwe kansen op fiscale planning.

Met dit amendement beoogt de indiener de kosten verbonden aan de participaties die in aanmerking komen voor de DBI-aftrek als niet-aftrekbare kosten aan te merken en aldus de fiscale planningsmogelijkheden voor grote ondernemingen te reduceren.

John CROMBEZ (sp.a)
Joris VANDENBROUCKE (sp.a)
Jan BERTELS (sp.a)
Ahmed LAAOUEJ (PS)

N° 18 DE MM. **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS ET LAOUEJ**

Art. 23/20 (nouveau)

Sous un nouveau Titre 6/3. Modification de la disposition générale anti-abus dans le prolongement de la directive européenne sur la lutte contre l'évasion fiscale, insérer un article 23/20, rédigé comme suit:

Art. 23/20. Dans le titre VII, chapitre IV, du Code des impôts sur les revenus 1992, l'article 344, § 1er, est remplacé par ce qui suit:

“N'est pas opposable à l'administration, un acte juridique ou un ensemble d'actes juridiques dont l'administration, compte tenu de l'ensemble des faits et circonstances pertinents, a démontré, sauf preuve contraire, que cet acte ou cet ensemble d'actes n'est pas authentique et est mis en place pour obtenir, à titre d'objectif principal ou au titre d'un des objectifs principaux, un avantage fiscal prévu par une disposition du présent Code ou des arrêtés pris en exécution de celui-ci.

Lorsque le contribuable ne fournit pas la preuve contraire, la base imposable et le calcul de l'impôt sont rétablis en manière telle que l'opération est soumise à un prélèvement conforme à l'objectif de la loi, comme si l'abus n'avait pas eu lieu”.”

JUSTIFICATION

Le présent amendement reproduit le texte de la proposition de loi adaptant la disposition générale anti-abus dans le prolongement de la directive européenne sur la lutte contre l'évasion fiscale (DOC 0147).

La loi du 25 décembre 2017 portant réforme de l'impôt des sociétés, publiée au Moniteur belge du 29 décembre 2017, transpose la directive sur la lutte contre l'évasion fiscale (directive ATAD). Nous constatons que cette directive n'a été que partiellement transposée. En transposant la directive ATAD, le gouvernement table sur 1,2 milliard d'euros de recettes supplémentaires dans le cadre de l'impôt des sociétés. Dans

Nr. 18 VAN DE HEREN **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS EN LAOUEJ**

Art. 23/20 (nieuw)

Onder een nieuwe Titel 6/3. Wijziging van de algemene antimisbruikbepaling in navolging van de Europese anti-ontwijkingsrichtlijn, artikel 23/20 invoegen, luidende.

Art. 23/20. In titel VII, hoofdstuk IV, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt artikel 344 § 1 vervangen door wat volgt:

“Aan de administratie kan niet worden tegengeworpen, een rechtshandeling of een geheel van rechtshandelingen waarvan de administratie, rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, heeft aangetoond, tenzij bewijs van het tegendeel, dat deze handeling of dit geheel van handelingen kunstmatig is en is opgezet met als hoofddoel of een van de hoofddoelen een belastingvoordeel, voorzien door een bepaling van dit Wetboek of de ter uitvoering daarvan genomen besluiten, te verkrijgen.

Indien de belastingplichtige het tegenbewijs niet levert, dan wordt de belastbare grondslag en de belastingberekening zodanig hersteld dat de verrichting aan een belastingheffing overeenkomstig het doel van de wet wordt onderworpen alsof het misbruik niet heeft plaatsgevonden.”

VERANTWOORDING

Dit amendement neemt het wetsvoorstel tot aanpassing van de algemene antimisbruikbepaling in navolging van de Europese anti-afwijkingsrichtlijn (DOC 0147) over.

De wet van 25 december 2017 tot hervorming van de vennootschapsbelasting, gepubliceerd in het staatsblad van 29 december 2017, omvat de omzetting van de Europese *Anti Tax Avoidance Directive* (ATAD). De indieners van onderhavig amendement stellen vast dat de richtlijn slechts gedeeltelijk werd omgezet. De regering had toen op op 1,2 miljard euro bijkomende inkomsten in de vennootschapsbelasting gerekend

son rapport sur l'impact budgétaire de la réforme de l'impôt des sociétés, la Banque nationale a indiqué que cette estimation est conforme à l'estimation de la Commission européenne concernant les recettes additionnelles potentielles qui seraient perçues dans l'Union européenne "s'il n'y avait plus de transferts de bénéfices, ce qui exige que la directive ATAD soit transposée rigoureusement dans le droit fiscal de tous les États membres". La transposition étant partielle, nous estimons que le gouvernement prend un risque budgétaire considérable en procédant de la sorte et que, pour cette raison notamment, la réforme de l'impôt des sociétés n'est pas budgétairement neutre. Au travers du présent amendement, nous visons une transposition intégrale et rigoureuse de la directive ATAD, plus particulièrement en ce qui concerne la disposition générale anti-abus, de manière à endiguer au maximum l'évasion fiscale internationale, ce qui est souhaitable tant pour des considérations budgétaires que du point de vue de l'équité.

Le contexte de la crise du coronavirus rend cette mesure encore beaucoup plus nécessaire.

Clause anti-abus générale

La directive ATAD oblige les États membres de l'Union européenne à instaurer une clause anti-abus générale ou à adapter les clauses anti-abus générales actuelles lorsque celles-ci ne sont pas conformes à la directive. Le considérant (11) de la directive énonce ce qui suit: "il est important de s'assurer que les clauses anti-abus générales s'appliquent de manière uniforme à des situations nationales, au sein de l'Union et à l'égard des pays tiers, de sorte que leur champ d'application et les résultats de leur application à des situations nationales et transfrontières soient identiques". En d'autres termes, la directive vise, à travers une règle anti-abus commune minimale pour éviter tout usage abusif, à faire en sorte qu'elle soit appliquée de façon plus cohérente dans les différents États membres et, partant, à harmoniser les clauses anti-abus générales des États membres respectifs. Il ressort de la loi du 25 décembre 2017 portant réforme de l'impôt des sociétés que le gouvernement a choisi de ne pas transposer l'article 6 de la directive. Il ressort par ailleurs de la discussion relative à la proposition de loi portant réforme de l'impôt des sociétés que le gouvernement voit dans la disposition anti-abus générale actuelle inscrite à l'article 344, § 1er, CIR 92 une transposition suffisante de la directive. Nous ne sommes pas de cet avis. Le champ d'application de l'article 344, § 1er, CIR 92 est trop restreint pour s'appliquer à toutes les situations visées à l'article 6 de la directive. Ainsi, pour que l'article 344, § 1er, CIR 92 s'applique, il faut que l'abus fiscal porte sur un acte ou un ensemble d'actes juridiques posés

door de omzetting van ATAD. De Nationale Bank heeft in haar rapport over de budgettaire impact van de hervorming van de vennootschapsbelasting gesteld dat die raming in overeenstemming is met de raming van de Europese Commissie over de potentiële ontvangsten in de EU "indien er geen winstverschuivingen meer zouden zijn, wat vereist dat de ATAD-richtlijn rigoreus wordt omgezet in de fiscale wetgeving van alle lidstaten". Gezien de gedeeltelijke omzetting van de richtlijn menen de indieners dat de regering een belangrijk budgettair risico neemt en dat de hervorming van de vennootschapsbelasting mede daardoor niet budgettair neutraal is. Met dit wetsvoorstel willen de indieners bijdragen tot een volledige en rigoureuze omzetting van ATAD, meer bepaald met betrekking tot de algemene antimisbruikbepaling, zodat internationale belastingontwijking maximaal wordt ingedijkt, wat zowel vanuit budgettaire als billijkheidsoverwegingen wenselijk is.

De context na de corona crisis maakt dit nog veel meer noodzakelijk.

Algemene antimisbruikbepaling

ATAD legt EU-lidstaten de verplichting op een algemene antimisbruikbepaling in te voeren of bestaande algemene antimisbruikbepaling aan te passen indien deze niet in lijn zijn met de richtlijn. In considerans (11) van de richtlijn wordt gesteld dat het "het belangrijk [is] te waarborgen dat de algemene antimisbruikregels op uniforme wijze toepassing vinden in binnenlandse situaties, binnen de Unie en ten aanzien van derde landen, zodat de reikwijdte ervan en de toepassingsresultaten in binnenlandse en grensoverschrijdende situaties niet uiteenlopen." Het doel van de richtlijn is met andere woorden via een gemeenschappelijke minimumbepaling ter bestrijding van misbruik een consistentere toepassing in de verschillende lidstaten te bewerkstelligen. En dus om de algemene antimisbruikbepalingen van de lidstaten op elkaar en af te stemmen. De wet van 25 december 2017 tot hervorming van de vennootschapsbelasting wijst uit dat de regering ervoor heeft gekozen artikel 6 van de richtlijn niet om te zetten. Uit de bespreking van het wetsvoorstel tot hervorming van de vennootschapsbelasting blijkt dat de regering van oordeel is dat de bestaande algemene antimisbruikbepaling in het WIB92, artikel 344, § 1, volstaat als omzetting van artikel 6 van voormelde richtlijn. De indieners zijn het daar niet mee eens. Het toepassingsgebied van artikel 344, § 1WIB 92 is te beperkt om op alle situaties die door artikel 6 van de richtlijn worden gevisieerd, van toepassing te zijn. Zo moet voor de toepassing van artikel 344, § 1WIB 92 het fiscaal misbruik betrekking hebben op een rechtshandeling of een geheel

par le contribuable lui-même. Cette condition ne figure pas dans l'article 6 de la directive.

Nous renvoyons en outre à la directive du 27 janvier 2015 qui a inséré une nouvelle clause anti-abus dans la directive mères-filiales. La loi du 1er décembre 2016 portant des dispositions fiscales en vue de transposer la directive précitée a également inséré une nouvelle disposition anti-abus (spécifique) dans le CIR 92, parce que l'on considérait que l'article 344, § 1er, CIR 92 ne suffisait pas comme transposition de la directive. Étant donné que les termes de la clause anti-abus sont pratiquement identiques dans les deux directives précitées et diffèrent de la même manière de l'article 344, § 1er, CIR 92, nous pensons pouvoir conclure que l'article 344, § 1er, CIR 92 ne suffit pas comme transposition de l'article 6 de la directive ATAD. Le présent amendement vise à harmoniser l'article 344, § 1er, CIR 92 avec les dispositions de la directive ATAD.

van rechtshandelingen die door de belastingplichtige zelf tot stand werden gebracht. Artikel 6 van de richtlijn stelt deze voorwaarde niet.

Verder verwijzen de indieners naar de richtlijn van 27 januari 2015 die een nieuwe antimisbruikbepaling introduceerde in de Moeder-dochterrichtlijn. Met de wet van 1 december 2016 houdende fiscale bepalingen ter omzetting van voormelde richtlijn werd ook een nieuwe (specifieke) antimisbruikbepaling ingevoerd in het WIB92, omdat het bestaande artikel 344, § 1WIB92 werd geacht niet te volstaan als omzetting van de richtlijn. Aangezien de bewoordingen van de antimisbruikbepaling in beide voormelde richtlijnen vrijwel identiek zijn, en in dezelfde zin verschillen van artikel 344, § 1WIB92, kan daaruit volgens de indieners worden besloten dat artikel 344, § 1WIB92 niet volstaat als omzetting van artikel 6 van ATAD. Met dit amendement beogen de indieners artikel 344, § 1WIB92 in lijn te brengen met de bepalingen van ATAD.

John CROMBEZ (sp.a)
Joris VANDENBROUCKE (sp.a)
Jan BERTELS (sp.a)
Ahmed LAAOUEJ (PS)

N° 19 DE MM. **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS ET LAAOUEJ**

Art. 23/21 à 23/23 (*nouveaux*)

Sous un nouveau Titre 6/4. Modification du Code des impôts sur les revenus 1992 en ce qui concerne le devoir de discrétion bancaire et l'accès au Point de contact central, insérer les articles 23/21 à 23/23, rédigés comme suit:

Art. 23/21. L'article 318 du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2013, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 318. Par dérogation aux dispositions de l'article 317, et sans préjudice de l'application des articles 315, 315bis et 316, l'administration est autorisée à recueillir dans les comptes, livres et documents des établissements de banque, de change, de crédit, d'épargne et d'assurance des renseignements en vue de la fixation de la base imposable exacte de leurs clients.

Cette compétence est régie selon les dispositions de l'article 322."

Art. 23/22. Dans l'article 322 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

"§ 2. Lorsque l'administration envisage, dans le cadre de l'enquête, de recueillir des renseignements auprès d'un établissement de banque, de change, de crédit, d'épargne et d'assurance, cet établissement est considéré comme un tiers soumis sans restriction à l'application des dispositions du paragraphe 1er.

Le cas échéant, un agent du grade de directeur au moins, désigné à cet effet par le ministre des Finances, peut prescrire à un agent du grade d'inspecteur au moins de réclamer auprès d'un établissement de banque, de change, de crédit, d'épargne et d'assurance tout renseignement pouvant être utile pour

Nr. 19 VANDEHEREN **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS EN LAAOUEJ**

Art. 23/21 tot 23/23 (*nieuw*)

Onder een nieuwe Titel 6/4. Wijziging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 wat betreft de bancaire discretieplicht en de toegang tot het Centraal Aanspreekpunt, de artikelen 23/21 tot 23/23 invoegen, luidende:

Art. 23/21. Artikel 318 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2013, wordt vervangen als volgt:

"Art. 318. In afwijking van de bepalingen van artikel 317, en onverminderd de toepassing van de artikelen 315, 315bis en 316, is de administratie gemachtigd om in de rekeningen, boeken en documenten van bank-, wissel-, krediet-, spaar- en verzekeringsinstellingen, inlichtingen in te winnen met het oog op de vaststelling van de juiste belastbare grondslag van hun cliënten.

Deze bevoegdheid wordt geregeld volgens de bepalingen in artikel 322."

Art. 23/22. In artikel 322 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

"§ 2. Wanneer de administratie bij het onderzoek voornemens is om inlichtingen in te winnen van een bank-, wissel-, krediet-, spaar- en verzekeringsinstelling wordt een dergelijke instelling als een derde beschouwd waarop de bepalingen van paragraaf 1 onverminderd van toepassing zijn.

In voorkomend geval kan een ambtenaar met minstens de graad van directeur, die hiertoe werd aangesteld door de minister van Financiën, een ambtenaar met de graad van ten minste inspecteur ermee belasten om bij een bank-, wissel-, krediet-, spaar- en verzekeringsinstelling elke inlichting op te vragen die nuttig kan

déterminer le montant des revenus imposables du contribuable.

L'agent désigné par le ministre peut uniquement accorder l'autorisation:

1° après que l'agent qui mène l'enquête a réclamé au cours de l'enquête les informations et données relatives aux comptes, par le biais d'une demande de renseignements telle que visée à l'article 316, et a stipulé clairement à cette occasion qu'il peut requérir l'application de l'article 322, § 2, si le contribuable dissimule les informations demandées ou s'il refuse de les communiquer. La mission visée à l'alinéa 2 ne peut prendre cours qu'à l'expiration du délai visé à l'article 316;

2° après avoir constaté que l'enquête effectuée a mis au jour des éléments fondés et qu'il existe des présomptions que le contribuable dissimule des données à ce sujet auprès d'un établissement visé à l'alinéa 2 ou refuse de les communiquer lui-même;

3° après que l'agent qui mène l'enquête a indiqué de quels comptes, contrats et documents il s'agissait, lesquels sont pertinents pour une juste perception de l'impôt;

4° après avoir constaté que la demande de renseignements est motivée.”;

2° le paragraphe 3, alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Lorsque l'agent désigné par le ministre, visé au § 2, alinéa 3, a constaté que l'enquête visée au § 2, a révélé un ou plusieurs éléments concrets justifiant une demande de renseignements auprès d'un établissement de banque, de change, de crédit, d'épargne ou d'assurance, il peut demander au point de contact central les données disponibles relatives à ce contribuable.”.

zijn om het bedrag van de belastbare inkomsten van de belastingplichtige te bepalen.

De door de minister aangestelde ambtenaar mag de machtiging slechts verlenen:

1° nadat de ambtenaar die het onderzoek voert, de inlichtingen en gegevens met betrekking tot de rekeningen tijdens het onderzoek middels een vraag om inlichtingen als bedoeld in artikel 316 heeft gevraagd en bij die vraag duidelijk heeft aangegeven dat hij de toepassing van artikel 322, § 2, kan vragen, indien de belastingplichtige de gevraagde gegevens verborgen houdt of ze weigert te verschaffen. De opdracht bedoeld in het tweede lid kan pas aanvangen wanneer de termijn bepaald in artikel 316 is verlopen;

2° nadat hij heeft vastgesteld dat het gevoerde onderzoek gegronde elementen aan het licht heeft gebracht en dat er vermoedens zijn dat de belastingplichtige gegevens daarover bij een in het tweede lid bedoelde instelling verborgen houdt of dat de belastingplichtige weigert om die gegevens zelf te verschaffen;

3° nadat de ambtenaar die het onderzoek voert, heeft aangeduid om welke rekeningen, contracten en documenten het gaat, welke relevant zijn voor een juiste belastingheffing;

4° nadat hij vastgesteld heeft dat de aanvraag tot informatie met redenen omkleed is, welke de aanvraag kunnen rechtvaardigen.”;

2° § 3, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

“Wanneer de door de minister aangestelde ambtenaar bedoeld in § 2, derde lid, heeft vastgesteld dat het gevoerde onderzoek bedoeld in paragraaf 2, één of meer concrete elementen heeft opgeleverd, welke een vraag om inlichtingen bij een bank-, wissel-, krediet-, spaar- of verzekeringsinstelling rechtvaardigt, kan hij de beschikbare gegevens over die belastingplichtige opvragen bij dat centraal aanspreekpunt.”.

Art. 23/23. Dans l'article 333/1, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2013, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"Dans les cas visés aux articles 322, § 2, et 327, § 3, alinéa 2, l'administration informe le contribuable de l'indice, des indices ou des éléments sur la base desquels elle estime que les investigations menées justifient une demande de renseignements auprès d'un établissement financier. Cette notification s'effectue, à peine de nullité des investigations menées, par lettre recommandée simultanément à l'envoi de la demande de renseignements précitée."

JUSTIFICATION

Le présent amendement reprend le texte de la proposition de loi modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 en ce qui concerne le devoir de discrétion bancaire et l'accès au Point de contact central (DOC 54/1558), déposée par MM. Eric Van Rompuy, Servais Verherstraeten et Roel Deseyn.

La crise du coronavirus a changé la réalité du secret bancaire. Aujourd'hui, nous ne pouvons plus reporter la mise en œuvre de tous les instruments dont l'administration fiscale a besoin pour percevoir correctement les impôts.

L'article 23/21 modifie l'article 318 du CIR 92 en vue de la suppression du principe du devoir de discrétion qui, d'après la doctrine et la jurisprudence, est confirmé en tant que règle dans l'article 322 du CIR 92. Il est donc également renvoyé au prescrit de l'article 322 du CIR 92, puisque c'est cette disposition qui explique les règles auxquelles l'administration fiscale doit se conformer lorsqu'elle souhaite demander des renseignements à un établissement financier en vue de déterminer adéquatement la base imposable.

L'article 23/22 modifie l'article 322 du CIR 92. Le paragraphe 2 de cet article est remplacé en vue de créer le cadre dans lequel le fisc pourra recueillir valablement auprès d'un établissement financier des renseignements au sujet d'un de ses clients. L'alinéa 1er dispose expressément que l'administration fiscale peut demander des renseignements à un établissement financier, qui sera alors considéré comme un tiers. Le devoir de discrétion est donc supprimé lorsque l'administration se propose, dans le cadre d'une enquête, de demander à un établissement financier de lui fournir des renseignements utiles au sujet d'un contribuable. Le but est de

Art. 23/23. In artikel 333/1, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2013, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

"In de gevallen bedoeld in de artikelen 322, § 2, en 327, § 3, tweede lid, stelt de administratie de belastingplichtige in kennis van de aanwijzing, aanwijzingen of gegevens op grond waarvan zij meent dat het gevoerde onderzoek een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigt. Deze kennisgeving geschiedt bij aangetekende brief gelijktijdig met het verzenden van de voormelde vraag om inlichtingen op straffe van nietigheid van het gevoerde onderzoek."

VERANTWOORDING

Dit amendement neemt de tekst over van het wetsvoorstel tot wijziging van het WIB 92 wat betreft de bancaire discretieplicht en de toegang tot het Centraal Aanspreekpunt (DOC 54/1558) dat werd ingediend door de heren Eric Van Rompuy, Servais Verherstraeten en Roel Deseyn.

De coronacrisis heeft de realiteit met betrekking tot het bankgeheim veranderd. Vandaag de dag kunnen we de implementatie van alle instrumenten die de belastingadministratie nodig heeft voor een correcte inning van de belastingen niet langer uitstellen.

Artikel 23/21 wijzigt het artikel 318 van het WIB 92 om het principe van de discretieplicht op te heffen, welke door de rechtsleer en de rechtspraak als dusdanig als regel bevestigd wordt in artikel 322 WIB 92. Daarom wordt er ook een verwijzing gemaakt naar de bepalingen van artikel 322 WIB 92, aangezien daar de regels worden uiteengezet waaraan de belastingadministratie zich moet houden, wanneer zij informatie wil opvragen bij een financiële instellingen met het oog op een juiste vaststelling van de belastbare grondslag.

Artikel 23/22 wijzigt het artikel 322 van het WIB 92. Daar wordt paragraaf 2 vervangen om het kader te scheppen waarbinnen de fiscus rechtsgeldig informatie kan opvragen bij een financiële instelling over één van haar cliënten. Het eerste lid stelt uitdrukkelijk dat de belastingadministratie informatie kan opvragen bij een financiële instelling, waardoor deze als een derde wordt beschouwd. Daarmee wordt de discretieplicht opgeheven, wanneer de administratie bij een onderzoek voornemens is om nuttige informatie op te vragen over een belastingplichtige bij een financiële instelling. Dit heeft tot doel om de juiste belastinggrondslag vast te stellen, waardoor

déterminer adéquatement la base imposable et de permettre a priori au fisc d'éviter les contestations à un stade ultérieur et de détecter et de poursuivre plus efficacement les cas de fraude. Grâce à cette modification législative, la déclaration préremplie pourra également être remplie de façon plus correcte et plus complète. Les contribuables auront donc besoin de moins d'explications complémentaires pour cette déclaration, ce qui déchargera encore l'administration.

L'alinéa 2 prévoit que la demande d'information doit être approuvée par un fonctionnaire ayant au moins le grade de directeur. Ce fonctionnaire doit veiller à l'application correcte de ces règles ainsi qu'au respect de la vie privée du contribuable lors de la demande d'information et du traitement des données obtenues. Il importe, à cet égard, que l'administration demande uniquement les informations qui sont effectivement utiles pour déterminer correctement la base imposable du contribuable. L'objectif ne peut être que le fisc abuse de cette compétence en demandant des informations excessives sur des documents non pertinents, ou en demandant des informations sur le contribuable dans le but de viser des tiers au moyen de "fishing expeditions".

L'alinéa 3 précise la procédure et les conditions d'octroi de l'autorisation. Comme indiqué ci-dessus, l'objectif ne peut être que le fisc abuse de son pouvoir de demander de telles informations, tout comme il ne peut s'écarter de l'objectif initial en demandant des informations sur un contribuable dans l'unique but de viser des tiers. L'alinéa précise aussi que la demande d'information doit contenir plusieurs éléments, tels que les comptes ou documents demandés, l'identité du contribuable et les motifs justifiant la demande. Le fonctionnaire qui octroie l'autorisation devra vérifier très strictement, lors de l'évaluation de la demande, dans quelle mesure les éléments justifient la demande d'information et dans quelle mesure le respect de la vie privée du contribuable peut être garanti.

Le paragraphe 3 de l'article 322 du CIR 92 est adapté afin que le fisc ait accès au Point de contact central, étant donné que le devoir de discrétion est supprimé dans les articles 318 et 322 du CIR 92. C'est pourquoi il convient également d'adapter le paragraphe 3, afin que l'administration fiscale puisse demander en même temps des informations auprès de l'institution financière et du Point de contact central. Cela permet d'éviter que différentes institutions financières soient confrontées à une même demande d'informations, ce qui pourrait éventuellement donner l'impression erronée qu'une enquête est menée sur un certain client dans le cadre d'une

a priori de la fiscus in staat wordt gesteld om betwistingen in een later stadium te vermijden en efficiënter fraudegevallen te bespeuren en aan te pakken. Hierbij kan tevens de vooraf ingevulde aangifte correcter en vollediger worden ingevuld, waardoor belastingplichtigen minder bijkomende uitleg moeten vragen bij hun belastingaangifte en waarmee de administratie verder wordt ontlast.

In het tweede lid wordt gesteld dat de aanvraag voor informatie moet worden goedgekeurd door een ambtenaar met minstens de graad van directeur. Deze ambtenaar moet waken over de correcte toepassing van deze regels en daarnaast ook over de vrijwaring van de privacy van de belastingplichtige bij de aanvraag voor informatie en de behandeling van de verkregen gegevens. Het is hierbij van belang dat de administratie enkel die informatie opvraagt die effectief nuttig is om de juiste belastbare grondslag vast te stellen van de belastingplichtige. Het kan niet de bedoeling zijn dat er misbruik zal worden gemaakt van deze bevoegdheid, door excessief informatie op te vragen over niet relevante documenten of door informatie op te vragen over de belastingplichtige met de bedoeling om derden hierbij te viseren bij zogenaamde "fishing expeditions".

Het derde lid preciseert dan de procedure en de voorwaarden voor de toekenning van de machtiging. Zoals hierboven is gesteld mag het niet de bedoeling zijn dat de fiscus misbruik maakt van haar bevoegdheid om dergelijke informatie op te vragen, net zoals zij niet haar macht mag afwenden van het oorspronkelijk doel daarvan, door informatie op te vragen van een belastingplichtige met het enige oogmerk derden te viseren. Het lid verduidelijkt ook het feit dat de aanvraag voor informatie ook in enkele elementen moet voorzien, zoals o.m. de rekeningen of documenten die worden opgevraagd, de identiteit van de belastingplichtige en de redenen die de aanvraag moeten rechtvaardigen. De ambtenaar die de machtiging moet geven, zal bij de beoordeling van de aanvraag dan heel strikt moeten nagaan in welke mate de elementen de aanvraag voor informatie rechtvaardigen en in welke mate de privacy van de belastingplichtige kan worden gevrijwaard.

Paragraaf 3 van artikel 322 WIB 92 wordt aangepast om de fiscus toegang te geven tot het Centraal Aanspreekpunt, aangezien de discretieplicht wordt opgeheven in artikelen 318 en 322 WIB 92. Daarom moet eenzelfde aanpassing gebeuren in paragraaf 3, zodat de belastingadministratie tegelijk de informatie kan opvragen bij de financiële instelling als bij het Centraal Aanspreekpunt, om zo te vermijden dat verschillende financiële instellingen worden geconfronteerd met eenzelfde vraag voor informatie, wat eventueel de verkeerde indruk kan geven dat een bepaalde cliënt wordt onderzocht in het kader van belastingontduiking. Om een dergelijke

fraude fiscale. En vue d'éviter de soulever une telle question de confiance, il est jugé opportun que le fisc puisse consulter le PCC, s'il y est autorisé en vertu des dispositions de l'article 322, § 2, du CIR 92.

L'article 333/1, § 1er, du CIR 92 est adapté afin de tenir compte des modifications des articles 318 et 322 du CIR 92. il précise que le fisc doit au préalable envoyer une lettre recommandée au contribuable dans laquelle il demande à ce dernier de fournir des informations ou des documents qui permettront d'établir avec exactitude la base imposable. Cette mesure finalise ainsi une procédure par paliers pour les demandes d'informations. Le fisc doit d'abord donner au contribuable la possibilité de transmettre lui-même les informations. Si le contribuable refuse ou néglige de le faire, le fisc peut demander, moyennant autorisation, à l'institution financière de fournir ces renseignements. Cette autorisation doit être évaluée mais aussi appliquée de manière stricte à peine de nullité de l'enquête. L'autorisation et la procédure par paliers devraient faire en sorte que l'administration fiscale n'abuse pas de cette procédure tout en préservant la vie privée du contribuable.

vertrouwenskwestie te vermijden wordt het opportuun geacht de fiscus de toegang te geven tot het CAP, indien hij hiertoe wordt gemachtigd volgens de bepalingen in artikel 322, § 2, WIB 92.

Artikel 333/1, § 1, WIB 92 wordt door artikel 23/23 aangepast om in overeenstemming te zijn met de wijzigingen in artikel 318 en 322 WIB 92. Het preciseert dat de fiscus eerst een aangetekende brief moet versturen aan de belastingplichtige, waarin hij de belastingplichtige vraagt om bepaalde informatie of documenten op te sturen, welke kunnen worden gebruikt voor een juiste vaststelling van de belastbare grondslag. Hierdoor wordt een getrapte procedure voor de aanvraag van informatie gefinaliseerd. Eerst moet de fiscus de belastingplichtige de kans geven om zelf de informatie mee te delen. Indien de belastingplichtige weigert of nalaat deze informatie op te sturen, kan de fiscus de financiële instelling aanspreken deze inlichtingen te verschaffen, wanneer men daartoe gemachtigd is. Deze machtiging moet strikt beoordeeld worden en daarnaast ook strikt opgevolgd worden op straffe van nietigheid van het gevoerde onderzoek. De machtiging en de getrapte procedure moeten het oneigenlijk gebruik door de belastingadministratie tegengaan en moeten tevens de privacy van de belastingplichtige kunnen vrijwaren.

John CROMBEZ (sp.a)
Joris VANDENBROUCKE (sp.a)
Jan BERTELS (sp.a)
Ahmed LAAOUEJ (PS)

N° 20 de MM. **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS ET LAAOUEJ**

Art. 23/24 (nouveau)

Sous un nouveau Titre 6/5. Modification du Code des impôts sur les revenus 1992 en ce qui concerne la transparence des revenus du patrimoine financier, insérer un article 23/24, rédigé comme suit:

“Art. 23/24. Dans le Code des impôts sur les revenus 1992, il est inséré un article 322/1 rédigé comme suit:

“Article 322/1. § 1er. Toute institution financière belge telle que définie dans la loi du 16 décembre 2015 réglant la communication des renseignements relatifs aux comptes financiers, par les institutions financières belges et le SPF Finances, dans le cadre d’un échange automatique de renseignements au niveau international et à des fins fiscales, qui n’est pas une autorité publique, une organisation internationale ou une banque centrale, communique automatiquement les renseignements mentionnés dans le § 4 concernant chaque compte financier ouvert auprès d’elle dont le titulaire est une personne physique habitant le Royaume et dont le titulaire est une entité dont une ou plusieurs personnes qui en détiennent le contrôle sont des habitants du Royaume.

§ 2. Pour l’application du présent article, l’expression “titulaire de compte” désigne la personne enregistrée ou identifiée comme titulaire d’un compte financier par l’institution financière qui gère le compte. Une personne, autre qu’une institution financière, détenant un compte financier pour le compte ou le bénéfice d’une autre personne en tant que mandataire, dépositaire, prête-nom, signataire, conseiller en placement ou intermédiaire, n’est pas considérée comme détenant le compte aux fins de la loi, et cette autre personne est considérée comme détenant le compte. Dans le cas d’un contrat d’assurance avec valeur de rachat ou d’un contrat de rente, le titulaire de compte est toute personne autorisée à tirer parti de la valeur de rachat ou à changer le nom du bénéficiaire du contrat. Si nul ne peut tirer parti de la valeur de rachat ou changer le nom

Nr. 20 VANDEHEREN **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS EN LAAOUEJ**

Art. 23/24 (nieuw)

Onder een nieuwe Titel 6/5. Wijziging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 wat de transparantie ten aanzien van inkomen uit financiële vermogens betreft, een artikel 23/24 invoegen, luidende:

“Art. 23/24. In het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt een artikel 322 /1 ingevoegd, luidende:

“Artikel 322 /1. § 1. Iedere Belgische financiële instelling, zoals gedefinieerd in de wet van 16 december 2015 tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen, door de Belgische financiële instellingen en de FOD Financiën, in het kader van een automatische uitwisseling van inlichtingen op internationaal niveau en voor belastingdoeleinden, die geen overheidsinstantie, internationale organisatie of centrale bank is, deelt automatisch de in § 4 genoemde inlichtingen mee aangaande elke bij die instelling geopende financiële rekening waarvan de rekeninghouder een rijksinwoner is in het geval van een natuurlijke persoon die rekeninghouder is, en waarvan de rekeninghouder een entiteit is waarvan een of meer uiteindelijk belanghebbenden rijksinwoner zijn.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder “rekeninghouder” verstaan de persoon die door de Belgische financiële instelling die de rekening beheert is geregistreerd of wordt geïdentificeerd als de houder van een financiële rekening. Een persoon, niet zijnde een financiële instelling, die als vertegenwoordiger, bewaarder, gevolmachtigde, ondertekenaar, beleggingsadviseur of tussenpersoon een financiële rekening aanhoudt namens of voor rekening van een derde, wordt voor de toepassing van dit artikel niet aangemerkt als de houder van de rekening, maar die derde wordt aangemerkt als de houder van de rekening. In het geval van een kapitaalverzekering of een lijfrenteverzekering wordt als rekeninghouder aangemerkt de persoon die gerechtigd is tot de geldswaarde of tot wijziging van de begunstigde van de polis. Indien niemand gerechtigd

du bénéficiaire, le titulaire de compte est la personne désignée comme bénéficiaire dans le contrat et celle qui jouit d'un droit absolu à des paiements en vertu du contrat. À l'échéance d'un contrat d'assurance avec une valeur de rachat ou d'un contrat de rente, chaque personne qui est en droit de percevoir une somme en vertu du contrat est considérée comme un titulaire de compte.

§ 3. Pour l'application du présent article, on entend par "compte financier", un compte détenu auprès d'une institution financière belge. Cela comprend un compte de dépôt, un compte-titres et:

a) dans le cas d'une entité d'investissement, tout titre de participation ou de créance déposé auprès de l'institution financière belge. Nonobstant ce qui précède, l'expression "compte financier" ne renvoie pas à un titre de participation ou de créance déposé auprès d'une entité qui est une entité d'investissement du seul fait qu'elle donne des conseils en investissement à un client, et agit pour le compte de ce dernier, ou gère des portefeuilles pour un client, et agit pour le compte de ce dernier, aux fins d'investir, de gérer ou d'administrer des actifs financiers déposés au nom du client auprès d'une institution financière autre que cette entité;

b) dans le cas d'une institution financière belge non visée au sous-paragraphe a) ci-avant, tout titre de participation ou de créance dans cette institution si la catégorie des titres en question a été créée afin de se soustraire aux obligations prévues par le présent article; et

c) tout contrat d'assurance avec valeur de rachat et tout contrat de rente conclu ou géré par une institution financière belge autre qu'une rente viagère dont l'exécution est immédiate, qui est incessible et non liée à un placement, qui est versée à une personne physique et qui correspond à une pension de retraite ou d'invalidité perçue dans le cadre d'un compte qui est un compte exclu.

L'expression "compte financier" ne comprend aucun compte qui est un compte exclu.

is tot de geldswaarde of de begunstigde mag wijzigen, is de rekeninghouder de persoon die in het contract aangeduid wordt als begunstigde alsmede de persoon die op grond van het contract een verworven recht op uitkering geniet. Aan het eind van de looptijd van een kapitaalverzekering of lijfrenteverzekering wordt elke persoon die volgens de polis recht heeft op een uitkering beschouwd als rekeninghouder.

§ 3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "financiële rekening" verstaan een rekening die wordt aangehouden bij een Belgische financiële instelling. Dit omvat een depositorekening, een effectenrekening en:

a) in het geval van een beleggingsentiteit, alle aandelenbelangen of schuldvorderingen in de Belgische financiële instelling. Ongeacht wat voorafgaat slaat de uitdrukking "financiële rekening" niet op een aandelenbelang of schuldvordering in een entiteit die een beleggingsentiteit is louter omdat zij beleggingsadvies geeft aan en optreedt namens een klant, of portefeuilles beheert voor en optreedt namens een klant met het oog op het beleggen, het beheren of het administreren van financiële activa die op naam van de klant bij een andere financiële instelling dan die entiteit zijn gedeponeerd; en

b) in het geval van een Belgische financiële instelling die niet wordt beoogd in alinea a) hierboven, elk aandelenbelang of elke schuldvordering in die instelling, indien de desbetreffende categorie van belangen gecreëerd werd met het doel om de door dit artikel voorgeschreven rapportering te vermijden; en

c) elke kapitaalverzekering en elke lijfrenteverzekering die door een Belgische financiële instelling gesloten of beheerd wordt, niet zijnde een direct ingaande, niet –overdraagbare, niet aan een belegging gekoppelde lijfrente die verstrekt wordt aan een natuurlijke persoon en die dient voor het te gelde maken van een pensioen – of invaliditeitsuitkering uit hoofde van een rekening die een uitgezonderde rekening is.

De uitdrukking "financiële rekening" omvat geen uitgezonderde rekeningen.

§ 4. Pour chaque compte financier visé au paragraphe 1er, chaque institution financière belge visée au paragraphe 1er doit communiquer les données suivantes:

1° dans le cas d'une personne physique, titulaire du compte: son numéro d'identification au Registre national des personnes physiques ou, à défaut, les informations suivantes:

- le nom,
- le premier prénom officiel,
- la date de naissance, ainsi que
- le lieu de naissance;

2° dans le cas d'une personne morale inscrite à la Banque-Carrefour des entreprises, titulaire du compte: son numéro d'inscription à la Banque-Carrefour des entreprises;

3° dans d'autres cas que ceux mentionnés aux 1° et 2°, ci-dessus:

- la dénomination complète,
- la forme juridique éventuelle;

4° le numéro de compte ou son équivalent fonctionnel en l'absence de numéro de compte;

5° le solde ou la valeur portée sur le compte (y compris, dans le cas d'un contrat d'assurance avec valeur de rachat ou d'un contrat de rente, la valeur de rachat) à la fin de l'année civile concernée; si le compte a été clos au cours de l'année ou de la période en question, la clôture du compte;

6° dans le cas d'un compte-titres:

— le montant brut total des intérêts, le montant brut total des dividendes et le montant brut total des autres revenus produits par les actifs détenus sur le compte, versés ou crédités sur le compte, ou au titre du compte,

§ 4. Voor elke in paragraaf 1 bedoelde financiële rekening moet iedere in paragraaf 1 bedoelde Belgische financiële instelling het volgende meedelen:

1° in het geval van een natuurlijke persoon die rekeninghouder is: zijn identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen of, bij ontstentis hiervan, de volgende inlichtingen:

- de naam,
- de eerste officiële voornaam,
- de geboortedatum, alsook
- de geboorteplaats;

2° in het geval van een bij de Kruispuntbank van Ondernemingen ingeschreven rechtspersoon die rekeninghouder is: zijn inschrijvingsnummer bij de Kruispuntbank van Ondernemingen;

3° in andere gevallen dan bedoeld onder 1° of 2°, hierboven:

- de volledige benaming,
- de eventuele rechtsvorm;

4° het rekeningnummer of het functioneel equivalent daarvan bij het ontbreken van een rekeningnummer;

5° het saldo of de waarde (met inbegrip van de geldswaarde wanneer het om een kapitaalverzekering of om een lijfrenteverzekering gaat) op het einde van het desbetreffende kalenderjaar; indien de rekening in de loop van dat jaar of die periode afgesloten werd, de afsluiting van de rekening;

6° in het geval van een effectenrekening:

— het totale brutobedrag van de interest, het totale brutobedrag van de dividenden en het totale brutobedrag van de overige inkomsten die zijn voortgebracht door de op de rekening aangehouden activa, of die

au cours de l'année civile lorsque l'institution financière déclarante a agi en tant que dépositaire desdits intérêts, dividendes ou autres revenus pour le compte du titulaire de compte; et

— *le produit brut total de la vente, du rachat ou du remboursement d'un actif financier versé ou crédité sur le compte au cours de l'année civile au titre de laquelle l'institution financière déclarante a agi en tant que dépositaire, courtier, prête-nom ou autre représentant du titulaire de compte;*

7° dans le cas d'un compte de dépôt, le montant brut total des intérêts versés ou crédités sur le compte au cours de l'année civile;

8° dans le cas d'un compte qui n'est pas visé aux 6° ou 7°, le montant brut total versé au titulaire de compte ou porté à son crédit au cours de l'année civile et dont l'institution financière déclarante est la débitrice, y compris le montant total de toutes les sommes remboursées au titulaire au cours de l'année civile.

§ 5. Le Roi fixe les modalités et la périodicité de la communication par les institutions financières belges visée au paragraphe 4.

§ 6. Dans l'unique but de respecter les obligations du présent article, les institutions financières belges ont l'autorisation d'utiliser le numéro d'identification du Registre national des personnes physiques pour identifier les titulaires des comptes.

§ 7. Chaque institution financière déclarante informe chaque personne physique concernée que des données à caractère personnel la concernant seront communiquées au SPF Finances. Cette information comprend:

(a) les finalités des communications de données à caractère personnel;

in de loop van het kalenderjaar op de rekening, of ter zake van de rekening, gestort of gecrediteerd werden wanneer de rapporterende financiële instelling voor rekening van de rekeninghouder opgetreden is als bewaarder van de voornoemde interest, dividenden of overige inkomsten; en

— *de totale bruto –opbrengst uit de verkoop, de afkoop of de terugbetaling van een financieel actief dat in de loop van het kalenderjaar op de rekening gestort of gecrediteerd werd en ter zake waarvan de rapporterende financiële instelling opgetreden is als bewaarder, makelaar, naamlener of als een andere vertegenwoordiger van de rekeninghouder;*

7° in het geval van een depositorekening, het totale brutobedrag van de interest die in de loop van het kalenderjaar op de rekening gestort of gecrediteerd werd;

8° in het geval van een rekening die niet in 6° of 7°, omschreven is, het totale brutobedrag dat tijdens het kalenderjaar aan de rekeninghouder gestort of gecrediteerd werd en waarvan de rapporterende financiële instelling de schuldenaar is, daaronder begrepen het totale bedrag van alle terugbetalingen die gedurende het kalenderjaar aan de rekeninghouder werden gedaan.

§ 5. De Koning bepaalt de modaliteiten en de periodiciteit van de mededeling door de Belgische Financiële instellingen zoals bedoeld in paragraaf 4.

§ 6. Met als enig doel de verplichtingen van dit artikel na te komen, hebben de Belgische financiële instellingen de toelating om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken om de rekeninghouders te identificeren.

§ 7. Elke rapporterende financiële instelling stelt iedere betrokken natuurlijke persoon ervan in kennis dat er op hem betrekking hebbende persoonsgegevens aan de FOD Financiën zullen medegedeeld worden. Die informatie omvat:

(a) de doeleinden van de mededeling van de persoonsgegevens;

(b) les comptes pour lesquels des données personnelles sont communiquées;

(c) l'existence d'un droit d'obtenir, sur demande, communication des données spécifiques qui seront ou qui ont été communiquées concernant un compte et les modalités d'exercice de ce droit;

(d) l'existence d'un droit de rectification des données à caractère personnel la concernant et les modalités d'exercice de ce droit.

§ 8. Chaque institution financière déclarante informe sans délai chaque personne physique de toute rupture de sécurité qui est susceptible d'affecter la protection des données à caractère personnel la concernant et qui est intervenue lors du traitement des données effectué par cette institution dans le cadre de la présente loi."

JUSTIFICATION

Le présent amendement reproduit le texte de la proposition de loi modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 en ce qui concerne la transparence des revenus du patrimoine financier (DOC 55/0148) déposée par MM. Joris Vandebroucke, Jan Bertels et John Crombez.

La réglementation actuelle relative au secret bancaire et la réglementation relative à l'échange international de données financières permettent à l'administration de disposer de beaucoup plus de renseignements concernant les non-résidents que concernant les résidents et de disposer de beaucoup plus de renseignements concernant les résidents détenant des actifs financiers dans d'autres pays que la Belgique que concernant les résidents détenant uniquement des actifs financiers en Belgique. Le présent amendement tend à instaurer une même transparence à l'égard de tous les titulaires de comptes belges, tant les "résidents" fiscaux que les "non-résidents" fiscaux. À cet effet, un même rapportage de tierce partie est instauré pour ces deux catégories.

Il est indiqué de mettre en œuvre les normes internationales en matière d'échange automatique d'informations en prévoyant une même déclaration par une tierce partie, laquelle serait effectuée par les "institutions financières belges

(b) de rekeningen waarvoor persoonsgegevens worden medegedeeld;

(c) het bestaan van een recht om, op verzoek, ingelicht te worden van de specifieke gegevens die medegedeeld zijn of zullen worden aangaande een rekening en de toepassingsregels voor de uitoefening van dat recht;

(d) het bestaan van een recht op verbetering van de persoonsgegevens die hem aanbelangen en de toepassingsregels voor de uitoefening van dat recht.

§ 8. Elke rapporterende financiële instelling brengt elke natuurlijke persoon onverwijld op de hoogte van elk lek in de beveiliging dat gevolgen zou kunnen hebben voor de bescherming van de hem betreffende persoonsgegevens en dat plaatsgevonden heeft tijdens de in het kader van dit artikel voorziene verwerking van de gegevens door die instelling."

VERANTWOORDING

Dit amendement neemt de tekst over van het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wat de transparantie ten aanzien van inkomen uit financiële vermogens betreft (DOC 55/0148) dat werd ingediend door de heren Joris Vandebroucke, Jan Bertels en John Crombez.

De huidige regeling inzake het bankgeheim en de regelgeving inzake internationale uitwisseling van financiële gegevens maken dat de administratie ten aanzien van niet-inwoners over veel meer inlichtingen kan beschikken dan over inwoners én dat de administratie over veel meer inlichtingen kan beschikken over inwoners met financiële activa in andere landen dan België dan over inwoners met alleen financiële activa binnen België. Dit wetsvoorstel strekt ertoe de transparantie ten aanzien van alle houders van Belgische rekeningen, zowel fiscale "inwoners" en fiscale "niet-inwoners", gelijk te schakelen. Daartoe wordt voor beide categorieën eenzelfde derde-partijrapportering door ingesteld.

Zowel met het oog op een efficiëntere administratie en een grotere spontane naleving van de fiscale wetgeving door belastingplichtigen, als met het oog op het vermijden van de ongelijke behandeling tussen Belgische belastingplichtigen

déclarantes”, telles que définies par la loi du 16 décembre 2015 en ce qui concerne les contribuables belges et l’administration fiscale belge. Cela permettrait à la fois de rendre l’administration plus efficace, d’encourager les contribuables à respecter plus spontanément la législation fiscale, d’éviter, d’une part, un traitement inégal entre les contribuables belges possédant des actifs financiers dans des pays autres que la Belgique et les contribuables belges possédant uniquement des actifs financiers en Belgique et, d’autre part, un traitement inégal entre les résidents et les non-résidents, et enfin d’éviter que la libre circulation des capitaux et des services soit entravée. Tels sont les objectifs du présent amendement.

met financiële activa in andere landen dan België en Belgische belastingplichtigen met alleen financiële activa binnen België enerzijds, en de ongelijke behandeling van inwoners en niet –inwoners anderzijds, evenals het vermijden van de belemmering van het vrij verkeer van kapitaal en diensten, is het aangewezen aan de internationale standaard inzake de automatische uitwisseling van inlichtingen navolging te geven door eenzelfde derde –partijrapportering in te stellen door de Belgische “rapporterende financiële instellingen” zoals gedefinieerd in de wet van 16 december 2015 met betrekking tot Belgische belastingplichtigen en ten aanzien van de Belgische fiscale administratie. Dit amendement heeft net dat tot doel.

John CROMBEZ (sp.a)
Joris VANDENBROUCKE (sp.a)
Jan BERTELS (sp.a)
Ahmed LAAQUEJ (PS)

N° 21 DE MM. **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS ET LAAOUEJ**

Art. 23/25 à 23/35 (*nouveaux*)

Sous un nouveau Titre 6/6. Prolongation de la durée maximale des crédits dans le cadre de l'arrêté royal du 14 avril 2020 portant octroi d'une garantie d'État pour certains crédits dans la lutte contre les conséquences du coronavirus, insérer les articles 23/25 à 23/35, rédigés comme suite:

"Art. 23/25. L'article 1er, 15°, de l'arrêté royal du 14 avril 2020 portant octroi d'une garantie d'État pour certains crédits dans la lutte contre les conséquences du coronavirus est remplacé par ce qui suit:

"15° la durée d'un crédit: la durée entre l'octroi d'un crédit et le jour où l'emprunteur doit avoir remboursé tous les montants dus au titre du crédit; aux fins du présent arrêté, des crédits en vertu desquels le prêteur jouit d'un droit de résiliation discrétionnaire pendant les 36 premiers mois sont à considérer comme des crédits d'une durée de 36 mois;".

Art. 23/26. Dans l'article 4, § 1er, du même arrêté royal, le chiffre "12" est chaque fois remplacé par le chiffre "36".

Art. 23/27. Dans l'article 8, § 1er, alinéa 1er, du même arrêté royal, le chiffre "12" est remplacé par le chiffre "36".

Art. 23/28. L'article 9 du même arrêté royal est remplacé par ce qui suit:

"Art. 9. Les intérêts maximaux garantis sont tant les intérêts que la prime imputée qui sont dus par un emprunteur en vertu d'un crédit garanti jusqu'à la date d'échéance – qui, aux fins du présent article, ne pourra intervenir plus de douze mois après l'octroi du crédit – incluse, plafonnés à:

Nr. 21 VAN DE HEREN **CROMBEZ, VANDENBROUCKE, BERTELS EN LAAOUEJ**

Art. 23/25 tot 23/35 (*nieuw*)

Onder een nieuwe Titel 6/6. Verlenging van de maximumlooptijd van de kredieten in het kader van het koninklijk besluit van 14 april 2021 tot toekenning van een staatswaarborg voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus, de artikelen 23/25 tot 23/35 invoegen, luidende:

"Art. 23/25. Artikel 1, 15°, van het koninklijk besluit van 14 april 2020 tot toekenning van een staatswaarborg voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus wordt vervangen als volgt:

"15° de looptijd van een krediet: de tijd tussen de verlening van een krediet en de dag waarop de kredietnemer alle onder het krediet verschuldigde bedragen moet hebben terugbetaald; voor doeleinden van dit besluit zijn kredieten die de kredietgever tijdens de eerste 36 maanden een discretionair opzeggingsrecht verlenen, te aanzien als kredieten met een looptijd van 36 maanden;".

Art. 23/26. In artikel 4, § 1, eerste lid, van hetzelfde koninklijk besluit wordt het nummer "12" vervangen door het nummer "36" en wordt het woord "twaalf" vervangen door het woord "zesendertig".

Art. 23/27. In artikel 8, § 1, eerste lid, van hetzelfde koninklijk besluit wordt het nummer "12" vervangen door het nummer "36".

Art. 23/2. Art. 9 van hetzelfde koninklijk besluit wordt vervangen als volgt:

"Art. 9. De maximaal gewaarborgde interesten zijn zowel de interesten als de geïmputeerde vergoeding die door een kredietnemer onder een gewaarborgd krediet zijn verschuldigd tot en met de vervaldag, die voor doeleinden van dit artikel ten hoogste zesendertig maanden na de toekenning van het krediet kan vallen, begrensd op:

1° 1,25 % d'intérêt sur une base annuelle, compte tenu du montant en principal effectivement prélevé, majoré par:

2° une prime imputée par le prêteur à l'emprunteur:

a) pour les crédits dont la date d'échéance est séparée de maximum douze mois de l'octroi du crédit: de maximum 25 points de base pour les sociétés qui, sur la base de l'article 1:24, § § 1er à 6, du Code des sociétés et des associations, sont considérées comme des petites sociétés et de maximum 50 points de base pour les autres entreprises, à chaque fois calculés sur une base annuelle;

b) pour les crédits dont la date d'échéance est séparée de minimum douze mois et maximum trente-six mois de l'octroi du crédit: de maximum 50 points de base pour les sociétés qui, sur la base de l'article 1:24, § § 1er à 6, du Code des sociétés et des associations, sont considérées comme petites sociétés et de maximum 100 points de base pour les autres entreprises, à chaque fois calculés sur une base annuelle.”

Art. 23/29. Dans l'article 14 du même arrêté royal, le chiffre “12” est remplacé par le chiffre “36”.

Art. 23/30. Dans l'article 18 du même arrêté royal, “2023” est remplacé par “2024”.

Art. 23/31. L'article 26 du même arrêté royal est remplacé par ce qui suit:

“Art. 26. Le taux de la prime est exprimé en pourcentage du montant en principal maximum disponible de chaque crédit garanti et s'élève à:

1° pour les crédits garantis aux sociétés qui, sur la base de l'article 1:24, § § 1er à 6, du Code des sociétés et des associations, sont considérées comme petites sociétés: 25 points de base sur une base annuelle pour les crédits dont la date d'échéance est séparée de maximum douze mois de l'octroi du crédit, et 50 points

1° 1,25 % interest op jaarbasis, rekening houdend met de daadwerkelijk opgenomen hoofdsommen, vermeerderd met:

2° een door de kredietgever aan de kredietnemer geïmputeerde vergoeding van:

a) voor kredieten met een vervaldag ten hoogste twaalf maanden na de toekenning van het krediet: ten hoogste 25 basispunten voor vennootschappen die op grond van artikel 1:24, § § 1 tot 6, van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen als kleine vennootschappen worden aangemerkt en ten hoogste 50 basispunten voor andere ondernemingen, telkens op jaarbasis berekend;

b) voor kredieten met een vervaldag ten minste twaalf maanden en ten hoogste zesendertig maanden na de toekenning van het krediet: ten hoogste 50 basispunten voor vennootschappen die op grond van artikel 1:24, § § 1 tot 6, van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen als kleine vennootschappen worden aangemerkt en ten hoogste 100 basispunten voor andere ondernemingen, telkens op jaarbasis berekend.”

Art. 23/29. In artikel 14 van hetzelfde koninklijk besluit wordt het nummer “12” vervangen door het nummer “36”

Art. 23/30. In artikel 18 van hetzelfde koninklijk besluit wordt het woord “2023” vervangen door het woord “2024”.

Art. 23/31. Artikel 26 van hetzelfde koninklijk besluit wordt vervangen als volgt:

“Art. 26: Het vergoedingstarief is uitgedrukt als een percentage van de maximaal beschikbare hoofdsom van elk gewaarborgd krediet en bedraagt:

1° voor gewaarborgde kredieten aan vennootschappen die op grond van artikel 1:24, § § 1 tot 6, van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen als kleine vennootschappen worden aangemerkt: 25 basispunten op jaarbasis voor kredieten met een vervaldag ten hoogste twaalf maanden na de toekenning van het

de base sur une base annuelle pour les crédits dont la date d'échéance est séparée de minimum douze mois et de maximum trente-six mois de l'octroi du crédit;

2° pour les crédits garantis aux autres sociétés: 50 points de base sur une base annuelle pour les crédits dont la date d'échéance est séparée de maximum douze mois de l'octroi du crédit, et 100 points de base sur une base annuelle pour les crédits dont la date d'échéance est séparée de minimum douze mois et de maximum trente-six mois de l'octroi du crédit..

Art. 23/32. Dans l'article 27, § 3, du même arrêté royal, le chiffre "365" est remplacé par le chiffre "1 095" et le chiffre "360" est remplacé par le chiffre "1 080".

Art. 23/33. Dans l'article 33, § 2, 4°, du même arrêté royal, le millésime "2021" est remplacé par le millésime "2023".

Art. 23/34. Dans l'article 34, § 2, 7°, du même arrêté royal, le millésime "2021" est remplacé par le millésime "2023".

Art. 23/35. Ces dispositions entrent en vigueur le jour ouvrable suivant la notification, à la Commission européenne, de la prolongation, jusqu'à 36 mois, de la durée maximale des crédits visés dans l'arrêté royal du 14 avril 2020 portant octroi d'une garantie d'État pour certains crédits dans la lutte contre les conséquences du coronavirus."

JUSTIFICATION

L'article 2, § 1er, de la loi donnant habilitation au Roi d'octroyer une garantie d'État pour certains crédits dans la lutte contre les conséquences du coronavirus et modifiant la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédits et des sociétés de bourse dispose que les crédits garantis ont "une durée maximale d'un an" mais que "le Roi peut prolonger ce délai et cette période par arrêté délibéré en Conseil des ministres si cela s'avère nécessaire en raison de la gravité et de la durée des effets négatifs du coronavirus sur l'économie.". Ce moment est venu. Le présent amendement tend à porter la durée maximale de ces crédits

krediet en 50 basispunten op jaarbasis voor kredieten met een vervaldag ten minste twaalf maanden en ten hoogste zesendertig maanden na de toekenning van het krediet.

2° voor gewaarborgde kredieten aan andere ondernemingen: 50 basispunten op jaarbasis voor kredieten met een vervaldag ten hoogste twaalf maanden na de toekenning van het krediet en 100 basispunten op jaarbasis voor kredieten met een vervaldag ten minste twaalf maanden en ten hoogste zesendertig maanden na de toekenning van het krediet."

Art. 23/32. In artikel 27, § 3, van hetzelfde koninklijk besluit wordt het woord "365" vervangen door het woord "1 095" en het woord "360" door het woord "1 080".

Art. 23/33. In artikel 33, § 2, 4°, van hetzelfde koninklijk besluit wordt het woord "2021" vervangen door het woord "2023".

Art. 23/34. In artikel 34, § 2, 7°, van hetzelfde koninklijk besluit wordt het woord "2021" vervangen door het woord "2023"

Art. 23/35. Deze bepalingen treden in werking op de werkdag na notificatie aan de Europese Commissie van de verlenging van de maximum looptijd tot 36 maanden, van de in het koninklijk besluit van 14 april 2020 tot toekenning van een staatswaarborg voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus bedoelde kredieten."

VERANTWOORDING

Art.2, § 1, van de wet tot machtiging van de Koning om een staatswaarborg te verstrekken voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus en tot wijziging van de wet van 25 april 2014 op het statuut en toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen bepaalt dat gewaarborgde kredieten een "looptijd van maximaal 1 jaar hebben", doch de "Koning kan bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad deze termijn en looptijd verlengen indien dit in gevolge de ernst en duur van de negatieve effecten van het coronavirus op de economie noodzakelijk is". Dit moment is aangebroken. Dit voorstel behelst een verlenging

à 36 mois et modifie, à cette fin, l'arrêté royal du 14 avril 2020 portant octroi d'une garantie d'État pour certains crédits dans la lutte contre les conséquences du coronavirus.

Les données connues des 2 derniers mois montrent que le système des crédits aux entreprises sous garantie de l'État prévu par cet arrêté royal ne résout pas les difficultés de financement de nombreuses PME. Le problème principal semble être la limitation de la durée des crédits à 12 mois. C'est une période très courte, surtout par rapport à la sécurité financière offerte aux entreprises dans nos pays voisins. La probabilité qu'une entreprise ait pu combler en un an le gouffre financier occasionné par une fermeture souvent intégrale de 3 mois ou plus et par des mesures qui se prolongent, et qu'elle ait de surcroît gagné suffisamment pour rembourser le crédit, est très faible. Pour de nombreux clients, le crédit ne constitue dès lors pas l'instrument le plus approprié. Le secteur oriente souvent les entreprises vers d'autres crédits, tels que les prêts subordonnés de PMV (ParticipatieMaatschappij Vlaanderen) au niveau flamand, avec un coût de crédit de 4,5 % (PME et indépendants) ou de 5 % (start-ups et scale-ups). À la lumière des mesures toujours en vigueur, les autorités devraient permettre l'accès à des liquidités à long terme à des conditions de financement acceptables.

Il est intéressant de regarder ce qui se fait dans d'autres pays touchés. La Nouvelle-Zélande va jusqu'à accorder des prêts sans intérêt aux PME si le prêt est remboursé dans un délai d'un an, à 3 % si le remboursement est étalé sur cinq ans. En France, le remboursement peut être étalé sur 5 ans. En Allemagne, la banque publique KfW accorde aux PME des prêts immédiats sous garantie de l'État à 3 % avec une durée de 10 ans, incluant deux ans sans remboursement. Comme le gouvernement fédéral garantit le prêt à 100 %, il s'agit de facto d'un prêt d'État. Après examen du crédit, le taux d'intérêt peut varier entre 1 et 2,12 %.

Le système de crédit aux entreprises garanti par l'État introduit en avril offre des conditions de financement acceptables, mais une durée trop courte pour permettre aux entreprises de renouer avec la rentabilité. Voilà pourquoi il est proposé de porter sa durée à un maximum de 36 mois, une proposition modérée compte tenu des circonstances et des systèmes en vigueur dans nos pays voisins.

Conformément à l'encadrement temporaire de la Commission européenne du 23 mars 2020, qui précise l'application, dans le cadre de la crise actuelle, de la directive 2014/59/UE relative aux aides d'État illégales, les États

van de maximum looptijd van deze kredieten tot 36 maanden en wijzigt daartoe het begeleidende koninklijk besluit van 14 april 2020 tot toekenning van een staatswaarborg voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus.

Uit de data bekend uit de voorbije 2 maanden blijkt dat het stelsel van ondernemingskredieten onder staatswaarborg uit dit KB geen soelaas biedt voor de financieringsproblemen van vele kmo's. Het grote probleem blijkt de beperking van de looptijd van de kredieten tot 12 maanden. Een bijzonder korte periode, zeker in vergelijking met de financiële zekerheid die bedrijven wordt geboden in onze buurlanden. De kans dat een bedrijf binnen een jaar de financiële put heeft kunnen dichten na een vaak integrale sluiting van 3 maanden of meer en voortdurende maatregelen, en daar bovenop genoeg heeft verdiend om het krediet terug te betalen, is zeer gering. Daardoor is het krediet voor vele klanten niet het meest geschikte instrument. De sector pusht bedrijven vaak naar andere kredieten, zoals de achtergestelde leningen van PMV op Vlaams niveau, met een kredietkost van 4,5 % (kmo's en zelfstandigen) of 5 % (start-ups en scale ups). In het licht van de nog steeds voortdurende maatregelen dient de overheid liquiditeiten op langere termijn aan aanvaardbare financieringsvoorwaarden mogelijk te maken.

Het loont zich om voorbeelden uit andere getroffen landen aan te halen. Nieuw-Zeeland gaat zover om leningen zonder interest toe te kennen aan kmo's indien de lening binnen het jaar wordt terugbetaald, 3 % indien de terugbetaling over vijf jaar wordt gespreid. In Frankrijk kan de terugbetaling uitgesmeerd worden over 5 jaar. In Duitsland verstrekt staatsbank KfW instantiekredieten aan kmo's onder staatswaarborg aan 3 % met een looptijd van 10 jaar, met twee jaar zonder terugbetaling. Aangezien de federale overheid de lening 100 % waarborgt, is het een de facto staatslening. Na kredietonderzoek kan de interestvoet variëren tussen 1 en 2,12 %.

Het stelsel van ondernemingskredieten onder staatswaarborg dat in april in het leven werd geroepen biedt aanvaardbare financieringsvoorwaarden, maar een te korte looptijd om ondernemingen de kans te bieden opnieuw winstgevend te worden. Daarom wordt hier voorgesteld die looptijd op maximum 36 maanden te brengen, een moderaat voorstel in het licht van de omstandigheden en de geldende stelsels in onze buurlanden.

Onder de tijdelijke kaderregeling van de Europese Commissie van 23 maart 2020, die de toepassing van de Verordening 2014/59/EU omtrent ongeoorloofde staatssteun verduidelijkt in het kader van de huidige crisis, kunnen de

membres peuvent exploiter pleinement la flexibilité prévue par les règles en matière d'aides d'État pour soutenir l'économie dans le contexte de la flambée de COVID-19. En vertu de cet encadrement, les garanties d'État sur les prêts souscrits par des entreprises auprès de banques peuvent être renforcées. Dans ce contexte, la Commission européenne a estimé que les crédits avec garanties d'État visés dans l'arrêté royal du 14 avril 2020 portant octroi d'une garantie d'état pour certains crédits dans la lutte contre les conséquences du coronavirus étaient compatibles avec cet encadrement temporaire. Dans le présent amendement, la notification sert de condition pour l'entrée en vigueur du projet de loi. Dès lors que le système a déjà été approuvé en l'état et que la prolongation de la garantie d'État est pleinement conforme aux lignes directrices de l'encadrement temporaire, il ne faudra pas attendre d'approbation de la Commission européenne.

L'encadrement précité limite à six ans les garanties d'État pour les prêts, des minimas pour les primes de garantie étant prévus en fonction de la durée du crédit. Il est possible d'obtenir l'approbation de conditions modulées en matière de maturité, de taux d'intérêt et de prime de garantie, mais des seuils standard sont prévus: pour les PME, ces seuils vont de 25 points de base pour les crédits d'une durée d'un an à 100 points de base pour les crédits d'une durée de six ans. Le présent amendement reproduit ces seuils pour s'assurer de l'approbation de la Commission. En outre, le présent amendement adapte les maxima prévus pour un prêt de cette durée aux critères fixés dans l'encadrement précité.

lidstaten de door de staatssteunregels geboden flexibiliteit volledig benutten om de economie te ondersteunen in de context van de uitbraak van COVID-19. Onder deze regeling kunnen overheidsgaranties verstrekt worden voor leningen die door bedrijven bij banken worden genomen. In dit kader oordeelde de Europese Commissie dat de kredieten onder staatswaarborg, zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 14 april tot toekenning van een staatswaarborg voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus, verenigbaar waren met dit tijdelijk kader. De notificatie wordt in dit amendement meegenomen als voorwaarde voor inwerkingtreding van het wetsontwerp. Aangezien het stelsel als dusdanig reeds werd goedgekeurd en de uitbreiding verlenging expliciet binnen de klijtlijnen van de tijdelijke kaderregeling valt, wordt niet gewacht op goedkeuring.

Voornoemde kaderregeling staat overheidswaARBorgen voor leningen tot zes jaar toe met minima voor de waarborgpremies in functie van de lengte van het krediet. Het is mogelijk goedkeuring te verkrijgen voor gemoduleerde voorwaarden qua maturiteit, interestvoet en waarborgpremie, maar er worden standaard drempelwaarden vermeld: Deze variëren voor kmo's van 25 bps voor kredieten van één jaar tot 100 bps voor kredieten van zes jaar. In dit amendement worden de deze waarden meegenomen om goedkeuring door de Commissie te garanderen. Verder past het amendement de maxima voor een krediet met deze looptijd aan aan de criteria weergegeven in de kaderregeling.

John CROMBEZ (sp.a)
Joris VANDENBROUCKE (sp.a)
Jan BERTELS (sp.a)
Ahmed LAAOUEJ (PS)